

गन्तीको पुस्तक

मोशाले इस्त्राएल मानिसहरूका गन्ती गर्छन्

१ सीनै मरूभूमिको भेट हुने पालमा इस्त्राएलीहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको पहिलो दिन मोशासित परमप्रभुले कुरा गर्नुभयो। २ "उहाँले भन्नुभयो, तिनीहरूको परिवार र कुल समूह सहित प्रत्येक व्यक्तिको नाम लेखेर इस्त्राएली मानिसहरूको गन्ती गर।

३हारून र तिमिले बीस वर्ष र त्यो भन्दा वेशी उमेर भएकाहरू सेनामा जान सक्छन् प्रत्येकको गन्ती गरे। ४प्रत्येक कुलका एक एक व्यक्तिले तिमिलाई सहायता गर्नेछन्। प्रत्येक कुलबाट एक जना व्यक्ति अगुवा हुनेछ। यी निम्न लिखित व्यक्तिहरूले तिमिलाई सहायता गर्नेछन्। ५रूबेनको कुलबाट शदेऊरका छोरा एलीसूर

६शिमोनको कुलबाट सूरीशदैको छोरो शलूमिआल;

७यहूदाको कुलबाट अम्मीनादाबको छोरो नहशोन;

८इस्साकारको कुलबाट सूआरको छोरो नतनेल;

९जबूलूनको कुलबाट हेलोनको छोरो एलीआब;

१०यूसुफको उत्तराधिकारीहरूबाट: एप्रैमको कुलबाट अम्मीहूदको छोरो एलीशामा मनशशेको कुलबाट पदासूरको छोरो गमलिआल;

११बिन्यामीनको कुलबाट गिदोनैको छोरो अबीदान;

१२दानको कुलबाट अम्मीशदैको छोरो अहीएजेर;

१३आशेरको कुलबाट ओक्रानको छोरो पगीआल;

१४गादको कुलबाट रूएलको छोरो एल्यासाप;

१५नप्तालीको कुलबाट एनानको छोरो अहीरा।"

१६यी सबै मानिसहरू यिनीहरूको कुल समूहका अगुवाहरू थिए र मानिसहरूले नै यिनीहरूलाई आफ्नो आफ्नो कुल समूहका अगुवा बनाए। १७तब मोशा र हारूनले ती मानिसहरूलाई लिएर जसलाई अगुवा बनाएका थिए। १८दोस्रो महीनाको पहिलो दिन तिनीहरूले सबै समुदायलाई एकै चोटी बोलाएर पुस्ता अनि तिनीहरूको सन्तानहरूको नाम दर्ता गरेर बीस र बीस भन्दा वेशी उमेरको प्रत्येक व्यक्तिको सूची तयार गरे। १९परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार तिनले मानिसहरूको गन्ती सीनै मरूभूमिमा गरे।

२०तिनीहरूले यस्तो प्रकारले संख्या गन्ती गरे इस्त्राएलको प्रथम जाति रूबेन र तिनको परिवारको गणना गरे। बीस र बीस वर्ष भन्दा वेशी उमेरका व्यक्तिहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको नामको

सूची बनाइयो। तिनीहरूको पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार नाम दर्ता गरियो। २१रूबेनको कुलबाट गन्ती गरिएको संख्या ४६,५०० थियो।

२२तिनीहरूले शिमोनको कुलबाट गन्ती गरे-बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २३शिमोनको कुलबाट ५६,३०० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

२४तिनीहरूले गादको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २५गादको कुलबाट ४५,६५० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

२६तिनीहरूले यहूदाको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २७यहूदाको कुलबाट ७४,६०० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

२८तिनीहरूले इस्साकारको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २९इस्साकारको कुलबाट ५४,४०० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

३०तिनीहरूले जबूलूनको कुलको गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। ३१जबूलूनको कुलबाट ५७,४०० व्यक्तिहरूको गन्ती गरियो।

३२तिनीहरूले एप्रैमको कुल समूहबाट गन्ती गरे। (एप्रैम-यूसुफको छोरो।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। ३३एप्रैमको कुलमा गन्ती गरिएको व्यक्तिहरूको संख्या ४०,५०० थियो।

३४तिनीहरूले मनशशे कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। (मनशशे पनि यूसुफका छोरा थिए।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ३५मनशशेको कुलमा गन्ती गरिएको मानिसहरूको संख्या ३२,२०० थियो।

३६तिनीहरूले बिन्यामीन कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ३७बिन्यामीनको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या ३५,४०० थियो।

३८तिनीहरूले दान कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका सबै मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गन्ती गरियो। ३९दानको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या ६२,७०० थियो।

४०तिनीहरूले आशेर कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ४१आशेर कुलमा गणना गरिएका मानिसहरूको संख्या ४१,५०० थियो।

४२नप्ताली कुलका मानिसहरूको तिनीहरूले गणना गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ४३नप्ताली कुलमा गणना गरिएको मानिसहरूको संख्या ५३,४०० थियो।

४४मोशा, हासून र इस्राएलका बाह्र जना अगुवाहरूले यी मानिसहरूको गन्ती गरे। (त्यहाँ प्रत्येक कुल समूहबाट एक जना अगुवा थिए।) ४५तिनीहरूले बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको गन्ती गरे। तिनीहरू प्रत्येकको आफ्नो-आफ्नो परिवार अनुसार गणना गरियो। ४६तिनीहरूको जम्मा संख्या ६,०३,५५० थियो।

४७लेवी कुल समूहका परिवारका मानिसहरूको गणना इस्राएलका अन्य मानिसहरूसित गरिएन। ४८परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएको थियो: ४९“लेवीको कुल समूहका मानिसहरूको गणना नगर्नु अथवा तिनीहरूलाई इस्राएलका अरू मानिसहरूसित नमिलाउनु। ५०तर तिमीले लेवीहरूलाई करारको पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू हेरचाह गर्नुका निमित्त नियुक्त गर्छौ। तिनीहरूले पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू बोक्नु पर्छ। अनि तिनीहरूले पवित्र पालको सेवा गर्नुपर्छ र तिनीहरूले उनीहरूको छाउनी यसकै वरिपरि बनाउनु पर्छ। ५१जब तिमीले पवित्र पाल साथर्यो लेवीहरूले यसलाई तल भार्नु पर्थ्यो जब तिमीहरू रोकिने छौ, लेवीहरूले यसलाई स्थापित गर्नु पर्थ्यो। कुनै जो विदेशी नजिक आउँछ त्यसलाई मार्नु पर्छ। ५२इस्राएलीहरूले आफ्नो आफ्नो दल समूह भित्र र आफ्नै भण्डाको छेउ छाउमा शिविर बनाऊन्। ५३तर लेवीहरूले तिनीहरूका छाउनी पवित्र पालकै वरिपरि लगाउन र यसलाई रक्षा गर्नु पर्छ ताकि करारको पवित्र पाल सुरक्षित रहोस् र परमेश्वरको रिसको प्रकोप इस्राएली समुदायमाथि नपरोस्।”

५४यसरी इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु द्वारा मोशालाई दिनु भएको सबै आज्ञाहरू पालन गरे।

शिविरको प्रबन्ध

२ मोशा र हासूनलाई परमप्रभुले भन्नुभयो: २“इस्राएलका मानिसहरू प्रत्येकले शिविर भेट हुने पालको वरिपरि लगाउनु पर्छ अनि प्रत्येक कुल दलको आफ्नो भण्डा हुनुपर्छ र प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो दलको भण्डाको समीप शिविर बनाउनु पर्छ।

३“यहूदा शिविर दलहरूले पूर्वतिर घाम भुल्कने पट्टि आफ्नो भण्डाको मुन्तिर शिविर हालुन। यहूदा दलका मानिसहरूको अगुवा अम्मीनादाबका छोरा नहशोन हो। ४तिनको दलमा ७४,६०० मानिसहरू छन्।

५“तिनको समीपमै इस्राका परिवार दलले शिविर हालुन्। यी मानिसहरूको अगुवा सूआरको छोरो नतनेल हुन्। ६उसको दलमा ५४,४०० मानिसहरू छन्।

७“जबूलून कुल दलले पनि यहूदा दलकै नजीकमा शिविर हालुन्। जबूलूनका मानिसहरूको अगुवा हेलेोनको छोरो एलीआब हुन् र, ८तिनको दलमा ५७,४०० मानिसहरू थिए।

९“यहूदाको शिविरमा जम्मा १,८६,४०० मानिसहरू खटाइएका छन्। यी सब मानिसहरू तिनीहरूका विभिन्न परिवार दलमा विभक्त भएका छन्। जब मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ सर्छन् यहूदा दल पहिला सर्नेछ।

१०“रूबेनको शिविरको भण्डा पवित्र पालको दक्षिणमा रहनेछ। प्रत्येक दलले आफ्नो भण्डा नजिकै शिविर हाल्नेछ। रूबेनका मानिसहरूको अगुवा शदेऊरका छोरो एलीसूर हुन र ११उसको दलमा ४६,५०० मानिसहरू छन्।

१२“शिमोन कुल दलले रूबेन परिवार दलकै नजीक शिविर हाल्नेछ। शिमोनका मानिसहरूको अगुवा सूरीशददैको छोरो शलूमिअल हुन। १३उसको दलमा ५९,३०० जना मानिसहरू छन्।

१४“रूबेनको मानिसहरूकै नजिकै गादका मानिसहरूले पनि शिविर हाल्नेछन्। रूएलको छोरा एल्यासाप गादका मानिसहरूको अगुवा हो। १५उसको दलमा ४५,६५० मानिसहरू छन्।

१६“त्यहाँ रूबेनको शिविरमा खटिएका जम्मा १,५१,४५० जना मानिसहरू छन् र जब मानिसहरू एक ठाँउबाट अर्को ठाउँमा सर्छन् रूबेनको शिविर दोस्रो दल हुनेछ।

१७“लेवीहरूको शिविरसितै अरू शिविरहरूको माभमा भेट हुने पाल पनि जानेछ। तिनीहरूको जसरी आफ्नो आफ्नो भण्डामा शिविरहरू लगाइएको छ सोही क्रममा लश्करमा जान्छन्।

१८“पश्चिम पट्टिको एप्रैमको शिविर तिनीहरूकै भण्डामा हुनेछ। एप्रैमका मानिसहरूको अगुवा अम्मिहूदका

छोरो एलीशामा हुन। १६उसको दलमा जम्मा ४०,५०० जना मानिसहरू छन्।

२०“एप्रैमका कुल दलको शिविरको नजीकै मनश्शे कुल दलको शिविर हुनेछ। यस दलको अगुवा पदासूरको छोरो गमलीएल हुन। २१उसको दलमा ३२,२०० मानिसहरू छन्।

२२“बिन्यामीन कुल दलको शिविर एप्रैमको कुल दलको शिविर नजीकै रहनेछ अनि यस कुल दलको अगुवा गिदोनीको छोरो अबीदान हुन। २३त्यहाँ जम्मा ३५,४०० जना मानिसहरू उसको दलमा थिए।

२४“एप्रैमको शिविरमा खटिएका मानिसहरूको संख्या १,०८,१०० छ। जब शिविर हिड्छ तिनीहरू तेस्रो लस्करमा हिड्नेछन्।

२५“उत्तर तिर भएको दानको शिविरमा भएका मानिसहरू तिनीहरूको आफ्नो भण्डा मुनि रहनेछन् अनि तिनीहरूको अगुवा अम्मीशददैको छोरो अहीएजर हुन। २६उसको दलमा ६२,७०० जना मानिसहरू छन्।

२७“दान कुल दलको शिविर नजीकै आशेर कुल दलको शिविर रहन्छ अनि यस कुल दलको अगुवा ओक्रानको छोरो पगीएल हुन। २८त्यहाँ उसको दलमा ४१,५०० मानिसहरू छन्।

२९“अनि आशेर कुल दलको शिविर नजीकै नप्ताली कुल दलको शिविर रहनेछ र तिनीहरूको अगुवा एनानको छोरो अहीरा हुन्। ३०त्यहाँ उसको दलमा ५३,४०० मानिसहरू छन्।

३१“दान परिवार दलमा मानिसहरूको कुल संख्या १,५७,६०० छ। तिनीहरू आफ्नो-आफ्नो भण्डा लिएर अन्तिम लस्करमा हिड्नेछन्।”

३२इस्त्राएलीहरूको परिवार अनुसार गन्ती गरिएको मानिसहरू यिनीहरू नै हुन्। गन्ती गरिए अनुसार यिनीहरूको संख्या ६,०३,५५० हो। ३३परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार इस्त्राएलीहरूसित लेवीहरूको गन्ती गरिएन।

३४यसर्थ इस्त्राएली मानिसहरूले मोशालाई परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा अनुसार प्रत्येक कुरो गरे। यसरी नै तिनीहरूले आफ्नो-आफ्नो भण्डा नजीकै शिविर बनाए अनि त्यसरी नै आफ्नो-आफ्नो वंश र परिवार अनुसार तिनीहरू लस्करमा हिडे।

हारूनको परिवार- पूजाहारीहरू

३ परमप्रभुले सीनै पर्वतमा मोशासँग कुरा गर्नुहुँदा हारून र मोशाको परिवारको विवरण यस्तो थियो।

३हारूनका दुइजना छोराहरू थिए र नादाब तिनको जेठो छोरा थिए। अरू छोराहरूको नाम अबीहू, एलाजार र ईतामार हो। ३हारूनका यी छोराहरू तेलले अभिषिक्त परमप्रभुको विशेष सेवाका निम्ति पूजाहारीहरूको रूपमा नियुक्त गरिएका थिए।

हारूनका यी छोराहरूलाई परमप्रभुको विशेष सेवामा नियुक्त गरिएको थियो। ४नादाब र अबीहू परमप्रभुको सेवामा रहेको समय मै अपवित्र आगो द्वारा बलिचढाएको पापले सीनै मरुभूमिमा मरे। तिनीहरूको कुनै छोरो थिएन, यसकारण एलाजार र ईतामारले पूजाहारीका स्थान लिएर परमप्रभुको सेवामा लागे। तिनीहरूका बाबु हारूनको जीवन कालमा नै यस्तो घटना घट्यो।

पूजाहारीका सहायक लेवीहरू

५परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६“लेवी कुलका जम्मै मानिसहरूलाई ल्याऊ अनि पूजाहारी, हारून सामुने हाजिर गराऊ, तिनीहरू सबै हारून पूजाहारीको सहयोगीहरू हुनेछन्। ७लेवीहरूले भेट हुने पालमा आराधना गर्दा हारूनलाई र त्यहाँ आराधना गर्नु आउने सबै मानिसहरूलाई सहायता गर्नेछन्। ८भेट हुने पालको सबै सर-समानहरूको सुरक्षा तिनीहरूले गर्नेछन् अनि त्यस पालभित्रको दायित्वपूर्ण काम गर्नेछन्।

९“लेवीहरू सबै इस्त्राएलीहरूबाट चुनिएका हुन्। तिनीहरूलाई हारून र तिनका छोराहरूको सहायकहरूको रूपमा दिनु पर्छ।

१०“हारून र तिनका छोराहरूलाई पूजाहारी रूपमा नियुक्त गर अनि तिनीहरू बाहेक अन्य कुनै पनि व्यक्ति त्यस पवित्रस्थानमा पस्न चेष्टा गरे त्यो अवश्य मारिनु पर्छ।”

११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १२“याद राख, मैले लेवीहरूलाई इस्त्राएलका पहिले जन्मने मानिसहरूको सट्टामा लिएको छु। यसकारण लेवीहरू मेरा हुन् र इस्त्राएलका पहिले जन्मने छोराहरू मलाई दिनु पर्दैन।

१३“जब तिमीहरू मिश्र देशमा थियौ, मैले मिश्रदेशका मानिसहरूका पहिले जन्मेका सबै नानीहरू मारें अनि मैले इस्त्राएलीहरूका पहिले जन्मेका नानीलाई मेरो नानीहरू भैं छुट्टाएँ र त्यसरी नै पहिले जन्मेका पशुहरूलाई पनि छुट्टाएँ। तिनीहरू सबै मेरो हुन् म परमेश्वर हुँ।”

१४सीनै पर्वतमा परमप्रभुले मोशासित फेरि कुरा गर्नुभयो, १५“लेवीहरूको कुलमा सबै वंश तथा परिवार समूहहरू गन्ती गर। एक महिना र यो भन्दा वेशी उमेरको सबै पुरुषहरूको गन्ती गर।” १६परमप्रभुको आज्ञा पालन गरी मोशाले सबै लेवी मानिसहरूको गन्ती गरे।

१७लेवीका तीनजना छोराहरू थिए र तिनीहरूको नाम यस प्रकार छ गेशो, कहात र मरारी। १८गेशोनि वंशको नाम हो लिब्नी र सिमी।

१९कहात वंशको नाम अम्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल।

२०मरारी वंशहरू हुन महली र मसी। तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरू अनुसार लेवीका वंशहरू यिनै हुन्।

२१लिब्नी र सिमीका वंशहरू गोर्शोनका हुन् र तिनीहरू गोर्शोनी वंशका भए। २२एक महिना र अधिकका पुरुष मानिसहरू तिनीहरूका यी दुई परिवार समूहमा सबै ७,५०० जना थिए। २३गोर्शोनी वंशलाई पवित्र पालको पश्चिम पट्टि शिविर लगाउनु पर्थ्यो। २४गोर्शोनी वंशका मानिसहरूका अगुवा लाएलको छोरो एल्यासाप थियो। २५भेट हुने पालमा गोर्शोनी मानिसहरूको काम भेट हुने पाल, बाहिरी पाल, छाना र प्रवेशद्वारको पर्दाको हेरचाह गर्नु थियो। २६पवित्र स्थानको आँगनको प्रवेशद्वारको पर्दा आँगनको पर्दा, पर्दाको डोरीहरू र पर्दामा प्रयोग हुने सबै समानहरू तिनीहरूको हेरचाहमा थियो। त्यो आँगन पवित्र स्थान र वेदीको वरिपरि थियो।

२७अमामी, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल परिवार समूहहरू कहात वंशका हुन्। २८यस परिवार समूह एक महिना र उँभोका पुरुषहरू ८,३०० थिए। कहातीहरूलाई पवित्र स्थानमा भएको सर-समानको जिम्मावारी थियो। २९कहाती परिवार समूहहरूका मानिसहरूले पवित्र स्थानको दक्षिण पट्टि तिनीहरूको शिविर टाँगे। ३०उज्जीएलको छोरो एलीसापान यी कहाती वंशका मानिसहरूको अगुवा थियो। ३१तिनीहरूको कामहरू पवित्र सन्दूक, टेबल, सामदान, वेदीहरू र पवित्र स्थानको पवित्र भँडाहरू अनि पर्दा र पर्दासँग सम्बन्धित सबै कुराहरूको हेरचाह गर्नु थियो।

३२पूजाहारी हासूनको छोरो एलाजार चौँहि लेवीहरूको अगुवाहरूको अगुवा थियो। पवित्र स्थान हेरचाह गर्नेहरू माथि उसको नियन्त्रण थियो।

३३महली र मूशी परिवार समूहहरू मरारी वंशका हुन। यस वंशहरूमा एक महिना र, ३४यस परिवारमा एक महिना अनि त्यस माथिका सबै पुरुषहरू जम्मा ६,२०० जना थिए। ३५मरारी परिवार समूहका मानिसहरूको अगुवाले अबीहेलको छोरा सूरीएलले पवित्र पालको उत्तर तिर तिनीहरूका पालहरू लगाए। ३६मरारीहरूलाई पवित्र स्थानको आधारहरू, यिनीहरूको बारहरू खम्बाहरू र यिनीहरूको प्रयोगमा आउने सबै सरसामानहरू हेरचाह गर्ने जिम्मावारी थियो। ३७वरिपरिको आँगनको खम्बाहरू, कीलाहरू, डोरीहरू, आधारहरू र यस सम्बन्धी प्रयोग गरिने कुराहरू पनि तिनीहरूको जिम्मामा थियो। ३८पवित्र स्थानको पूर्व पट्टि भेट हुने पालको सम्मुख घाम भुल्किने पट्टि मोशा, हासून अनि तिनका छोराहरूले शिविर बसाले। इस्राएली मानिसहरूको निमित्त तिनीहरूले पवित्र स्थान इलाकाको सुरक्षा गरिरहेका थिए। कुनै पनि व्यक्ति जो पवित्र स्थानको नजीक आँउथ्यो त्यसलाई मारिन्थ्यो।

३९परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशा र हासून द्वार गनिएका एक महिना र उँभोको उमेरका पुरुष लेवीहरूको संख्या जम्मा २२,००० थियो।

लेवीहरूले जेठो छोरोहरूको स्थान ओगटे

४०परमप्रभुले मोशालाई फेरि भन्नुभयो, “इस्राएली मानिसहरूको पहिले जन्मेका पुरुषहरू जो एक महिना अनि उँभोकाहरूको गन्ती गरी एउटा सूची तयार गर। ४१विगतमा मैले भनेको थिएँ कि इस्राएलीहरूका पहिला जन्मेकाहरूलाई म लिनेछु, तर अहिले म, परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेको सट्टामा लेवीहरूलाई लिनेछु र इस्राएलीहरूको पहिलो पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूकै पहिलो पशुधन लिन्छु।”

४२यसकारण परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले इस्राएलका मानिसहरूको पहिला जन्मेका सबै नानीहरूको गन्ती गरे। ४३मोशाले एक महीना र उँभोका सबै पुरुषहरूको गन्ती गरे अनि सूचीमा २२,२७३ जनाको नाम थियो।

४४परमप्रभुले मोशालाई अभि भन्नुभयो, ४५“इस्राएलीहरूको अन्य मानिसहरूको सट्टामा तिमीले लेवीहरूलाई लेऊ र म अरू मानिसहरूका पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूको लिनेछु। लेवीहरू मेरो मानिसहरू हुन्। म परमप्रभु हुँ। ४६२२,००० लेवीहरू छन् तर अन्य परिवारको जेठो छोराहरू २२,२७३ हुनाले २७३ जना लेवीहरू भन्दा वेशी हुन्छन्। ४७यी २७३ जना वेशी भएका पुरुषहरूको निमित्त प्रत्येकको पाँच शेकलको हिसाबले लेऊ। (प्रशासनिक परिमाणमा एक शेकल बराबर बीस गेरा हुन्छ)। इस्राएलीहरूबाट यो चाँदी लेऊ। ४८त्यो पैसा हासून र तिनका छोराहरूलाई ती २७३ इस्राएलीहरूको सट्टामा देऊ।”

४९यसकारण लेवीहरू भन्दा वेशी भएका अन्य मानिसहरूको सट्टामा मोशाले पैसा लिए। ५०उसले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेबाट १,३६५ शेकेल चाँदी (अधिकारीहरूको नाप अनुसार) जम्मा गरे। ५१परमप्रभुको आज्ञा अनुसार त्यो पैसा मोशाले हासून र तिनका छोराहरूलाई दिए।

कहातीहरूको काम

४ परमप्रभुले मोशा र हासूनलाई भन्नुभयो, २“लेवीहरूको बीचमा कहातीहरूको उनीहरूको वंश तथा परिवार समूहको हिसाबले गन्ती गर। ३भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने मध्ये तीस देखि पचास वर्ष उमेर सम्मका मानिसहरूको गन्ती गर। ४कहातीहरूको काम भेट हुने पालमा सब भन्दा पवित्र चीजहरूको हेरचाहा गर्नु हो।

५“जब इस्राएलीहरू नयाँ क्षेत्रमा सर्न तयार हुन्छन्, हासून र तिनका छोराहरूले भेट हुने पाल पर्दा तल भाग्नु पर्छ अनि यसले करारको सन्दूकलाई ढाक्नु पर्छ। ६तिनीहरूलाई यसमाथि नरम छाला लगाइ देऊ अनि छालालाई नीलो लुगासित छोपी देऊ अनि बोक्ने डण्डालाई यसको ठाउँमा राख्नु पर्छ।

७“तिनीहरूले पवित्र टेबलमाथि निलो रँगको लुगा ओछ्याऊन् अनि त्यसमाथि, रिकावी, धूपौरोहरू, बाटाहरू अनि अर्ध-बलिका कचौराहरू राख्नु, अथवा ढुँगा राखिदिऊन। विशेष रोटी त्यो पवित्र टेबलमा सधै रहोस्। ८“तिनीहरूले तिनीहरू माथि रातो लुगा ओछ्याऊन् अनि त्यसमाथि फेरि नरम छालाले यसलाई छोपिदिऊन। बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डाहरू टेबलमा राख्नु।

९“तिनीहरूले निलो लुगाले सामदान, यसको बत्तीहरू, बत्तीका सलेदोहरू, मसीदानी अनि जुन भाँडाहरूबाट तेल बत्तीमा लगाइन्छ ती भाँडाहरू सबै ढाकिदिन्। १०“त्यसपछि त्यो सामदान र यसका सबै समानहरू सील छालाको च्यादरले छोपेर तिनीहरू बोकिने डण्डामा राख्नु।

११“तिनीहरूले सुनको वेदीमाथि निलो लुगाले ढाकि दिऊन र त्यसमाथि नरम छालाको टुकाले छोपिदिऊन अनि बोकेर ल्याइएका खम्बाहरू ठाउँमा राख्नु।

१२“पवित्र स्थानमा सेवा गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू तिनीहरूले लैजाऊन र एउटा निलो लुगामाथि नरम छालाको च्यादरले छोपि दिऊन् र तिनीहरूलाई बोकी लैजाने डण्डी माथि राख्नु।

१३“काँसको वेदीबाट तिनीहरूले खरानी सफा गरुन् र त्यसमाथि बैजनी रँगको लुगाले ढाकुन्। १४“त्यसपछि तिनीहरूले त्यस वेदीमा आराधना गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू जस्तै अँगोटी, काँटाहरू बेलचाहरू छर्कने बाटाहरू र ती सब काँसाको वेदीमाथि राख्नु। त्यसपछि तिनीहरूले त्यसमाथि नरम छालाले वेदीलाई ढाकुन र बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डीहरू यसको ठाउँमा राख्नु।

१५“जब हारून र तिनका छोराहरूले पवित्र सर-सामानहरू छोपिदिन सक्छन् तब कहाती वंशका मानिसहरूले त्यस समानहरू बोक्न शुरु गर्न सक्छन् र यसरी तिनीहरूले पवित्रस्थान स्पर्श गर्ने छैनन् नत्र तिनीहरू मर्नेछन्। भेट हुने पालको सबै सर-समानहरू कहातीहरूले नै बोक्नु।

१६“पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजार वत्तीको तेल, सुगन्धित धूप दैनिक अन्नबलि अनि अभिषेक तेलको निमित्त जिम्मावार रहनेछन्। तिनी भेट हुने पाल र त्यसभित्र भएको प्रत्येक कुरोको जिम्मावार रहनेछ।”

१७परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, १८“कहातीहरूलाई लेवीहरूबाट अलग हुन नदेऊ। १९“तिमीहरूले तिनीहरूको निमित्त यस्तो गर ताकि तिनीहरू अति पवित्र स्थान नजीक जाऊन् तर नमरून्। हारून अनि तिनका छोराहरूले कहाती मानिसहरूलाई पवित्र स्थान भित्र गएर तिनीहरूले बोक्नु पर्ने समानहरू सबै देखाइ दिऊन्। २०“यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने ती कहाती मानिसहरू भित्र पस्छन् र पवित्र चीजहरू देख्छन् अनि तिनीहरूले केही समयको निमित्त मात्र पनि ती पवित्र चीजहरू हेरे भने तिनीहरू निश्चय मर्छन्।”

गेशोर्नीहरूको काम

२१परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २२“गेशोर्नी वंशका सबै मानिसहरूको आफ्नो आफ्नो परिवार र वंश अनुसार गन्ती गर। २३“सबै भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने तीस देखि पचास वर्ष उमेरका मानिसहरूको गन्ती गर।

२४“गेशोर्नी वंशका मानिसहरूले बोक्नु पर्ने र गर्नु पर्ने काम यही हो। २५“पवित्र स्थानको पर्दाहरू, भेट हुने पाल, त्यसको छाना र त्यसमाथि रहने नरम छालाको आवरण अनि भेट हुने पालको ढोकाको पर्दा तिमीहरूले बोक्नु पर्छ। २६“पवित्र स्थान वरिपरिको आँगनमा भएका पर्दाहरू, वेदीको पर्दाहरू, आँगनको द्वाराहरूका पर्दाहरू र डोरीहरू तथा पर्दामा लाग्ने सबै सर-समानहरू तिनीहरूले बोक्नु। यी वस्तुहरूका सम्बन्धमा जे कुराहरू पनि गरिन्छ त्यसको निमित्त गेशोर्नीहरू मानिसहरू जिम्मावार थिए। २७“गेशोर्नी मानिसहरूले जे पनि गर्छन् भारी बोक्ने काम होस् अथवा अन्य काम हारून र तिनका छोराहरूको आदेश अनुसार गर्नेछन् र गेशोर्नी मानिसहरूको काम तिनीहरूले देखेरेख गर्नेछन्। यसर्थ गेशोर्नी मानिसहरूलाई तिनीहरूले काममा खटाऊन्। २८“गेशोर्नी वंशका मानिसहरूले भेट हुने पालमा गर्नु पर्ने काम यिनीहरू नै हुन र पूजाहारी हारूनको छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम देखेरेख गर्नेछ।”

मरारी परिवारको काम

२९-३०“मरारी वंशहरू र परिवारका मानिसहरू ज-जसले भेट हुने पालमा सेवा गरे अनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेरका छन् तिनीहरू सबैको गन्ती गर। तिनीहरूले भेट हुने पालको निमित्त विशेष काम गर्नेछन्। ३१“भेट हुने पालमा तिनीहरूले यात्राको समयमा गर्नु पर्ने कामहरू यिनै हुन् पवित्र स्थानका फल्याकहरू, त्यसका बारहरू र डण्डीहरू, खम्बाहरू अनि आधारहरू। ३२“वरिपरिका आँगनका खम्बाहरू र तिनीहरूका आधारहरू, कीलाहरू, डोरीहरू र तिनका सबै सामानहरू र यी सब सामानहरूसित सम्बन्धित सर-सामानहरू तिनीहरूले बोक्नु। ३३“मानिसहरूको सूचि तयार पार्नु र प्रत्येक मानिसले बोक्नु पर्ने के के हो खटाउनु। हारून पूजाहारीका छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम देखेरेख गर्नेछ।”

लेवी परिवार

३४“मोशा, हारून अनि इस्त्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले कहाती मानिसहरूको गन्ती गरे। तिनीहरूले तिनीहरूको वंशहरू र परिवार समूहहरूको गन्ती गरे। ३५“तिनीहरूले तीसदेखि पचाससम्म उमेर भएका मानिसहरू जसले भेट हुने पालमा काम गरेका थिए तिनीहरूको गन्ती गरे। यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरू दिइएको थियो।

३६कहाती परिवार समूहमा २,७५० मानिसहरू थिए अनि तिनीहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए। ३७यसर्थ यी कहाती वंशका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरूको निम्ति खटाइयो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए अनुसार मोशा र हारूनले गरे।

३८-३९गेशोनी मानिसहरूमा पनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेकाहरूको गन्ती गरिएको थियो। यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइएको थियो। ४०यस परिवार समूहमा २,६३० मानिसहरू गनिएका थिए। ४१यी सबै मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवारत थिए जसलाई परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार मोशा र हारूनले गन्ती गरेका थिए।

४२मरारीहरू आफ्नो आफ्नो वंश तथा परिवार अनुसार गनिएका थिए। ४३तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका जो भेट हुने पालको सेवामा लागेका थिए तिनीहरूको गन्ती भएको थियो अनि तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति खटाइएको थियो। ४४मेरारी परिवार समूहमा ३,२०० मानिसहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए। ४५यसर्थ यी मरारी परिवार समूहका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ती खटाइयो। मोशा र हारूनले मोशालाई परमप्रभुले भन्नुभए अनुसार यसो गरे।

४६यसर्थ, मोशा, हारून र इस्राएली मानिसहरूका नायकहरूले लेवी मानिसहरूका प्रत्येक वंश र प्रत्येक परिवार समूहको मानिसहरूको गन्ती गरे। ४७तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेका सबै मानिसहरूको तिनीहरूले गन्ती गरे। तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइयो। तिनीहरूले यात्रा गर्दा भेट हुने पाल बोक्ने काम गरे। ४८तिनीहरूको कुल संख्या ८,५८० थियो।

४९परमप्रभुको आज्ञा अनुसार नै मोशाले प्रत्येक मानिसको गन्ती गरेका थिए। प्रत्येक मानिसलाई उसले के बोक्नु पर्छ्यो उसलाई भनिएको थियो। यो परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै गरिएको थियो।

शुद्धता विषय नियम

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूलाई आज्ञा देऊ कि यदि कसैलाई चर्मरोग अथवा धातु रोग सरेको छ, यदि केही स्त्री मासिक धर्ममा छ, यदि कसैले मृत शरीरलाई छोएर अपवित्र छ भने त्यस्तो व्यक्तिहरूलाई छाउनीबाट बाहिर निकाल्नु पर्छ। ३म छाउनीमा तिमीहरूको बीचमा छु, यसकारण तिनीहरू चाहे पुरुषहरू अथवा स्त्रीहरू हुन तिनीहरूलाई छाउनीबाट निकाली देऊ ताकि तिमीहरूले म बस्ने ठाँउलाई अपवित्र बनाउने छैनौ।”

४यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरी त्यस्ता मानिसहरूलाई शिविर बाहिर पठाई दिए। परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभए अनुसार तिनीहरूले गरे।

जरिमाना

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६“यो कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन एकजना व्यक्तिले अर्को व्यक्तिमाथि नराम्रो काम गरिरहेको हुन्छ। (जब कसैले अर्को कसैमाथि अन्याय गर्छ तब उसले परमेश्वरसित पाप गरिरहेको हुन्छ।) त्यो व्यक्ति दोषी हो। ७त्यसकारण उसले गरेको कुकर्म स्वीकार्नु पर्छ अनि उसले लागेका चीजहरूको निम्ति पूरा मोल दिनु पर्छ साथै व्यक्तिको लागि पाँच भागको एक भाग जोड्नु पर्छ जसलाई उसले सताए। ८तर यदि त्यो सताएको मर्यो भने अनि उसको कोही आफन्त छैन भने, क्षतिपूर्तिको मोल परमप्रभुको पूजाहारीलाई दिनु पर्छ। यो व्यक्तिले पूजाहारीलाई प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा साँढे दिनु पर्छ। पूजाहारीले साँढेलाई बलिदान दिएर उसको लागि प्रायश्चित्त गर्ने छ।

९“मानिसहरूले पूजाहारीलाई चढाएको पवित्र उपहार पूजाहारी कै हुन्छ। १०कुनै पनि व्यक्तिले चढाएको पवित्र उपहार उसैको हुन्छ तर यदि उसले पूजाहारीलाई दिए त्यो पूजाहारीको हुन्छ।”

पत्नीमाथि पतिको शंका

११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १२“इस्राएलका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन एकजना पुरुषकी पत्नी त्योसँग विश्वासघाती हुन सक्छे। १३तिनले तिनको पतिले चाल नपाई अर्को मानिससित संभोग गर्छ भने। त्यहाँ तिनले दूषित गरेको देखाउनलाई केही साक्षी नहोला अनि तिनका पतिले नजान्ला अनि पत्नीले पनि तिनको पाप प्रकट नगर्लिन्। १४तर तिनले गरेको कुकर्मको शंका तिनका पतिले गर्न सक्छ र उसको मनमा पत्नी प्रति डाह जाग्न सक्छ। उसले उसको पत्नी प्रति शंका गर्न सक्छ अनि ऊ प्रति तिनी दूषित थिइन्। १५त्यस्तो भएको खण्डमा उसले आफ्नी पत्नीलाई पूजाहारीकहाँ लैजाओस् त्यस व्यक्तिले बलिको निम्ति एपाको दशौँ हिस्सा जौको पीठो लानु पर्छ। जौको पीठो परमप्रभुको निम्ति डाही पतिले चढाएको अन्नबलि हुन्छ। त्यसमा उसले तेल हाल्नु हुँदैन अनि धूप पनि जलाउनु हुँदैन। यो अन्नबलि खाली पत्नीको दोष बाहिर देखाउन मात्र हो।

१६“तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई नजीक ल्याएर परमप्रभु अघि उभ्याउँछ। १७तब पूजाहारीले केही पवित्र पानी माटोको भाँडामा हाल्छन् र त्यस पानीमा भेट हुने पालको भुँईको धूलो हाल्छन्। १८पूजाहारीले त्यस

स्त्रीलाई परमप्रभुको अघाडी उभ्याएर उसको कपालको चुल्लो खोलेर हातमा अन्नबलि राखिदिन्छन्। यो जौको पीठो उसको पति डाहले दिएको हो। त्यही समयमा उसले आफ्नो हातले पवित्र पानी भएको माटोको भाँडो समात्छन्। त्यो पवित्र पानीले त्यस स्त्रीमाथि अनिष्ट ल्याउँछ।

१६“अनि पूजाहारीले त्यस स्त्री मानिसलाई कसम खुवाएर भन्छन् ‘यदि कुनै पुरुषले तिमीसित यौन सम्बन्ध नराखेको भए अनि तिमी यस पुरुषसित विवाह गरे पश्चात बिप्रेकी छैनौ भने तब यस कष्ट ल्याउने पानीले तिमीलाई कुनै नोक्सान गर्ने छैन। २०तर यस मानिससित विवाह गरे पश्चात पनि तिमी अन्य पुरुषसित अनैतिक सम्बन्ध राखेकी छौ भने तिमी पवित्र होइनौ। २१तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई श्राप गर्ने कसम खान लाउँछन् र उसले त्यस स्त्री मानिसलाई भन्छन् परमप्रभुले तिमीलाई त्यस्तो श्राप दिऊन् कि जब जब कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई सराफ्न उसले भन्नेछ कि जुन भयङ्कर अवस्था त्यस स्त्रीलाई आहिलगोको थियो।’

“यही अवस्था तँ माथि पनि आइपरोस, किनभने तिम्रो अनैतिक कुकृतिले तिम्रो जिउ सुकेर बाँधी हुनेछौ अनि तिम्रो पेट सुनिनेछ। २२पूजाहारीले भन्नु पर्छ, ‘तिमीले यो श्रापको पानी पिउनु पर्छ अनि यदि तिमीले पाप गरेको छौ भने तिमीबाट नानीहरू जन्मने छैन, अनि गर्भ बसी हाले पनि त्यो तुहुनेछ।’ अनि त्यस आइमाईले भन्नुपर्छ, ‘तपाईंले जसो भन्नु हुन्छ म मान्छु। ‘आमेन, आमेन।’”

२३“तब यो उसको कसम पूजाहारीले चर्ममा अथवा कागजमा लेख्नु पर्छ अनि त्यो तितो पानीले लेखिएको अक्षरहरू मेटिदिनु पर्छ। २४अनि पूजाहारीले त्यो पानी त्यस स्त्रीलाई पिउन लगाउनु पर्छ र त्यस श्राप पार्ने पानीले त्यस स्त्रीलाई कष्ट दिन्छ।

२५“तब पूजाहारीले डाही मानिसको भोज बलि स्त्रीको हातहरूबाट तब यो वेदीमा ल्याउन पर्छ लिएर परमप्रभुको अघि डोलाउनु पर्छ। २६पूजाहारीले उसको हातहरू केही अन्नले भरिदिने छ अनि वेदीमाथि लगाउनेछ अनि त्यहाँ जलाउने छ। त्यहाँ पछि स्त्रीलाई पानी पीउन लगाउनु पर्छ। २७जब तिनले उसलाई त्यो पानी पिलाउनेछन् तब यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित अविश्वासी रहेकी छे अनि आफू अपवित्र भएकी छे भने त्यस पानीले उसलाई कष्ट गराउनेछ जस्तै त्यसले उसको जिउ सुकिजानेछ अनि पेट फुलिनेछ। त्यो पत्नी आफ्ना मानिसहरू माभन्ना श्राप परेको जीवन बिताउनेछे। २८तर यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित विश्वासघात नगरी पवित्र रहेकी छे भने त्यो स्वभाविक रहन्छे अनि नानीहरू जन्माउन योग्यकै रहन्छे।

२९“यसर्थ, डाह विषयमा नियम यही हो। जब एक विवाहित स्त्री आफ्नो पुरुषको साथ बसी त्यस्तो

अनैतिक क्रीडा गर्छे, ३०अथवा आफ्नो पत्नीको चरित्रमाथि कसैलाई शंका लाग्छ भने तब त्यस मानिसले गर्नु पर्ने कुरो यही हो। पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई परमप्रभुको अघि उभिनु लगाई यी सब कामहरू गर्नुपर्छ। कानुन यही हो। ३१पुरुष कुनै पापबाट निर्दोष सावित हुन्छ तर स्त्रीले भने आफ्नो पाप कर्मको दण्ड पाउँछे।”

नाजिरीहरू

६ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“यी कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन यदि कुनै मानिस अथवा स्त्री, केही समयको लागि परमप्रभुको निमित्त नाजिरी भाकल गर्छ भने। ३त्यस व्यक्तिले आफूलाई दाखरस अथवा कुनै मद्यबाट अलग राख्नु पर्छ अर्थात् त्यो व्यक्तिले कुनै प्रकारको मद्य अथवा नशालु चीज खानु अथवा पिउनु हुँदैन। अनि त्यस व्यक्तिले कुनै दाखको रस अथवा दाखको रस हालेको केही पनि खानु हुँदैन। त्यस व्यक्तिले ताजा होस अथवा सुकेको, दाख खानु हुँदैन। ४जबसम्म व्यक्ति नाजिरी रहन्छ, पुरुष अथवा स्त्रीले दाखहरूको बोक्रा अथवा गेडा सम्म खानु हुँदैन।

५“त्यस व्यक्तिले आफू नाजिरी भई बसेको समयमा व्यक्तिले उसको केश काट्नु अथवा खौरनु हुँदैन। आफू परमप्रभुको निमित्त अलग भई बसुञ्जेल पवित्र रहनु पर्छ र उसले आफ्नो केश लामो राख्नु पर्छ।

६“जतिञ्जेल सम्म उसले आफूलाई परमप्रभुका निमित्त नाजिरी रूपमा राख्छ ऊ कुनै मुर्दाको नजिक जानेछैन। ७उसको आफ्नो बाबु-आमा, दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनी जो पनि मरोस् मुर्दाको छेउमा जानु हुँदैन, उसले तिनीहरूको निमित्त आफूलाई अशुद्ध नबनाओस् किनभने आफ्नो परमेश्वरका निमित्त आफै नाजिरी भएको चिन्ह उसको आफ्नो शिरमा छ। ८जति दिन सम्म तिनी परमप्रभुको लागि अलग रहन चाहन्छ त्यो व्यक्ति परमप्रभु प्रति पवित्र रहन्छ।

९“अनि यदि कोही हठात उसैको नजिकै मर्छ अनि उसलाई अशुद्ध बनाउँछ भने परमप्रभुका निमित्त पालिएको छ उसको कपाल सातौं दिनमा खौरिनु पर्छ। १०तब आठौं दिनमा उसले दुइवटा ढुकुरको बच्चा अथवा दुइवटा परेवाको बच्चा भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याई पूजाहारीलाई दिओस्। ११तब ती दुइवटा ढुकुर अथवा परेवा पूजाहारीले एउटा पापबलिको निमित्त चढाउँछ अनि अर्को होमबलिको निमित्त चढाउँछ। उ मुर्दाको छेउमा भएर गरेको पापको निमित्त उसले त्यसको लागि प्राश्चित गर्नु पर्छ। त्यस दिन त्यस व्यक्तिले फेरि आफ्नो शिर शुद्ध पाछ। १२अनि फेरि आफूलाई परमप्रभुको निमित्त अलग राख्छ र एउटा एक वर्षको थुमा ल्याएर दोषबलिको निमित्त चढाउँछ। उसको अर्पण गरिएको

कपाल अशुद्ध भएको कारण पहिले अलग बसेको समय गन्तीमा नलिई नयाँ शुरू गर्नु पर्छ। पहिले गरेको समयमा मुर्दा स्पर्श गरी अशुद्ध भएको हुनाले उसले यस्तो गर्नुपर्छ।

१३“उसको अलग रहने समय समाप्त भए पछि नाजिरी भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा जानु पर्छ, १४अनि परमप्रभुलाई एउटा उपहार चढाऊ। उसको उपहार यस्तो हुनु पर्छ

एउटा एक वर्षे निष्वोट थुमा होमबलिको निम्ति; एउटा एक वर्षे निष्वोट भेडा पापबलिको निम्ति र एउटा निष्वोट भेडा र एउटा निष्वोट साढे भेडा मेल बलिको लागि चढाउनु पर्छ।

१५एक डालो मिहिन पीठोमा तेल मिसाएर बनाएको अखमिरी रोटी। यी रोटीहरूमा तेल छर्केको हुनु पर्छ। अन्नबलि र अर्घबलि पनि यी उपहारहरूका अंश हुन्।

१६“पूजाहारीले यी सबै चीजहरू परमप्रभुलाई चढाऊन र पापबलि र होमबलि चढाऊन। १७त्यस पछि पूजाहारीले मेलबलिको निम्ति एउटा भेडा अखमिरी रोटीको डालोसितै चढाऊन। पूजाहारीले आवश्यक अनुसार अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाऊन।

१८“अब भेट हुने पालको द्वारमा जाऊ, नाजिरीले उसको केश खेरोस अनि यसलाई आगोमा जलाओस जहाँ मेल बलि सेकाउथ्ये।

१९“पूजाहारीले भेडोको उसिनेको कथं र डालोबाट एउटा रोटी र एउटा फुलौरा नाजिरीको हातमा दिऊन। २०त्यसपछि पूजाहारीले ती सब उपहारहरू डोलाउने बलिको रूपमा परमप्रभुको अघि डोलाउन। मेलबलिका निम्ति चढाइएको भेडाको ह्याकुलो र साँप्रो पनि यी सब चीजहरू सहित पूजाहारीको पवित्र भाग हुन्छ। त्यस पछि त्यो नाजिरीले यो दाखरस पिउन सक्छ।

२१“यी नियमहरू नाजिरीले परिपूर्ण गने शपथ हुन्। त्यस व्यक्तिले यी सब चीजहरू परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। यदि कसैले यस भन्दा अधिकको भाकल गर्छ भने तब उसले आफ्नो वचन राख्नु नै पर्छ। तर उसले यी नियमहरू नाजिरीको निम्ति राख्नु पर्छ।”

पूजाहारीले दिने आशीर्वाद

२२परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २३“हारून र उसका छोराहरूलाई भन, तिमीहरूले यस प्रकारले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आशीर्वाद देऊ। तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिँदाँ यसो भन्नु।

२४परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन र रक्षा गरून्।”

२५परमप्रभुको मुहार (मुखारबिन्द) तिमीहरूमाथि चम्काऊन, अनि तिमीहरूमाथि अनुग्रह गरून्।

२६परमप्रभुले तिमीहरू माथि दया दृष्टि राखुन अनि तिमीहरूमा शान्ति दिऊन।”

२७“यस रीतिले जब इस्त्राएलका मानिसहरूलाई अशीर्वाद दिँदा हारून र उसका छोराहरू मेरो नाम मानिसहरूमाथि लगाउछन् अनि म तिनीहरूलाई आशीर्ष दिनेछु।”

पवित्र पालमा समर्पण

जब मोशाले पवित्र पाल खडा गरी सके उसले यसलाई अभिषेक द्वारा परमप्रभुमा समर्पण गरे अनि पवित्र पाल, यसको वस्तुहरू, वेदी अनि यससित भएका सबै कुराहरू बनाए।

इस्त्राएलका मानिसहरूको गन्ती हुँदाँ यसका जिम्मावार मानिसहरू परिवार, प्रधानहरू, र कुल नायकहरूले परमप्रभुलाई उपहारहरू चढाए। ३तिनीहरूले १२ वटा गोरूहरूले तानेर ल्याएको ६ वटा ढाकिएको गाडाहरू परमप्रभुका निम्ति उपहारहरू ल्याए। प्रत्येक दुईजना अगुवालाई तिनीहरूले एउटा गाडा र प्रत्येक अगुवा एउटा साँढे दिए। तिनीहरूले यी उपहारहरू पवित्र पालमा चढाए।

४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ५“तिनीहरूबाट यी उपहारहरू ग्रहण गर ताकि यी उपहारहरू भेट हुने पालको काममा चलाउन सकीन्छ। यी सब चीजहरू लेवीहरूले तिनीहरूको कामको सहायतार्थ प्रयोग गर्न सक्छन्।”

६यसर्थ मोशाले ती गाडाहरू र गोरूहरू लिएर लेवीहरूलाई दिए। ७मोशाले गेशीनीहरूलाई तिनीहरूको कामको निम्ति दुइवटा गाडाहरू र चारवटा गोरूहरू दिए। ८तिनले चारवटा गाडाहरू र आठवटा गोरूहरू पूजाहारी हारूनका छोरा ईतामारको निर्देशनमा काम गर्नलाई मरारीहरूलाई दिए। ९कहातीहरूलाई तिनले केही पनि दिएन किनभने तिनीहरूले गर्नु पर्ने सेवा केवल पवित्र सर-सामानहरू काँधमा बोक्नु मात्र थियो।

१०जब वेदी अभिषेक गरियो वेदीमा चढाउन प्रधानहरूले उपहारहरू ल्याए। प्रधानहरूले उपहारहरू वेदीमा ल्याए। ११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “प्रत्येक दिन एकजना प्रधानहरूले तिनीहरूको उपहार ल्याऊन।”

१२यहूद कुलका नायक अम्मीनादाबका छोरा नहशोनले पहिलो दिन आफ्नो उपहार चढाए।

१३तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: तिनको उपहारमा पवित्र-स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल सतरी शेकेल परिमाणको एउटा छर्कनेबाट यी दुवै भाडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, १४दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। १५होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा, १६पापबलिको निम्ति एउटा बोको। १७अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा

बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। १८दोस्रो दिन इस्साकारका कुलनायक सूआरको छोरो नतनेलले आफ्नो उपहार ल्याए। १९तिनले ल्याएको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सतरी शेकेल चाँदी परिमाणको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो। २०दश शेकेल चाँदीको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। २१होमबलिको निम्ति एउटा जवान साढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक बर्षे थुमा, २२पापबलिको निम्ति एउटा बोको, २३अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। सूआरको छोरो नतनेलको उपहार यस्तो थियो।

२४तेस्रो दिन हेलोनका छोरा जबूलन कुलनायक एलीआबले उपहार चढाए। २५तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए, २६दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। २७होमबलिको निम्ति एउटा जवान गोरू, एउटा साढे भेडा अनि एउटा एक वर्षे थुमा, २८पापबलिको निम्ति एउटा बोको, २९मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। हेलोनको छोरो एलीआबको उपहार यस्तो थियो।

३०चौथो दिन रुबेन कुल नायक सदेऊरका छोरो एलीसूरले उपहार चढाए। ३१तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ३२दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ३३होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा, ३४पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ३५मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमाहरू। सदेऊरको छोरो एलीसूरको उपहार यस्तो थियो।

३६पाँचौँ दिन सिमोनका कुल नायक सूरीशद्वैको छोरो शलूमिआलले उपहार चढाए। ३७तिनको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए, ३८दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो

धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ३९होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा, ४०पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ४१मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा सूरीशद्वैको छोरो शलूमिआलको उपहार यस्तो थियो।

४२छैटौँ दिन गादका कुलनायक रूएलका छोरो एल्यासापले आफ्नो उपहार चढाए र ४३तिनको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजन भएको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो। ४४दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो। ४५होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा, ४६पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ४७अनि मेल बलिको दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। रूएलको छोरो एल्यासापले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

४८सातौँ दिन एप्रैम वंशको प्रमुख अम्मीहूदको छोरो एलीशामाले उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। ४९पवित्र स्थानमा चलाइने परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।

५०दश शेकेल सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ५१होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा। ५२पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ५३अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। अम्मीहूदको छोरो एलीशामाले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

५४आठौँ दिन मनशशे कुलको नायक पदासूरका छोरो गमलीएलले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो: ५५पवित्र स्थानमा चलाइएको ओजन अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।

५६दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ५७होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थुमा, ५८पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ५९अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। पदासूरको छोरो गमलीएलले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

६०नवौं दिन बिन्यामीन कुलका नायक गिदोनीको छोरो अबीदानले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो। ६१पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ६२दश शेकेल ओजन गरिने सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ६३होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ६४पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ६५अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमाहरू। गिदोनीको छोरो अबीदानले चढाएका बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।

६६दशौं दिन दान कुलका नायक अम्मीशद्वैको छोरो अहीएजेरले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो। ६७पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल ओजन चाँदीको थाल, सतरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ६८दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ६९होम बलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ७०पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ७१अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमा। अम्मीशद्वैका छोरो अहीएजेरले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।

७२एघारौं दिन आशेर कुलका नायक ओक्रानका छोरो पगीएलले आफ्नो उपहार चढाए। ७३उस द्वारा चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेलको चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो। ७४दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ७५होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ७६पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ७७अनि मेलबलिको निम्ति दुईवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमाहरू। ओक्रानको छोरो पगीएलले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।

७८बाह्रौं दिन नप्ताली कुलका नायक एनानको छोरो अहीराले आफ्नो उपहार चढाए। ७९तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू

अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ८०दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो। ८१होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ८२पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ८३अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमाहरू। एनानको छोरा अहीराले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

८४मोशाले वेदी अभिषेक गरेको समयमा इस्राएली मानिसहरूका कुल नायकहरूले चढाएका उपहार यिनीहरू नै थिए। बाहवटा चाँदीको थाल, बाहवटा चाँदीको भाडा, बाहवटा सुनको ठूलो धूपौरो। ८५प्रत्येक चाँदीको थालको ओजन एकसय तीस शेकेल अनि प्रत्येक चाँदीको भाडा ओजन सतरी शेकेल थियो। भाँडा-कुँडाहरूको जम्मै चाँदीको तौल पवित्र स्थानको शेकेलको तौल बमोजिम २,४०० शेकेल थियो। ८६पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार, बाहवटा सुनको धूपौरोहरूको ओजन एउटाको दश शेकेल गरी जम्मा एक सय बीस शेकेल थियो।

८७होमबलिको निम्ति चढाइएका पशुहरू जम्मा बाहवटा जवान गोरू, बाहवटा एक वर्षका पठा भेडा, तिनीहरूलाई चाहिने अन्नबलि सहित बाहवटा थुमाहरू र पापबलिको निम्ति बाहवटा बोकाहरू थिए। ८८मेलबलिको निम्ति चढाइएको पशुहरूको जम्मा संख्या-चौबिसवटा गोरू, साठीवटा भेडा, साठीवटा बोका र साठीवटा एक वर्षे थुमा थिए। वेदी अभिषेक गरिएको समयमा चढाइएको उपहारहरू यी नै हुन्।

८९परमेश्वरसित कुरा गर्न जब मोशा भेट हुने पालभित्र गए, करारको सन्दूकमाथिको कृपा-आसनमा दुईजना करूब स्वर्गदूतहरूको माभबाट परमेश्वरले तिनीसँग बोलिरहेको आवाज सुने। यसरी परमेश्वरले तिनीसित कुरा गर्नुभयो।

सामदान

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“हारूनलाई भन जब तिमी बत्तीहरू जलाउँछौ, सातवटा बत्तीहरूले सामदानको अधिको क्षेत्रमा प्रकाश पार्नु पर्छ।”

यसकारण हारूनले यसै गरे। हारूनले बत्तीहरू ठीक ठाँउमा राखेर ठीक दिशा तिर फर्काए ताकि सामदान अधिको क्षेत्रलाई ती बत्तीहरूले उज्यालो पार्न सकोस्। परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा तिनले पुरा गरे। ४सामदान यस प्रकारले बनिएको थियो: सामदान सुन पिटेर बनाइएको थियो अनि यो यसको बैठकदेखि फूलहरू सम्म पिटिएको थियो। त्यो सामदान त्यही ढाँचामा बनिएको थियो परमप्रभुले जुन मोशालाई देखाउनु भएको थियो।

लेवीहरूको समर्पण

५परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६“इस्राएलका अरू मानिसहरूबाट लेवीहरूलाई छुट्याऊ अनि ती लेवीहरूलाई शुद्ध पार। ७तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नको निम्ति तिमीले यसो गर्नुपर्छ तिनीहरू माथि शुद्धीकरणको पानी छर्किदेऊ र त्यस पानीले तिनीहरूलाई शुद्ध तुल्याउँछ। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्नो शरीरको सम्पूर्ण रौं काटुन् अनि आफ्नो लुगाहरू धुऊन् र तिनीहरू यसरी शुद्ध हुन्छन्।

८“तिनीहरूलाई जवान गोरू तिनीहरूको बथानबाट ल्याउन देऊ अनि यसको मसिनो पीठो तेलसित मिसाएको अन्यबलिको ल्याउन देऊ त्यसपछि तिमीले अर्को एउटा बथानबाट जवान गोरू पापबलिका निम्ति ल्याउनु पर्छ। ९त्यस पछि तिमीले ती लेवीहरूलाई भेट हुने पालको अघि ल्याउनु र इस्राएलको सबै जातिका मानिसहरूलाई भेला गर। १०जब तिमीले लेवीहरूलाई परमप्रभुको अघि ल्याउँछौ इस्राएलको सबै मानिसहरूले तिनीहरू माथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ। ११हारूले लेवीहरूलाई परमप्रभु अघि इस्राएलका मानिसहरूको विशेष उपहारको रूपमा अर्पण गर्छन अनि तिनीहरूले परमेश्वरका सेवा गर्नेछन्।

१२“लेवीहरूले तिनीहरूको हात बहरको टाउको माथि राख्नु पर्छ र एउटा बहर पापबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ र अर्को चाँहि लेवीहरूको प्रायश्चितका निम्ति परमप्रभुलाई होमबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ। १३यसरी पूजाहारी हारू र तिनका छोराहरूको सहायताको निम्ति तिमीले लेवीहरूलाई नियुक्त गर र त्यसपछि लेवीहरूलाई तिमीले परमप्रभुको निम्ति विशेष उपहार स्वरुप चढाऊ। १४तिमीले तिनीहरूलाई इस्राएलका अरू मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ कारण लेवीहरू मेरा हुनेछन्।

१५“तिमीले तिनीहरूलाई शुद्ध पारेर विशेष उपहार स्वरुप अर्पण गरे पछि तिनीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न उपयुक्त हुनेछन्। १६बिगतमा मैले इस्राएली मानिसहरूलाई तिनीहरूबाट जन्मेका पहिलो पुत्रहरू मलाई दिइन् भनी मागेको थिए। तर अहिले इस्राएली मानिसहरूबाट पहिले जन्मेको छोराहरूको सट्टामा म लेवी मानिसहरूलाई लिइरहेकोछु। इस्राएली मानिसहरूले मलाई लेवी मानिसहरू दिनेछन्। मैले तिनीहरूलाई मेरो लागि लिएको छु। १७इस्राएलमा जन्मने प्रत्येक जेठो मेरो हुनेछ चाहे त्यो मानिस होस अथवा पशु, यसमा कुनै फरक पर्दैन। किन? किनभने मिश्र देशमा मैले प्रत्येक जेठो नानी र पशु मारेकोछु, अनि मेरो आफन्त बनाउनको निम्ति प्रत्येक जेठो छोरोलाई रोजें। १८तर अब म तिनीहरूको सट्टामा लेवी मानिसहरू लिन्छु। इस्राएलमा अन्य जातिको परिवारहरूबाट जन्मेका जेठो छोराहरूको सट्टामा म लेवीहरूलाई प्रहण गर्नेछु। १९इस्राएलका सबै मानिसहरूबाट मैले लेवी मानिसहरूलाई

चुनेँ अनि हारू र तिनका छोराहरूलाई भेटी स्वरुप दिए। तिनीहरूले इस्राएलका सबै मानिसहरूको सेवा गर्छन जो भेट हुने पालमा आराधनाको निम्ति आउँदथे। तिनीहरूले इस्राएलको सबै मानिसहरूका निम्ति प्रायश्चित गर्नेछन्। तब पवित्र स्थान नजिक आँउदा इस्राएली मानिसहरूका निम्ति कुनै प्रकारको रोग अथवा कष्ट आई पर्ने छैन।”

२०त्यसकारण, लेवीहरूका विषयमा परमप्रभुको आज्ञासित राजी भएर मोशा, हारू र तिनका छोराहरूले तिनीहरूको निम्ति प्रायश्चित गराएर तिनीहरूलाई सफा बनाए। २१त्यसपछि लेवी मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवा कार्य गर्न आए। हारू र तिनका छोराहरूले तिनीहरूको हेरचाह गर्थे अनि हारू र तिनका छोराहरू तिनीहरूको कामको जिम्मावारी थिए। परमप्रभुले मोशालाई जस्तो भन्नुभएको थियो हारू र तिनका छोराहरूले त्यसरी नै कार्यहरू गरे।

२३त्यपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २४“यो लेवीहरूको नियम निम्ति हो। प्रत्येक लेवीहरू जो पच्चीस वर्षका अनि माथिका छन्। तिनी सबै भेट हुने पालको सेवामा भाग लिन आउन पर्छ। २५तर जब कुनै लेवी मानिस पचास वर्ष भन्दा बेशी उमेरको हुन्छ उसले त्यहाँ फेरि काम गर्नु पर्दैन र उसले भेट हुने पालको सेवा कार्यबाट अवकाश लिन्छ। २६पचास वर्ष अथवा त्यो भन्दा अधिक उमेरका मानिसहरूले भेट हुने पालको सेवा कार्यमा तिनीहरूका दाज्यू-भाइहरूलाई सहायता गर्नु सक्छन्। तर तिनीहरूले भारी काम गर्नु हुँदैन। यस्तो प्रकारले तिमी लेवीहरूलाई काममा खटाउनु पर्छ।”

निस्तार चाड

इस्राएली मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको पहिलो महीनामा सीनै पहाडको मरूभूमिमा परमप्रभु मोशासित यसो भन्दै बोल्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूले तोकिएको दिन निस्तार चाड मान्नु पर्छ। ३तिमीहरूले यस चाडलाई यसै महिनाको चौधौँ दिनको गोधुली समयमा मान्नु पर्छ। तिमीहरूले सबै नियम र विधि-विधानहरू पालन गरेर यो चाड मनाउनु पर्छ।”

४यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई निस्तार पर्व मनाउन लगाए। ५तिनीहरूले पहिलो महीनाको चौधौँ दिन गोधुली वेलाका सीनैको मरूभूमिमा निस्तार चाड मनाए। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम नै मनाए। ६तर केही मानिसहरूले त्यस दिन निस्तार चाड मनाउन सकेनन् कारण तिनीहरूले मान्छेको लाश

छुएका थिए। यसर्थ ती मानिसहरू त्यस दिन मोशा तथा हारून भएकहाँ गए। ७ती मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामीले मान्छेको लाश छोएर अशुद्ध भएको कारण पूजाहारीले हामीलाई तोकिएको समयमा परमप्रभुलाई उपहार चढाउन दिएनन्। यसर्थ हामीले तोकिएको समयमा अरू मानिसहरूसित निस्तार चाड मनाउन सकेनौं र अब हामीले के गर्नु पर्ने हो।”

८मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यस विषयमा परमप्रभुले के भन्नु हुनेछ म उहाँलाई सोध्छु।”

९त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १०“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई यसो भन। यो नियम तिनीहरू र तिनीहरूका भावी सन्तानहरूका निमित्त हो। यदि कसैले एउटा मुर्दालाई छुन्छ अनि अपवित्र हुन्छ अथवा कोही टाडा गएका छन् यस्तो दुवै अवस्थामा पनि उसले यो निस्तार चाड मनाउनु पर्छ। ११तिनीहरूलाई यो चाड दोस्रो महीनाको चौधौं दिनको गोधुली बेलामा मनाउन देऊ। तिनीहरूले थुमासित अखमीरे रोटी र तीतो साग खानु पर्छ। १२तिनीहरूले चढाएको निस्तारबलि भोलिपल्ट बिहानसम्म त्यसबाट केही बाँकी नराख्नु र त्यसको कुनै हाड्डी नभाँच्नु। सबै निस्तार चाडको नियम अनुसार तिनीहरूले मानुन्। १३तर यदि कुनै मानिस शुद्ध छ अनि टाडा पनि गएको छैन अनि अफ्नै उसले निस्तार चाड मनाउँदैन भने, रातको समयमा उसले परमप्रभुलाई बलिदान नचाढाएको खण्डमा उसलाई उसको मानिसहरूबाट बहिष्कार गर्नु पर्छ। त्यस्तो व्यक्तिले उसको पापको निमित्त दण्ड पाउनेछ।

१४“यदि कुनै विदेशी तिमीहरूसित स्थायी रूपले बासोबास गरिरहेको छ अनि उसले पनि निस्तार चाड मनाउन चाहन्छ भने उसले मनाउन सक्छ, तर त्यस व्यक्तिले निस्तार चाडको नियम पालन गर्नु पर्छ। त्यो प्रत्येकको निमित्त नियम हो।”

आगो र बादल

१५पवित्र वास स्थान, करारको पाल खडा गरेको दिन परमप्रभुको बादलले त्यसलाई ढाक्यो। पवित्र स्थान माथिको बादल राती आगो जस्तो देखियो। १६सब समय त्यो बादल पवित्र पालमाथि रह्यो र राती चाँहि त्यो बादल आगो जस्तो देखिन्थ्यो। १७जब पालमाथिको बादल सधैं इस्त्राएली मानिसहरू पनि हिँड्थे र जब बादल पालमाथि अडिन्थ्यो ती मानिसहरूले त्यहीँ शिविर हाल्थे। १८जब परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भयो मानिसहरू हिँडे र जब वहाँले आज्ञा दिनुभयो मानिसहरू हिँडन बन्द गरे र तिनीहरूले छाउनी स्थापित गरे। जबसम्म पवित्र पालमाथि बादल रहन्थ्यो मानिसहरू छाउनी भित्र रहन्थे। १९कोही समय बादल पवित्र पालमाथि लामो समयको निमित्त रहन्थ्यो। इस्त्राएलीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेर कतै सडैन थिए। २०कहिले काही

बादल पवित्र पाल माथि केही दिनको लागि रहन्थ्यो। परमप्रभुको आज्ञामा तिनीहरू छाउनी बसात्थे र परमप्रभुकै आज्ञामा तिनीहरू सर्थे। २१अनि कोही बेला साँभदेखि बिहान सम्मै अडिन्थ्यो, र बिहान बादल सरे पछि तिनीहरू पनि हिँड्थे। २२दुई दिन, एक महिना अथवा पुरै एक वर्ष बादल पवित्र स्थानको पाल माथि अडिरहे इस्त्राएलको मानिसहरूको शिविर पनि त्यहीँ रहन्थ्यो र कतै सडैनथ्यो। तर जब त्यो बादल सधैं इस्त्राएलका मानिसहरू पनि यात्रा शुरू गर्थे। २३परमप्रभुको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले शिविर हाले अनि परमप्रभुकै आज्ञा अनुसार यात्रा शुरू गरे। मोशाद्वारा तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे।

चाँदीका तुरहीहरू

१० परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो: २“दुइवटा तुरहीहरू बनाऊ। चाँदी पिटेर तुरहीहरू बनाउनु। यी तुरहीहरू मानिसहरूलाई एक साथ भेला गराउनु तथा कति बेला छाउनीबाट यात्रा शुरू गर्नु पर्ने शंकेतको निमित्त प्रयोग गरिनेछ। यदि दुवै तुरहीहरू लामो तानेर बजाईयो भने सबै मानिसहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला हुनेछन्। ४तर जब एउटा मात्र तुरही लामो बजाइन्छ तब केवल कुलनायकहरू मात्र तिमीलाई भेटन आउनेछन्। ती प्रमुखहरू इस्त्राएलका बाह्र कुल समूहका हुन्।

५“जब तिमीहरूले तुरही बजाएर जागरन ध्वनी दिन्छौ, पूर्वमा छाउनी बनाउने मानिसहरूले यात्रा शुरू गर्ने छन्। ६जब तिमीहरूले दोस्रो पल्ट तुरहीको सूक्ष्म ध्वनी दिन्छौ दक्षिणका छाउनीमा रहेकाहरूले यात्रा शुरू गर्छन्। तिनीहरूले यात्रा शुरू गराउँदा चेतावनीको तुरही बजाउनुपर्छ। ७तर जब तिमीहरू मानिसहरूलाई भेला गराउँछौ भने तुरही दीर्घ फुक्नु पर्छ तर चेतावनी ध्वनि नदेऊ। ८हारूनका छोराहरू, पूजाहारीहरूले तुरही फुक्नु पर्छ। तिमीहरूको सन्तानको निमित्त यो नियम हुनेछ।

९“अनि जब तिमीहरू आफ्नो भूमिमा तिमीहरूलाई आक्रमण गर्ने तिमीहरूको शत्रुको विरुद्धमा युद्ध गर्न जान्छौ, तिमीहरूले चेतावनी दिने तुरही बजाऊ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू प्रति ध्यान दिनुहुनेछ। अनि उहाँले तिमीहरूको रक्षा गर्नुहुनेछ। १०तिमीहरूको हर्षको दिन, तिमीहरूको औसीका चाडहरूका दिन तिमीहरूले होमबलि र मेलबलि चढाउँदा तुरही बजाउनु पर्छ। परमप्रभुको स्मरण गर्नु तिमीहरूको निमित्त यो एउटा विशेष तरिका हुनेछ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

इस्त्राएलका मानिसहरूले उनीहरूको शिविर साईर्न

११मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको बिसौं दिन साक्षीको पवित्र पालबाट

बादल सस्यो। १२यसकारण इस्त्राएलका मानिसहरूले सीनै मरूभूमिबाट आफ्नो यात्रा शुरू गरे। यात्रीहरू पारान मरूभूमिमा आइपुग्दा त्यो बादल अडियो। १३यसर्थ मानिसहरूले यात्रा शुरू गरेको यही पहिलो पल्ट थियो। परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले यात्रा गर्दैथे।

१४यहूदाको दलको शिविरबाट आफ्नो भण्डा लिएर तीन समूह पहिले गए। अम्मीनादाबको छोरो नहशोनले दलको नेतृत्व गरेका थिए। १५इस्साकारको कुलको अगुवाई सूआरका छोरो नतनेलले गरेका थिए। १६अनि त्यसपछि जबूलन कुलको दल आए र यस दलहरूका नायक हलोनका छोरो एलीआब थिए।

१७त्यसपछि पवित्र पाल उठाइयो अनि गेशोनी र मरारी कुलका मानिसहरूले त्यो पाल बोके। यसर्थ यस परिवारका मानिसहरू दोस्रो पक्तिमा आए।

१८त्यसपछि रूबेन कुलका मानिसहरूले आफ्नो भण्डा लिएर यात्रा शुरू गरे। पहिलो दल रूबेनकै कुलबाट थियो। शेदेऊरको छोरो एलीसूर यस दलहरूको नायक थिए। १९त्यसपछि शिमोन कुलका मानिसहरू थिए। यस दलहरूका नायक सरीशद्दैका छोरो सलूमिआल थिए। २०अनि त्यसपछि गाद कुलका मानिसहरू आए अनि यस दलहरूका नायक रूएलका छोरो एल्यासाप थिए। २१त्यसपछि कहात कुलका मानिसहरू आए। तिनीहरूले पवित्र-स्थान भित्रको समान बोकेका थिए। तिनीहरू यस्तो समयमा आइपुगे कि त्यस समयमा अन्य मानिसहरूले नयाँ शिविरमा पवित्र पाल खडा गरी सकेका थिए।

२२त्यसपछि एप्रैमको शिविरका दलहरू आफ्नो भण्डा लिएर अघि बढे। अम्मीहूदका छोरो एलीशामा दलहरूको नेतृत्वमा थिए। २३पदासूरका छोरो गमलीएल मनशशे कुलका दल नायक थिए। २४त्यसपछि गिदोनीका छोरो अबीदान बिन्यामीन दल समूहका नायक थिए।

२५अन्तमा दान कुल समूहका मानिसहरू तीन दलहरूमा आफ्नो भण्डा लिएर अघि बढे। यसमा पहिलो दलहरू दान कुलका मानिसहरू थिए। यस दलहरूको नायक अम्मीशद्दैका छोरो अहीएजेर थिए। २६त्यसपछि ओक्रानको छोरो पगीएल आशेर कुल समूहको दल नायक थिए। २७त्यसपछि नप्ताली कुल समूहका मानिसहरू अघि आए अनि यस दलहरूको नायक एनानका छोरो अहीरा थिए। २८यसरी नै इस्त्राएलका मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ बसाँई सरे थिए।

२९मोशाले आफ्नो ससुरा रूएल मिद्यानीको छोरो होबाबलाई भने, “परमेश्वरले हामीलाई दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको ठाँउमा हामी जाँदैछौं, हामीसितै आउनुहोस्, हामी तपाईंलाई राम्रो गर्नेछौं। परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूको निम्ति राम्रो राम्रो चिजहरू दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ।”

३०तर होबाबले उत्तर दिए, “होइन म तिमीहरूसित जान्न, म आफ्नो देश र मानिसहरूकहाँ जान्छु।”

३१तब मोशाले भने, “तपाईंले हामीलाई नछाड्नु होस्। तपाईं हाम्रो पथ प्रदर्शक बन्न सक्नु हुन्छ कारण मरूभूमिको विषयमा हामीले भन्दा बेशी तपाईंले जान्नुहुन्छ। ३२यदि तपाईं हामीसित हिड्नु भए परमप्रभुले हामीलाई दिनु भएको असल चीजहरू बाँड्नेछौं।”

३३होबाब राजी भए अनि परमप्रभुको पर्वतबाट तिनीहरूले यात्रा शुरू गरे। पूजाहारीले परमप्रभुको करारको सन्दूक लिएर मानिसहरूको अगाडी हिडे। तिनीहरूले पवित्र सन्दूक बोकेर नयाँ शिविर बनाउने ठाँउ खोज्दै तीन दिन सम्म हिडे। ३४परमप्रभुको बादल प्रत्येक दिन तिनीहरू माथि नै रहन्थ्यो अनि प्रत्येक बिहान जब तिनीहरू शिविरबाट यात्रा शुरू गर्थे बादलले तिनीहरूलाई अगुवाई गर्थ्यो।

३५शिविर सार्नलाई जब मानिसहरूले पवित्र सन्दूक उठाँउथे, मोशाले सधैं भन्थे,

“हे परमप्रभु उठ्नुहोस्, तपाईंको शत्रुहरू छरपष्ट हुन्। तपाईं देखि तपाईंका शत्रुहरू भागून्।”

३६अनि जब पवित्र सन्दूकलाई त्यसको ठाँउमा राखिन्थ्यो, सधैं मोशाले भन्थे,

“हे परमप्रभु इस्त्राएलका हजारौं हजारौं मानिसहरू भएको ठाँउमा आउनु होस्।”

मानिसहरूको नलिश

११ जब मानिसहरूले परमप्रभु अघि एकदमै गनगनाउन थाले, परमप्रभु त्यो सुनेर उहाँ क्रोधित हुनु भयो र तिनीहरूको विरुद्धमा आगो पठाउनु भयो। अनि त्यस आगोले छाउनीको केही किनारहरू पनि जलायो। २मानिसहरूले मोशालाई सहायता मागे अनि मोशाले परमप्रभुको प्रार्थना गरेर आगो निभाए। ३यसर्थ मानिसहरूले त्यस ठाँउको नाम ‘तबेरा’ राखे कारण परमप्रभुबाट उत्पत्ति भएको आगोले तिनीहरू कतिलाई पोलेको थियो।

सतरी बूझा-प्रधानहरू

४इस्त्राएलीहरूसँग रहेको विदेशीहरूको एउटा दलले मासु खान साहै इच्छा गरे चाडै सबै इस्त्राएली मानिसहरूले पनि मासुको लागि गनगनाउन थाले। ती मानिसहरूले विलाप गरेर भने, “हामीलाई मासु खानु कसले देला?” ५हामीले मिश्रमा हुँदा बिना मूल्य माछा खाएको सम्भन्ना आँउछ। साग-पातहरू, काँक्रा, खरबुजा, हरियो साग सब्जी, प्याज अनि लसूनहरूको सम्भन्ना आँउछ। ६तर अहिले हामीले भोक नै हरायौं। मन्न बाहेक केही खानेकुरा देख्दैनौं।” ७देख्दा मन्न धर्निँयाको मसिनो दाना जस्तो हुन्छ र यसको रंग रूखको चोप जस्तो देखिन्छ। ८मानिसहरूले मन्न बटुलेर दुङ्गाले पिध्थे र भाँडामा

पकाउँथे अथवा यसलाई धूलो पारेर फुरौलो बनाउँथे। यसको स्वाद भद्राक्षको तेलमा पकाएको फुलौरोको जस्तो थियो। ६जब राती भूँइ शीतले भिच्छ मन्न भूँइमा भ्रथ्यो।

१०प्रत्येक परिवारका मानिसहरू आ-आफ्नो पालको प्रवेशद्वारमा बसेर गनगनाई रहेका थिए। यसले परमप्रभुलाई अत्यन्तै रीस उठायो अनि मोशा पनि दुःखीत भए। ११मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तपाईंको दासलाई किन कष्ट दिनु भयो? मैले तपाईंलाई किन सन्तुष्ट पार्न सकिन जसले गर्दा यी मानिसहरूको जिम्मावारी ममाथि थप्यो? १२के मैले गर्भ धारण गरेर यी मानिसहरूलाई जन्माएको हुँ र? तपाईंले यिनीहरूका पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेर दिन्छु भनेको भूमिमा एउटी रोगी-सेविकाले नानी बोकेर हिँडे भैं यी मानिसहरूलाई छातीमा राखेर लैजानु भन्नुहुन्छ। १३जब यी मानिसहरू हामीलाई मासु खान दिनु भन्दै मसँग रुन्छन्, ‘त मैले यिनीहरूलाई खुवाउने मासु कहाँ पाउनु?’ १४यी मानिसहरूको हेरचाह गर्न म आफैँ योग्य छैन कारण ममाथि जिम्मावारी एकदमै बेशी भयो। १५यदि तपाईं मसित यस्तै व्यवहार गर्नुहुन्छ र तपाईंले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने बरु मलाई मारिदिनोस ताकि मैले आफ्नै कष्ट भोग्नु पर्दैन।”

१६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “सत्तरी जना बूढा-प्रधानहरूलाई जम्मा गर जसलाई तिमीले बूढा-प्राधानहरू अनि मानिसहरूको अगुवा जस्तै सम्मान गरेका छौ अनि तिनीहरूलाई म भए कहाँ भेट हुने पालमा ल्याऊ। १७अनि म तल आएर त्यहाँ तिमीसँग कुरा गर्नेछु। अनि तिमीमा भएको केही शक्तिको आत्मा लिनेछु र यसलाई तिनीहरूमाथि हाली दिनेछु। अनि तिनीहरूले पनि तिमीहरूसित मानिसहरूलाई डोहयाउने भारहरू लिन सहायता गर्नेछ, ताकि तिमी एकलै ल्यो सबै सहनु पर्दैन।

१८“अनि मानिसहरूलाई भन तिमीहरूले आफैँलाई पवित्र बनाएर राख भोलि तिमीहरूले मासु खानेछौ। ‘हामी मासु खान चाहन्छौ! हाम्रो लागि मिश्रमा नै राम्रो थियो।’ भनी तिमीहरू रोएको परमप्रभुले सुन्नु भएको थियो। यसर्थ अब परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुनेछ र खान सक्ने छौ। १९तिमीहरूले एक दिन, अथवा दुई दिन, अथवा पाँच दिन मात्र होइन दश दिन अथवा बीस दिन भन्दा बढी मासु खानेछौ। २०तिमीहरूले महीना भरि मासु खाने छौ। तिमीहरूले मासु खाने छौ जब सम्म तिमीहरू यसको लागि बिमार हुनेछौ। तिमीहरूलाई यस्तो हुनेछ किनभने तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध आरोप लगायौ। परमप्रभु तिमीहरूको माभमा रहनुहुन्छ अनि तिमीहरूलाई के आवश्यक छ जान्नु हुन्छ। तर रोयौ अनि उहलाई आरोप लगायौ तिमीहरूले भन्यो हामी किन मिश्रमा सदा रहेनौ?”

२१तब मोशाले भने, “अहिले मसित पैदल हिंडने

६००,००० मानिसहरू छन् अनि तपाईं भन्नुहुन्छ, ‘म तिनीहरूलाई पुरै एक महीना मासु खान दिन्छु।’ २२के यी सबै भेडा तथा बाखाको बगाल तथा गाई-गोरूको बथान मार्दा पनि तिनीहरूको निम्ति प्रयाप्त हुन्छ र? के समुद्रका सबै माछाहरू मारे पनि तिनीहरूको निम्ति प्रयाप्त हन्छ र?”

२३परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “के परमप्रभुको शक्ति सीमित छ? अब तिमीले देख्नेछौ मैले भनेको कुरो तिमीले पाउनेछौ कि छैनौ।”

२४यसकारण मोशा बाहिर आए अनि परमप्रभुले तिनलाई भन्नु भएको कुरा मानिसहरूलाई भने। अनि इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरूबाट सत्तरी जना भेला पारेर तिनीहरूलाई पालको वरिपरि उभ्याए। २५तब परमप्रभु बादलमा तल आउनु भयो र मोशालाई भन्नुभयो। तब परमप्रभुले केही आत्मा जो मोशा माथि थियो लिएर ती इस्त्राएलीहरूको ७० जना बूढा प्रधानहरू माथि हालि दिनु भयो तिमीहरूले अगमवाणी बोल्न शरू गरे। त्यही समय मात्र थियो कि यी मानिसहरूले यस्तो गरे, उनीहरू माथि पवित्र आत्मा आए पछि। २६त्यहाँ छाउनी भित्र दुईजना व्यक्ति एलदाद र मेदाद थिए। तिनीहरूको नाम ७० जना बूढा प्रधानहरूको सूचीमा हालिएको थियो। तर तिनीहरू छाउनी बाहिर गएका थिएनन्। तापनि आत्मा तिनीहरूमाथि पनि आयो र तिनीहरूले अगमवाणी गरे। २७एकजना जवान मानिस मोशा कहाँ दगुर्दै आएर भन्यो, “छाउनीमा एलदाद र मेदादले अगमवाणी गरिरहेका छन्।”

२८युवावस्थाबाट नै मोशाको सहायक रहेको नूनका छोरो यहोशूले तिनलाई भन्यो, “हे परमप्रभु! तिनीहरूलाई रोक्नु होस्।”

२९तर मोशाले उसलाई भने, “के तिमी मेरो डह गर्छौ? म इच्छा गर्छु कि परमप्रभुले उहाँको आत्मा सबै मानिसहरूलाई आफ्नो हुनेछ यसकारण सबै अगमवक्ताहरू हुन सक्नुन।” ३०त्यसपछि मोशा अनि सबै इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरू छाउनीमा फर्के।

बट्टाई चराहरू आउछन्

३१परमप्रभुबाट बतास चलन थाल्यो र समुद्रबाट बट्टाई चराहरू ल्याएर छाउनीको वरिपरि छरिदियो। यसरी ती बट्टाईहरू यति बिघ्न थिए कि तिनीहरू बाटोमा एकजना मानिसले दिन भरिमा हिंडी सक्ने लम्बाईमा र जमीनदेखि तीन फुट बाक्लो थियो। ३२तिनीहरूले दिन अनि रात भरि बट्टाई चरा बटुले अनि सब भन्दा कम्ती बटुलेले पनि पुग नपुग दश होमर बटुल्यो। मानिसहरूले घाममा मासु सुकाउन छाउनी वरिपरि फिँजाए।

३३यद्यपि तिनीहरूको दाँतले मासु चपाउँदै थिए र तिनीहरूले यो खाई सक्नु अघि परमप्रभु तिनीहरूसित

अतिनै क्रोधित हुनुभयो र परमप्रभुले तिनीहरूमाथि डर लाग्दो हैजा फैलाइदिनु भयो। ३४ यसकारण त्यस ठाँउको नाम किब्रोथ-हत्तावा राखियो किन भने तिनीहरू मासु खान धेरै लालची भएका थिए र हैजाले तिनीहरू मरे।

३५ किब्रोथ-हत्तावाबाट हसेरोत तिर लागे जहाँ तिनीहरू बास बसे।

मरियम र हारूनले मोशाको विरोधमा नलिश गरे

१२ मरियम र हारूनले मोशाको विरुद्धमा आलोचना गरे किनभने तिनले एउटी कूशी महिलासित विवाह गरे। २ तिनीहरूले भने, “के परमप्रभु मोशा मार्फत मात्र बोल्नु भयो र? के उहाँ हामी मार्फत बोल्नु भएन?”

परमप्रभुले यो कुरा सुन्नुभयो। ३ मोशा अति नै विनम्र मानिस थिए। पृथ्वीमा तिनी कुनै पनि मानिस भन्दा अधिक विनम्र मानिस थिए। ४ परमप्रभुले तुरुन्तै मोशा, हारून र मरियमलाई बोलाउनु भयो, “तिमीहरू तीनजना भेट हुने पालमा आऊ।”

यसकारण ती तीन जना त्यहाँ गए। ५ तब परमप्रभु बादलको खम्बामा आउनु भयो र पालको प्रवेशद्वारमा उभिनु भयो, “हारून र मरियम!” बोलाउनु भयो। तब यी दुईजना बाहिर आए। ६ परमप्रभुले भन्नुभयो, “मलाई सुन! जब तिमीहरू माभ अगमवक्ता छन् म, परमप्रभु आफै दर्शनमा उसलाई परिचय दिन सक्छु। म सपनामा ल्योसित कुरा गर्न सक्छु। ७ तर मोशा त्यस्तो होइन। ऊ मेरो विश्वासी दास हो र मेरो सबै घरानामा उसलाई विश्वास गर्न सक्छु। ८ जब म उनीसित बात गर्छु, म आम्ने-साम्ने बात गर्न सक्छु। जे सुकै म सोच्छु उसले जान्न पर्छ। मैले उसलाई अड्को प्रयोग नगरी भन्न सक्छु। अनि मोशाले परमप्रभुको रूप देख्न सक्छन्। यसकारण तिमीहरू किन मेरो दासको विरुद्धमा बोल्न डराएनौ?”

९ परमप्रभु तिनीहरूसित साह्रै क्रोधित हुनुभयो र तिनीहरूलाई त्यागनु भयो। १० बादल पालबाटमाथि उठयो। हारूनले मरियमतिर र हेरे अनि देखे कि तिनको छाला हिँऊ भैँ सेतो भएको थियो अनि त्यो तिनलाई भयङ्कर चर्म रोग लाग्यो।

११ तब हारूनले मोशालाई भने, “महाशय किन्ती छ, हामीले मूर्खतापूर्वक गरेको पाप दया गरी माफ दिनुहोस। १२ कृपा गरी गर्भमा कुहेको नानीको भैँ उसले आफ्नो छाला गुमाउनु नदिनुहोस्।” कहिले काही मृत जन्मेको बच्चाको आधा छाला सडेको हुन्छ।

१३ यसकारण मोशाले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, “हे परमेश्वर कृपा गरी उसलाई रोग मुक्त गराइ दिनु होस्।”

१४ परमप्रभुले मोशालाई उत्तर दिनुभयो, “यदि तिनको बाबुले तिनको मुखमा थुकिदिए भने, तिनी सात दिन

सम्म लज्जित हुनुपर्छ। यसकारण तिनलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राख। त्यति समय पछि, तिनी स्वस्थ हुन्छिन। त्यसपछि तिनी छाउनीमा फर्की आउन सकिन्छन्?”

१५ यसर्थ तिनीहरूले मरियमलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राखे अनि तिनलाई छाउनीमा फर्काई नल्याए सम्म मानिसहरू त्यस ठाँउबाट कतै गएनन्। १६ त्यसपछि मानिसहरूले हसेरोतबाट छाउनी उठाई पारन मरूभूमि सम्म यात्रा गरी त्यहाँ छाउनी हाले।

कनान देशको अन्वेषण

१३ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ “केही मानिसहरूलाई कनान देशको जासूस गर्नु पठाऊ। त्यही भूमि म इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनेछु। बाह कुल समूहहरूको प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना नायक पठाऊ।” ३ यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। पारन मरूभूमिमा मानिसहरू छाउनी हालेर बसेको समय मोशाले यी नायकहरू पठाए। ४ ती नायकहरूको नाम यी नै हुन्:

- ५ रुबेनको कुलबाट जक्करको छोरो शम्मू,
- ५ शिमोनको कुलबाट होरीको छोरो साफात,
- ६ यहूदाको कुलबाट यपूनेको छोरो कालेब,
- ७ इस्राकारको कुलबाट यूसुफको छोरो यिगाल,
- ८ एप्रैमको कुलबाट नूनको छोरो होशे,
- ९ बिन्यामीन कुलबाट रफूको छोरो पलती,
- १० जबलूनको कुलबाट सोदीको छोरो गद्दीएल,
- ११ मनशे कुलबाट सूसीको छोरो गद्दी,
- १२ दानको कुलबाट गमल्लीको छोरो अम्मीएल,
- १३ आशेरको कुलबाट माइकलको छोरो सतूर,
- १४ नप्तालीका कुलबाट वोप्सीको छोरो नहबी,
- १५ गादको कुलबाट माकीको छोरो गूएल।

१६ मोशाले भूमि हेर्न र अध्ययन गर्न पठाएको मानिसहरूको नाम यी नै हुन्। मोशाले होशेलाई यहोशू भनी बोलाउँथे।

१७ यद्यपि तिनीहरूलाई कनान देश जासूस गर्न पठाउँदा मोशाले भन्यो, “तिमीहरू पहाडीतिर जाऊ। १८ अनि हेर, भूमि हेर्दा कस्तो देखिन्छ। त्यहाँ बस्ने मानिसहरू बलिया छन् अथवा दुर्बल, अथवा कम्ती छन् अथवा ठूलो जन सँख्यामा तिनीहरू बस्ने जग्गा राम्रो छ अथवा खराब, हेर बुझ। कस्तो शहरमा तिनीहरू बसेका छन्? १९ तिनीहरू राम्रो कि नराम्रो छन्? तिनीहरू कस्तो किसिमका शहर भित्र बस्छन्? शहरहरू अत्यन्तै सुरक्षित छन्। तिनीहरू खुल्ला गाउँहरूमा बस्छन् अथवा किल्लाहरूमा बस्छन्? २० हेर जमीन मलिलो छ वा रुखा छ, अनि हेर यदि त्यहाँ रूखहरू छन् कि छैनन्। त्यस भूमिबाट केही फलहरू ल्याउनु

जातिसव्दो कोशिस गर।” त्यस समय दाखको प्रथम उलको कटनीको समय थियो।

२१यसकारण तिनीहरू सीनको मरूभूमि देखि रहोब द्वारा लेबो हमात तिर चढे अनि त्यस भूमिको जाँच गरे। २२तिनीहरू नेगेवबाट उँभो चढेर अहीमन, शैशै अनि तलमै हुँदै हेब्रोन पुगे, जहाँ अनाकका सन्तति बस्ने गर्थे। हेब्रोन शहर मिश्रमा सोआना शहर बनिनु भन्दा सात वर्ष अघि बनिएको थियो। २३त्यस पछि तिनीहरू एशकोल बेंसीमा आए। तिनीहरूले त्यहाँ एक भुप्या दाख काटी एउटा घोचोमा दुइजनाले बोकेर ल्याए। तिनीहरूले अनार र नेभारा पनि ल्याए। २४इस्त्राएलका मानिसहरूले त्यस ठाँउबाट दाखको भुप्या काटेको हुनाले त्यस ठाँउको नाम नै एशकोल बेंसी रह्यो।

२५चालीस दिनको अन्तमा तिनीहरू त्यो भूमि बारेमा खोजी गरी फर्के। २६पारान मरूभूमिको कादेश भन्ने ठाँउमा जहाँ मोशा, हारून र सबै इस्त्राएली मानिसहरूलाई भेला भएर बसेका थिए अनि तिनीहरूको खबर तिनीहरूकहाँ ल्याए अनि तिनीहरूलाई त्यस भूमिको फल देखाए। २७तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामीलाई तपाईंले पठाउनु भएको भूमिमा गयौं। साँच्चै नै यो भूमि दूध र मह बगिरहेको भूमि रहेछ। अनि त्यस भूमिबाट हामीले ल्याएको फलहरू यी नै हुन्।

२८जो मानिसहरू त्यस भूमिमा बसेकाछन् तिनीहरू बलिया छन् अनि शहरहरू अत्यन्तै विशाल र पर्खालले घेरिएका छन्। त्यहाँ हामीले अनाकको सन्तानहरू अनाकीहरूलाई पनि देख्यौं। २९नेगेव भूमिमा अमालेकीहरूले बसो-बास गरेको पायौं भने पहाडी क्षेत्रमा हिती, यबूसी अनि एमोरीहरू, अनि समुद्रको किनार र यर्दन नदीको किनारमा कनानीहरू बसो-बास गर्दै रहेछन्।”

३०त्यसपछि कालेबले मोशाकै नजीक मानिसहरूलाई शान्त गराएर भने, “हामी त्यहाँ तुरून्त जानु पर्छ र यसलाई लिनु पर्छ। किनभने निश्चय नै त्यसमाथि हामीले विजय हासिल गर्नेछौं।”

३१तर मानिसहरू जो ऊसित गएका थिए भने, “तिनीहरू माथि आक्रमण गर्नु हामी सक्षम हुने छैनौं किनभने तिनीहरू हामी भन्दा बलिया छन्।”

३२यसकारण तिनीहरूले त्यस भूमिको विषयमा खोजी गरेर नैराश्यपूर्ण वृत्तान्त इस्त्राएली मानिसहरूको निम्ति ल्याएका थिए। तिनीहरूले भने, “त्यस भूमिमा धेरै बलिया बलिया मानिसहरू रहेछन् र त्यस भूमिमा जाने कुनै पनि मानिसहरूलाई तिनीहरूले सजिलै जित्न सक्छन्। ३३हामीले त्यहाँ नपीलीहरू अनाकका सन्तान जसबाटलाई देख्यौं र तिनीहरूले हामीलाई मसिनो फट्यांग्राहरूलाई भैं हेरे। साँच्चै तिनीहरूको सामुन्ने हामी फट्यांग्राहरू भैं लाग्थ्यौं।”

मानिसहरू फेरि गनगनाए

१४ सबै मानिसहरू छाउनीभिन्न त्यस रातभरि कराई कराई रोइ रहे। २इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले मोशा र हारूनको विरुद्धमा गनगनाए। सबै मानिसहरूले तिनीहरूलाई भने, “यदि हामी मिश्रदेशमा नै अर्थात् यो मरूभूमिमा मरेको भए राम्रो हुनेथियो। ३किन परमप्रभुले हामीलाई लडाईंमा तरवारले काटी मार्न त्यस भूमिमा लैजानु हुँदछ? हाम्रा जहान बालबच्चाहरू पनि लूटिने समान भैं लूटमा पक्रा पर्नेछन्। हामीलाई मिश्र देशमा फर्किनु नै असल हुन्छ।”

४तिनीहरूले एक अर्कामा भने, “एकजना अगुवा चुनौ र मिश्रदेश फर्को।”

५सबै इस्त्राएली मानिसहरूको सामुन्ने मोशा र हारून भूँइमा घोप्टो परे। ६नूनको छोरो यहोशू र यपून्नेको छोरो कालेब भूमिको जाँच गर्न जानेहरू मध्ये दुईजना थिए तिनीहरूले लुगाहरू च्याते मानिसहरूले गनगन गरेकोमा तिनीहरूको दुःख। ७यहोशू र कालेबले इस्त्राएलका सम्पूर्ण समुदायलाई भने, “यो भूमि जसलाई हामीले जाँच गर्यौं त्यो धेरै राम्रो भूमि छ। ८यदि परमप्रभु हामीसित सन्तुष्ट हुनु भए उहाँको अगुवाईमा हामीलाई त्यस भूमिमा पुर्‍याउनु हुनेछ अनि त्यो दूध र मह बग्ने भूमि हामीलाई दिनु हुनेछ। ९यसर्थ परमप्रभु-विरुद्ध विप्लव नगर, त्यस भूमिका मानिसहरूसित नडराऊ किनभने हामी तिनीहरूलाई सजिलै जित्नेछौं। तिनीहरूको सुरक्षा तिनीहरूबाट हरण गरिएको छ। तर हामीसित भने परमप्रभु हुनुहुन्छ, तिनीहरूसित नडराऊ।”

१०तर त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूले यहोशू र कालेबलाई ढुङ्गाले हिकोएर मार्ने सल्लाह गरे। त्यसपछि भेट हुने पालमा सबै इस्त्राएली मानिसहरूको सामुन्ने परमप्रभुको महिमा देखा पर्यो। ११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरूले कहिले सम्म मसित घृणीत व्यवहार गर्छन्? यिनीहरूको माभ्रमा मैले यी सबै महान चिन्हहरू देखाई सकेको छु र अब कहिले सम्म तिनीहरूले मलाई अविश्वास गर्छन्? १२तिनीहरू माथि म महामारी ल्याएर ध्वंश पार्छु अनि तिमीद्वारा नै म तिनीहरू भन्दा ठूलो र शक्तिशाली राष्ट्र निर्माण गर्नेछु।”

१३तब मोशाले परमप्रभुलाई भने, “मिश्र देशवासीहरूले यदि यो कुरा चाल पाए के भन्ला? कारण तपाईंले नै यिनीहरूलाई आफ्नो शक्तिको प्रभावले तिनीहरूको माभ्रबाट ल्याउनु भएको हो। १४अनि मिश्रका मानिसहरूले कनानीहरूलाई यस विषयमा भन्नेछन् कारण तिनीहरू जान्दछन् कि तपाईंलाई देखेका छन्। तिनीहरूले यो पनि जान्दछन् कि तपाईं परमप्रभु हुनुहुन्छ र तिनीहरूले जान्दछन् कि मानिसहरूले तपाईंलाई देखेका छन्। तिनीहरूले यो पनि जान्दछन् कि मानिसहरूको अगुवाई गर्ने दिनमा तपाईंले बादलको प्रयोग गर्नु भएको छ भने

रतमा आगोको प्रयोग गर्नु भएको छ। १५यसर्थ अहिले तपाईंले यी मानिसहरूलाई मार्नु हुँदैन। यदि तपाईंले मार्नु भयो भने तपाईंको शक्तिको बारेमा जान्ने सबै राष्ट्रहरूले भन्नेछन्, १६‘आफूले शपथ गरेको भूमिमा मानिसहरूलाई ल्याउन नसक्दा परमप्रभुले तिनीहरूलाई मरूभूमिमा मार्नुभयो।’

१७“यसर्थ अहिले हे मालिक आफ्नो महामहिमा प्रदर्शन गर्नुहोस्। तपाईंले प्रतिज्ञा गरे भैं देखाउनु होस्। १८तपाईंले भन्नुभयो, ‘परमप्रभु ढिलो क्रोधित हुनुहुन्छ, परमप्रभु करुणामय हुनुहुन्छ। कानून अमान्य गरी जो दोषी बनिन्छ त्यस्ताहरूलाई परमप्रभुले क्षमा दिनुहुन्छ। तर जो दोषी छन् तिनीहरूलाई परमप्रभुले सदैव दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले यस्ता मानिसहरूलाई, तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई, तिनीहरूका नाती-नातिनी तथा पनाती पनातिनीहरू सम्मलाई तिनीहरूले गरेको खराब कार्यको निमित्त दण्ड दिनुहुन्छ।’ १९अहिले तपाईंले मानिसहरूलाई आफ्नो महान करुणा देखाउनु होस् र मिश्र देश छोडेर आएको दिनेदिखि जसरी क्षमा गर्दै आउनु भएकोछ आज पनि ती मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस्।”

२०परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीले भने जस्तै म तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछु। २१तर म साँचो भन्दछु, जस्तो म जीवित छु र जसरी परमप्रभुको महिमाले पृथ्वी नै भरिन्छ, २२-२३ती सबै मानिसहरू मेरो महिमा र मेरा आश्चर्य चिन्हहरू जो मैले मिश्र देशमा देखाएको देखेका छन् अनि दश पल्ट मलाई परीक्षा लिएका छन् र ऐले मेरो कुराहरू मान्दैनन्, यी सब मानिसहरूले मैले तिनीहरूको पुर्खाहरूसित दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन्। २४तर मेरो दास कालेब जसले भिन्दै प्रकारले सोच्छ अनि त्यसले सम्पूर्ण रीतिले मेरो अनुसरण गर्छ म उसलाई त्यो भूमिमा जहाँ ऊ गयो ल्याउनेछु र उसको सन्तानले त्यो भूमि उपभोग गर्नेछ। २५अमालेकीहरू र कनानीहरू त्यही बेसीमा बसिरहेका छन्। यसर्थ भोलि तिमीहरूले यो ठाउँ छाड्नु नै पर्छ र लाल समुद्र को बाटो भएर तिमीहरू त्यो मरूभूमिमा फर्का जाऊ।”

परमप्रभुले मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ

२६परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २७“मेरो विरुद्धमा यी दुष्ट मानिसहरूले कहिले सम्म नालिश गरिरहने। इस्त्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्धमा लगाएको नालिश मैले सुनेको छु। २८तिनीहरूलाई भनी देऊ, ‘जस्तो म जीवित छु परमप्रभु भन्नुहुन्छ तिमीहरूले परमप्रभुको विरोधमा जे जति भनेका थियौ ती सब पूर्ण गरी दिनेछु। तिमीहरूलाई जे गर्नेछु त्यो यही हो। २९तिमीहरूको बीचमा प्रत्येक व्यक्ति जो बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरको छ अनि मेरो मानिस भनी गन्ती भएको थियो, त्यो यही मरूभूमिमा मर्नेछ। तिमीहरूले

म परमप्रभुको विरुद्ध नालिश गर्छौ। ३०यसर्थ तिमीहरू मध्ये त्यो मैले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा कोही पनि पस्न पाउने छैन। केवल यपूनेको छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू त्यो भूमिमा पस्नेछन्। ३१तिमीहरूले नालिश गर्छौ कि त्यो नयाँ भूमिमा तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूका नानीहरू खोसेर लैजानेछन्। तर म तिमीहरूलाई भन्छु कि म ती नानीहरू ल्याउनेछु र तिनीहरूले त्यसभूमिमा ती चीजहरू आनन्दले उपभोग गर्नेछन् जुन तिमीहरूले अस्वीकार गर्छौ। ३२तर तिनीहरूको निमित्त तिमीहरू यही मरूभूमिमा नै मर्ने छौ।

३३“तिमीहरूका नानीहरू मरूभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गोठालो भई बस्नेछन्। तिमीहरू म प्रति अविश्वासी हुनाको कारणले ती तिमीहरूका नानीहरूले तिमीहरू मरूभूमिमा सबै जना नमरूञ्जेल सम्म कष्ट भोग्नेछन्। ३४त्यो भूमिको खोजीमा मानिसहरूले चालीस दिन लगाएको हुनाले दिनको एक वर्षको हिसाबले तिमीहरूले चालीस वर्ष सम्म कष्ट भोग्ने छौ। तिमीहरूले चाल पाउनेछौ कि म तिमीहरूको विरोधी हुँदा के हुँदो रहेछ।

३५“म परमप्रभुले बोलेको हुँ र म प्रतिज्ञा गर्छु कि यी सब दुष्ट मानिसहरू विरुद्ध यी कुराहरू गर्छु नै। यी मानिसहरू मिलेर मेरो विरोधमा खडा भए, यसर्थ यो मरूभूमिमा यिनीहरू मर्छन्।”

३६ती व्यक्तिहरू ज-जसलाई मोशाले भूमि जांच गर्न पठाएका थिए तिनीहरूले भूमिको विषयमा इस्त्राएली मानिसहरूको निमित्त नराम्रो खबर लिएर आए। यसो गरेर तिनीहरूले सारा समुदायलाई उनको विरुद्धमा गनगन गर्ने बनाए। ३७ती सबै मानिसहरूलाई मार्न परमप्रभुले महामारी खन्याई दिनुभयो किनभने मानिसहरूमा भ्रम फैलाउने कसुर तिनीहरूको थियो। ३८तर नूनका छोरो यहोशू र यपूनेका छोरो कालेब पनि ती भूमि विषेयमा खोजी गर्न पठाइएका मानिसहरू बीच कै थिए, ती दुईजनालाई परमप्रभुले रक्षा गर्नुभयो।

मानिसहरूको पुनःविरोध

३९जब मोशाले यी सब कुराहरू इस्त्राएली मानिसहरूलाई बताइदिए तिनीहरू अत्यन्तै शोकाकुल भए। ४०बिहानै उठेर मानिसहरू पाहाडी इलाका तिर उक्लनु थाले। मानिसहरूले भने, “हामीले पाप गरेका छौ। परमप्रभुलाई हामीले अविश्वास गर्छौ, यसर्थ हामी पश्चताप गर्छौ र हामी परमप्रभुले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा जानेछौ।”

४१तर मोशाले भने, “परमप्रभुको आज्ञा किन पालन गरिरहेका छैनौ? तिमीहरू सफल हुँदैनौ। ४२त्यसभूमिमा नजाऊ कारण परमप्रभु तिमीहरूको साथमा हुनुहुन्न र शत्रुहरूले साजिलै तिमीहरू माथि विजय प्राप्त गर्नेछ। ४३त्यहाँ अमालेकी र कनानी मानिसहरू तिमीहरूको विरोधमा लड्नेछन्, तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई छोडी

दिएकोले उहाँ तिमीहरूले लडेको लडौँमा साथ दिनुहुने छैन र तिमीहरू सबै मर्नेछौं।”

४४तर मानिसहरूले मोशाको कुरामा विश्वास गरेनन् र तिनीहरू पहाडी इलाकातिर गए। तर मोशा रे परमप्रभुको करारको सन्दूक ती मानिसहरूसित गएन। ४५त्यो पहाडी इलाकामा बस्ने अमालेकी र कनानी मानिसहरू तलतिर उत्रे र ती इस्त्राएली मानिसहरूमाथि आइलागे। अमालेकी र कनानी मानिसहरूले इस्त्राएली मानिसहरूलाई सजिलै परास्त पारि तिनीहरू सबैलाई होर्मासम्म खेदै लगे।

बलिको विषयमा नियमहरू

१५ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरू मैले दिन्छु भनेको भूमिमा पस्छौ, ३तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा विशेष बलिदान चढाउनु पर्छ। त्यो विशेष बलिदानको सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द दिनेछ। तिमीहरूले होमबलि अथवा कुनै पनि बाख्रा, भाकल बलिदानको बलि, विशेष बलि, मेलबलि राजीखुशीको बलि अथवा कुनै चाडको निम्ति विशेष बलिमा गाई-वस्तु र भेडा अथवा बाख्राहरू चढाउनेछौ।

४“एकजना व्यक्तिले उपहार ल्याउँदा उसले परमप्रभुलाई अन्नबलि पनि दिनुपर्छ। बलि चढाउँदा अन्नबलिमा एक चौथाई हीन भद्राक्षको तेल हालेर आठ कप मसिनो पीठो ल्याउनु पर्छ। ५जब तिमी होमबलि साथमा अर्घबलिको निम्ति थुमा चढाउँछौ एक चौथाई हीन दाखरस पनि चढाउनु पर्छ।

६“यदि तिमी भेडा बलि चढाउँछौ भने तिमीले अन्नबलि पनि तयार पार्नु पर्छ। अन्नबलिमा एपाको दश खण्डको दुइ खण्ड मसिनो पीठोमा हीनको तीन खण्डको एक खण्ड भद्राक्षको तेल मिसाउनु पर्छ। ७अनि अर्घबलिको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड दाखरस राख्नु पर्छ र यसले परमप्रभुलाई मीठो वास्ना दिनेछ।

८“तिमीले यदि आफ्नो होमबलि, वा बलिदान, मेलबलि अथवा कुनै विशेष भाकलको निम्ति एउटा जवान साँढे तयार पार्न सक्छौ। ९त्यस समयमा जवान साँढेसित तिमीले अन्न बलि पनि ल्याउनु पर्छ। अन्न बलि आधा हीन भद्राक्षको तेल मिसाएको एपाको दश खण्डको तीन खण्डको मसिनो पीठो हुनु पर्छ। १०अर्घबलिको निम्ति आधा हीन दाखरस पनि ल्याउनु पर्छ। यो बलि आगोद्वारा चढाइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई प्रसन्न पार्छ। ११प्रत्येक साँढे अथवा भेडा अथवा थुमा अथवा बाख्राको पाठो परमप्रभुलाई बलि स्वरूप चढाउँदा यसरी तयार पार्नु पर्छ। १२यी कुनै आवश्यक छैन कति पशुहरू तिमीहरूले तयार गर्छौ, तर तिमीले यो प्रत्येक को निम्ति गर्नु पर्छ।

१३“इस्त्राएलका प्रत्येक नागरिकले परमप्रभुलाई प्रसन्न गराउन बलि चढाउँदा यही तरिकाले अगोद्वार चढाउनु पर्छ। १४यदि तिनीहरू बीचमा बस्ने विदेशीहरूले आगोद्वारा बलि चढाएर परमेश्वरलाई खुशी पार्न चाहन्छ भने, तिमीहरूले तिनीहरूले जस्तै बलि चढाउनु पर्छ। १५यही नियमहरू इस्त्राएलका मानिसहरू र तिनीहरूसित यो देशमा बसो बास गर्ने विदेशीहरू प्रत्येकको निम्ति लागू हुनेछ। यही कानून सदा सर्वदा लागू रहनेछ। तिमी र तिमीहरूसित बसो-बासो गर्ने विदेशीहरू परमप्रभुको उपस्थितीमा एकै हुनु। १६त्यही नियम र विधि तिमीहरूको निम्ति र विदेशीहरूको निम्ति लगाइन्छ जो तिमीहरूसित बसो-बास गर्छन्।”

१७“परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १८“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन: जब तिमीहरू मैले लैजाँदै गरेको भूमिमा पुग्छौ, १९अनि त्यस भूमिमा उब्जेको खाद्य जब तिमीहरू खान्छौ, तिमीहरूले परमप्रभुलाई बलि चढाउने पर्छ। २०तिमीहरूको पहिलो डल्लोबाट तिमीहरूले एउटा रोटी बलि भै चढाउनु पर्छ। यो तिमीहरूले यस्तै प्रकारले चढाउनु पर्छ जस्तो तिमीहरूको खलाबाट बलिहरू चढाइरहेछौ। २१यो नियम सदा-सर्वदाको निम्ति लागू रहनेछ र त्यो डल्लाबाट परमप्रभुको निम्ति प्रथम बलि तिमीहरूले चढाउनु पर्छ।

२२“अब परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञाहरूमा यदि तिमीहरूले कुनै एक आज्ञा पालन गर्न भूल भयो अथवा बिर्स्यो भने के गर्नुपर्छ? २३मोशा मार्फत परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनुभयो। परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनु भएकै दिनदेखि यिनीहरू लागू छन्। अनि यी आज्ञाहरू निरन्तर चलिरहनेछन्। २४यसर्थ यदि तिमीहरूले यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा पालन गर्न भूल्यौ अथवा बिर्स्यौ भने के गर्छौ? यदि यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा आज्ञा इस्त्राएलका सारा निवासीहरूले पालन गर्न भूले अथवा बिर्सि तब इस्त्राएलका सारा मानिसहरूले परमप्रभुलाई एउटा जवान साँढे होमबलि चढाउनु पर्छ। अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाउनु बिर्सनु हुँदैन। यो बलिको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउँछ। तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनु पर्छ।

२५“यस प्रकार पूजाहारीले इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूको समुदायलाई प्रायाश्चित बनाउँछ त्यसकारण तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछ। किनभने तिनीहरूको पाप इच्छाकृत थिएन। यसकारण यसको लागि तिनीहरूले आफ्नो होमबलि र पापबलि चढाए ता कि परमप्रभुले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नु। २६त्यहाँ बस्ने सबै इस्त्राएलीहरू र विदेशीहरूलाई क्षमा गरिन्छ किनभने तिनीहरू सबैले भूलहरू गरेका थिए।

२७“तर यदि एउटाले अञ्जानमा पाप गर्छ भने, एक वर्षको पाठी, पापबलिको बलि भै चढाउनु पर्छ।

२८यस्तो प्रकारले पूजाहारीले उसको निमित्त प्रायश्चित्त गराउने छ जसले अञ्जानमा भूल गर्छ क्षमा गरिन्छ। ताकि त्यो व्यक्तिलाई परमप्रभुबाट क्षमा गरिन्छ। २९इस्त्राएलीहरूको बीचमा मानिसहरू चाहे इस्त्राएली नागरिकहरू हो अथवा विदेशी जो भए तापनि नियम सबैको निमित्त एउटा हुन्छ जसले अञ्जानमा भूल गर्छ।

३०“तर यदि कुनै एकजना व्यक्तिले जानी-जानी पाप गर्छ भने ऊ चाहे देश अथवा विदेशमा जन्मेको होस् उसले परमप्रभुलाई अपमान गर्छ र त्यस व्यक्तिलाई उसका मानिसहरूबाट बहिष्कृत गराउनु पर्छ। ३१किनभने त्यो मानिसले देखाउँछ कि उसले उहाँको आज्ञालाई तोडेर परमप्रभुलाई घृणा गरे। अनि त्यो व्यक्ति उसको परिवारबाट बहिष्कार हुने पर्छ। ऊ पापको दोषी छ र दण्डित हुने पर्छ।”

विश्रामको दिन एकजना व्यक्तिले काम गर्छ

३२जब इस्त्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा थिए, तिनीहरूले विश्रामको दिनमा एकजना मानिसले दाउरा बटुल्दै गरेको देखे। ३३ती मानिसहरू ज-जसले उसलाई दाउरा बटुल्दै गरेको भेट्टाएका थिए तिनीहरूले उसलाई मोशा, हारून र अरू सबै मानिसहरू भएको ठाँउमा ल्याए। ३४तिनीहरूले त्यस व्यक्तिलाई त्यहाँ राखे कारण उसलाई के दण्ड दिनु पर्ने जानेका थिएनन्।

३५तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो मानिस मर्नु पर्छ। सबै मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ढुङ्गाले हिकाउनु पर्छ।” ३६यसकारण ती मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ल्याए अनि ढुङ्गाले हिकाएर मारे। परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनुभए अनुसार तिनीहरूले गरे।

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई नियम

याद गर्न सहयोग गर्नुहुन्छ

३७परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ३८“इस्त्राएलका मानिसहरूसित कुरा गर। तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन्नु आउने पुस्ताहरू भरि तिमीहरूले फुर्काहरू बनाउनु पर्छ अनि तिनीहरूलाई तिमीहरूको लुगाको कुनामा टाँस्नु पर्छ। त्यस पछि तिमीहरूको लुगाको प्रत्येक कुनाको फुर्काहरूमा निलो धागो बाँध। ३९यसकारण जब तिमीहरूले फुर्का देख्छौ, तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा सम्भन्ने छौ र तिनीहरूलाई पछ्याउनेछौ अनि तिमीहरू भूल बाटोमा जाने छैनौ, तिमीहरूको आँखा अनि हृदयको लालस पछ्यायो, जसले तिनीहरूलाई अविश्वासी बनाउँछ। ४०तब तिमीहरू परमेश्वरको विशेष ब्यक्तिहरू हुनेछौ कारण तिमीहरूलाई आज्ञाहरू पालन गर्न याद आइरहन्छ। ४१म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। म नै एक हुँ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर

निकालेर ल्याँए। तिमीहरूको परमेश्वर हुनुलाई मैले यसो गरें। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

केही नेताहरू मोशा विरोधी भए

१६ यसहारको छोरो, कहातको नाति अनि लेवीको पनाति कोरह अनि रूबेन कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीराम अनि पेलेतका छोरा ओन अट्टेरी भए। २इस्त्राएलका २५० मानिसहरू साथमा लिएर मोशाको विरोधमा गए। ती २५० मानिसहरू नाम चलेका तथा नेताहरू थिए। ३तिनीहरू मोशा र हारूनको विरोध गर्न जम्मा भए अनि तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरू हाम्रो अगुवाहरू भएको अब हामीलाई पूरा भयो! सम्पूर्ण समुदाय पवित्र छन् अनि परमप्रभु हाम्रो माभ्रमा हुनुहुन्छ। तपाईंहरू किन आफैलाई परमप्रभुका अरू मानिसहरू भन्दा उच्चको सम्भन्नु हुन्छ?”

४जब मोशाले तिनीहरूको कुरा सुने तिनी घोप्टो परेर भूईँमा निहुरीए। ५त्यसपछि मोशाले कोरह र उनका मानिसहरूलाई भने, “भोली बिहान, परमप्रभुले जनाउनु हुनेछ कसलाई हाम्रो अगुवा भै चुन्नु भएको छ, को पवित्र छ कसलाई उहाँकहाँ नजिक ल्याउनु भएको छ। उहाँ आफैले चुन्नु भएका एकजनालाई उहाँले उहाँको नजिक ल्याउनु हुनेछ। ६यसो गर, तिमी कोरह र तिम्रो मानिसहरूले धुपौराहरू लेऊ। ७त्यसमा आगो हालेर भोलि परमप्रभुको अगाडि, धूप हाल। जो कसलाई परमप्रभुले चुन्नुहुन्छ त्यो व्यक्ति पवित्र हो। हामीहरू तिमीहरू लेवीका छोराहरूबाट पूरा भईसकेका छौ।”

८मोशाले पनि कोरहलाई भने, “ए लेवीहरू मेरो कुरा सुन। ९इस्त्राएलका परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुन्नु भएको छ र यसमा तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ कि तिमीहरू विशेष मानिसहरू भएकाछौ। इस्त्राएलका अन्य मानिसहरू भन्दा तिमीहरू बेग्लै हो। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आराधनामा सहायता पुर्‍याउन परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको नजीक बनाई पवित्र पालको विशेष काम गराउन राख्नु भएको छ। के यो धेरै होइन? १०परमप्रभुले तिमी लेवीहरू, पूजाहारीहरूलाई सहायता पुर्‍याउनको निमित्त उहाँको नजीक ल्याउनु भएकोछ। तर अहिले तिमीहरू पूजाहारीहरू हुने कोशिश गरिरहेका छौ। ११तिमीहरूका अनुयायीहरू र तिमीहरू एक साथ मिलेर परमप्रभु विरुद्ध गयौ। के हारूनले केही भूल गरेका छन्? होइन यसर्थ किन तिमीहरू हारूनको बारेमा नालिश गरिरहेका छौ?”

१२त्यसपछि मोशाले एलीआबका छोराहरू दातान र अबीरामलाई बोलाउन पठाए। तर ती दुईजना मानिसहरूले भने, “हामी आउने छैनौ। १३हामीहरूलाई दूध र मह बगिरहेको देशबाट तिमीले बाहिर लिएर आयौ। तिमीले हामीलाई मार्नको निमित्त मरुभूमिमा ल्यायौ अनि हामीलाई देखाउन चहान्छौ कि हामी माथि तिम्रो अधिकार छ।

१४हामीले तिमीलाई किन पछ्याउनु? तिमीले हामीलाई मह र दूध बगिरहेको भूमिमा लग्नेौ साथै परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा पनि पुराएनौ। तिमीले हामीलाई दाखको खेत पनि दिएनौ। के यी मानिसहरूलाई तिमी धोका दिन्छौ? होइन! हामी आँउदैँनौ।”

१५यसर्थ मोशा सार्है क्रोधित भए। उनले परमप्रभुलाई भने, “मैले यिनीहरूलाई केही क्षति पुर्याएको छैन। मैले यिनीहरूबाट एउटा गधा पनि लिएको छैन। परमप्रभु! हजुरले यिनीहरूबाट कुनै बलि ग्रहण नगर्नु होस्।”

१६त्यसपछि मोशाले कोरहलाई भन्यो, “भोली तिमी र तिम्रा सबै अनुगामीहरू र हारून परमप्रभुको अघि खडा हुनुपर्छ। १७प्रत्येकले आफ्नो-आफ्नो धूपौरो लिएर त्यसमा धूप हाल्नु पर्छ। अनि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो धूपौरो परमप्रभु अघि ल्याउनु पर्छ। त्यहाँ दुई सय पचासवटा धूपौरो हुनुपर्छ। तिमी कोरह र हारूनले पनि धूपौरो लिनुपर्छ।”

१८यसर्थ तिनीहरू प्रत्येकले धूपौरो लिएर त्यसमा बलेको कोइला हालेर धूप हाले अनि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मोशा र हारून सँगै उभिए। १९कोरहले सबै आफ्ना मानिसलाई भेला गरेर भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा उभिए। तब परमप्रभुको महिमा सबै मानिसहरू कहाँ प्रगट भयो।

२०तब परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २१“यी सबै मानिसहरूबाट तिमीहरू अलग होऊ र यिनीहरूलाई म त्यति खेरै ध्वंश पार्नेछु।”

२२मोशा र हारूनले शिर निहुरयाएर भने, “हे परमेश्वर, तपाईं सबै मानिसको आत्माको परमेश्वर हुनुहुन्छ। जब एक जना मानिसहरूले पाप गर्छ, के तपाईं सम्पूर्ण समुदायसित रिसाउनु हुन्छ?”

२३तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २४“कोरह, दातान र अबीरामको पालहरूबाट सम्पूर्ण समुदायलाई पर हटन भन।”

२५मोशा उठेर दातान र अबीराम भएकहाँ गए। इस्त्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरूले तिनलाई पछ्याए। २६मोशाले सबै मानिसहरूलाई चेतावनी दिँदै भने, “यी दुष्ट मानिसहरूको पालबाट तिमीहरू निस्केर जाऊ। तिनीहरूको कुनै पनि चीज स्पर्श नगर। यदि तिमीहरूले छेयौ भने तिनीहरूले गरेको पापले तिमीहरू ध्वंश पारिनेछौ।”

२७यसकारण मानिसहरू कोरह, दातान र अविरामको पाल छोडेर गए। तब दातान र अबीराम तिनीहरूको पालमा गए। तिनीहरू तिनीहरूको पत्नीहरू र नानीहरू सँग छाउनी बाहिर गए।

२८मोशाले भने, “यी मैले भनेका कुराहरू मेरो आफ्नो मनको विचार होइन, म प्रमाण दिन सक्छु कि परमप्रभुले मलाई यसो भन्नु भनी अहाउनु भएको हो।

२९यी यहाँका मानिसहरू मर्नेछन्। तर यदि तिनीहरू साधारण तरिकाले मर्छन्। मानिसहरू सधैं मर्ने तरिकाले मर्छ। तब त्यसले देखाउँछ कि परमप्रभुले साँचै नै मलाई पठाउनु भएको होइन। ३०तर यदि परमप्रभुले केही नयाँ कुरो गर्नुहुन्छ, अनि भूईँले मुख बाएर तिनीहरू र तिनीहरूकहाँ भएको सबै चीजहरू सहित तिनीहरू जीवित पुरिन्छन् भने तिमीहरूले जान्नेछौ कि यी मानिसहरूले परमप्रभुको अपमान गरे र उहाँलाई अति क्रोधित बनाए।”

३१जब मोशाले यी कुराहरू भनी सके, ती मानिसहरू उभिएको धरती फाट्यो। ३२धरतीले मुख बाए जस्तै भएर तिनीहरू सबैलाई निल्यो। कोरहको सबै मानिसहरू, तिनीहरूको परिवारहरू अनि तिनीहरूकोमा भएको प्रत्येक चीज धरतीभित्र भासियो। ३३सबै ती मानिसहरू जिउँदै खाल्डा भित्र पुरिए। यी सबै तिनीहरूले आफ्नो बनाएका चीजहरू तिनीहरूसँगै पुरिए अनि धरती बन्द भयो। अनि तिनीहरू सम्पूर्ण रूपले अल्पिए।

३४अरू सबै इस्त्राएलका मानिसहरूले ती मानिसहरू पुरिदै गर्दाको आर्तनाद सुनेर चारैतिर तितर बितर हुँदै भने, “धरतीले हामीलाई पनि निल्लि।”

३५त्यसपछि परमप्रभुकहाँबाट आगो निस्केर गई धूप चढाउँदै गरेका २५० मानिसहरूलाई पनि ध्वंश पार्यो।

३६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ३७“पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजारलाई भन कि उसले आगोमा रहेको धुपौराहरू हटाओस् र ती पवित्र भईसकेको धुपौराहरूबाट आगो वरिपरि छरी दिओस्। ३८ती मानिसहरूले मेरो विरोधमा पाप गरेकाले त्यही पापले आफ्नो जीवन गुमाए। तर धुपौराहरू पवित्र छन् कारण तिनीहरू परमप्रभुलाई समर्पण गरिएका हुन्। ती धुपौराहरू पिटेर पाता बनाऊ र वेदी छोप्ने काममा प्रयोग गर। यो इस्त्राएलका सबै मानिसहरूको निमित्त चेतावनी हुनेछ।”

३९यसकारण पूजाहारी एलाजारले ती मानिसहरूले ल्याएका काँसाको धुपौराहरू भेला गर्यो। मानिसहरू सबै जलेर खरानी भए तर धुपौराहरू त्यही थिए। तिनले केही मानिसहरूलाई ती काँसको धुपौराहरू पिटेर पाता बनाउन लगाई वेदी ढाक्ने काममा प्रयोग गरे। ४०तिनले यो काम मोशा मार्फत पाएको आज्ञा अनुसार गरे। त्यो वेदी ढाक्ने पाता चाँहि इस्त्राएलको मानिसहरूका निमित्त याद दिलाउने एक चिन्ह हुनेछ कि हारूनको सन्तान बाहेक अन्य कुनै अनाधिकृत मानिसले परमप्रभु अघि धूप जलाउने छैन नत्र कोरह र उसको अनुयायीहरू भैं ऊ मर्ने छ।

हारूनले मानिसहरूलाई बचायो

४१अर्को दिन इस्त्राएलका मानिसहरूको सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हारूनको विरोधमा गुनासो गरे र भने, “तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई मार्यौ।”

४२सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हारूनको विरोध गर्न भेला हुँदै गर्दा तिनीहरूले भेट हुने पाल तर्फ हेरे अनि देखे कि पाललाई बदलले ढाक्यो र त्यहाँ परमप्रभुको महिमा देखा पस्यो। ४३तब मोशा र हारून भेट हुने पालको सामुने आए।

४४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ४५“यो समुदायबाट तिमीहरू अलग हौं ताकि यिनीहरूलाई म अति शीघ्र ध्वंश पार्न सकु।” यसर्थ मोशा र हारूनले शिर निहुराए।

४६त्यसपछि मोशाले हारूनलाई भने, “धूपौरो ल्याऊ र त्यसकहाँ वेदीबाट आगो हालेर धूप हाल। अनि त्यो समुदाय भएकोमा भट्टै गएर तिनीहरूलाई प्रायश्चित्त गर्नुहोस्। किनभने परमप्रभु क्रोधित हुनु भएको छ र महामारी शुरू भएको छ।”

४७यसर्थ मोशाले भने जस्तै हारूनले धूपौरो लिएर मानिसहरूको बीचमा पसे र चाल पाए कि महामारी शुरू भई सकेको थियो अनि धूपौरोमा धूप हाली मानिसहरूको निमित्त प्राश्चित्त गरे। ४८तिनी जिउँदो र मरेको मानिसहरू बीचमा उभिए अनि महामारी रोकियो। ४९कोरहको कारणले मर्नेहरूको संख्याको अतिरिक्त त्यहाँ महामारीले मरेकाहरूको संख्या १४,७०० पुग्यो। ५०त्यसपछि हारून भेट हुने पालमा मोशालाई भेटन गए। महामारी थामियो।

परमेश्वरले हारूनलाई प्रधान पूजाहारी निश्चित गर्नुभयो

१७ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन, तिनीहरूले बाह पुराका कुल-कुलबाट बाहवटा लौरोहरू ल्याऊन्। प्रत्येक लौरामा आफ्नो नाम लेख। २लेवी कुलबाट ल्याएको लौरामा हारूनको नाम लेख। बाह कुल समूहको प्रत्येक कुल प्रमुख मानिसको निमित्त एउटा लौरो हुनुपर्छ। यी लौरोहरू भेट हुने पालमा करारको सन्दूक अघि राख। त्यो त्यही ठाँउ हो जहाँ म तिमीलाई भेट्छु। ३इमान्दार पूजाहारीको निमित्त म एकजना व्यक्तिलाई चुन्छु। म जसलाई चुन्छु त्यस व्यक्तिलाई तिमीले चिन्न सक्छौ कारण ४उसको लौरोमा नयाँ पालुवाहरू पलाउनेछन्। यस प्रकारले तिम्रो र मेरो विरोध गर्न मानिसहरूलाई म रोक्छु।”

५त्यसपछि मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने अनि तिनीहरूका बाह कुल नायकहरू प्रत्येकले एउटा गरी बाहवटा लौरोहरू दिए। हारूनको लौरो पनि अरू लौरोहरूसितै थियो। ६मोशाले लौरोहरू करारको सन्दूक राखिएको पालमा परमप्रभुको अगाडी राखे।

७करारको सन्दूक भएको पाल भित्र मोशा अर्को दिन पसे। अनि लेवी कुल समूहका नायक हारूनको लौरोमा पालुवा पलाएको देखे। त्यति मात्र नभई त्यस पालुवाले कोपिला हालेर फूली बदाम पनि फलेको

थियो। ८मोशाले ती सबै लौरोहरू परमप्रभुको अघिबाट सबै मानिसहरूको सामुने ल्याए। प्रत्येक कुल प्रमुखले आफ्नो आफ्नो लौरो चिने।

९तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हारूनको लौरो करारको सन्दूक अघि लगेर राख। यो सधैं मेरो विरोधमा नालिश गरी रहनेहरूको निमित्त चेतावनी हुनेछ र मेरो विरोधमा नालिश गर्न बन्द हुनेछ र मैले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नु पर्दैन।” १०यसर्थ मोशाले परमप्रभुको आज्ञा अनुसार काम गरे।

११तर इस्त्राएली मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी जान्दछौ कि हामी मर्नेछौ। हामी नष्ट भइसकेका छौ। हामी ध्वंश भयौं। १२प्रत्येक मानिस जो परमप्रभुको पवित्र पाल नजिक जान्छ त्यो मर्छ। के हामी पनि मर्छौ?”

पूजाहारीहरू र लेवीहरूको काम

१८ परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “अब उसो तिमी, तिम्रा छोराहरू अनि तिम्रा परिवारिक समूहका मानिसहरू पवित्र स्थानमा केही खराबी गरिए जिम्मावारी हुनेछौ। तिमी र तिम्रा छोराहरू पूजाहारीहरू विरुद्ध गरिएको खराबीको निमित्त जिम्मावारी हुनेछौ। २तिम्रो परिवार समूहका अन्य लेवी मानिसहरूलाई तिमीसित काम गराउन ल्याऊ। करारको पालमा काम गर्दा तिम्रा छोराहरूलाई तिनीहरूले सहयोग पुऱ्याउने छन्। ३लेवी कुलमा भएका ती मानिसहरू तिम्रो नियन्त्रणमा रहनेछन्। पालभित्र गरिनु पर्ने भैपरी आँउने कामहरू तिनीहरूले गर्नेछन्। तर पवित्र स्थान अथवा वेदीमा राखिएको कुनै पनि चीजको नजिक तिनीहरू जानु हुँदैन। यदि तिनीहरू गए भने तिनीहरू मर्नेछन् अनि तिमी पनि मर्ने छौ। ४तिनीहरूले तिमीसित भेट गर्नेछन् र तिमीसितै काम गर्ने छन्। भेट हुने पालको देख रेख गर्ने तिनीहरूको हुनेछ पाल भित्र गरिने सबै काम तिनीहरूले गर्ने छन्। केही पनि तिमी जहाँ छौ त्यहाँ आउनु सहास गर्नेछैन।

५“तिमीले पवित्र स्थान र वेदीको रक्षकको काम गर्नेछौ ताकि मैले इस्त्राएलका मानिसहरूसित रिसाउन नपरोस्। ६हेर! म आफैले ती तिम्रा दज्यू-भाइ लेवीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको बीचबाट लिएकोछु। भेट हुने पालमा काम गर्नको निमित्त ती तिम्रो निमित्त बलि हुन्। ७तर तिमी र तिम्रो छोराहरू मात्र पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नलाई अनि वेदीको छेउ र पर्दाभित्र जान अनि म तिमीलाई एउटा उपहार दिँदैछु, त्यो तिम्रो पूजाहारीत्व। तर यदि कुनै व्यक्ति पवित्र स्थानको नजिकमा आयो भने त्यो मारिओस्।”

८तब परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाएको सबै पवित्र उपहारहरूको रक्षा गर्नका निमित्त मैले तिमीलाई नियुक्त गरें। मैले

तिमी र तिम्ना छोराहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूले चढाएका पवित्र बलिहरू निरन्तर अंशको रूपमा दिएको छु। १६वेदीहरूबाट पाइने वस्तुहरूमा यो सब भन्दा पवित्र वस्तु हो। मानिसहरूले अन्नबलि, पापबलि, दोषबलिहरू ल्याउँछन्। यी बलिहरू महा पवित्र बलिहरूको र नपाकिएको भागबाट तिमीले आफ्नो अंश पाउनेछौ। ती सब तिमी र तिम्ना छोराहरूको हुनेछन्। १७तिमीहरूले ती चीजहरू महा पवित्र स्थानमा मात्र खानु पर्छ। तिम्नो परिवारको प्रत्येक पुरुषले खान सक्छन् तर तिमीले याद राख्नु पर्छ कि ती चीजहरू अत्यन्तै पवित्र हुन्।

१९“यो पनि तिम्नै हुनेछ कुनै पनि विशेष उपहार इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाउँछन्, तिमीसित भएका तिम्ना छोरा-छोरीहरू र तिम्नो निमित्त स्थायी अंशको रूपमा दिन्छु। तिम्नो परिवारका प्रत्येक शुद्ध व्यक्तिले त्यो खान सक्छन्।

२२“इस्त्राएलका मानिसहरूको कुनै पनि पहिलो बाली अथवा उब्जनी जस्तै अन्न, भद्राक्षको तेल र दाखरस, जो तिनीहरूले परमप्रभुमा समर्पण गर्छन्, म ती सब तिमीलाई दिन्छु। २३तिनीहरूको खेतमा पाकेको कुनै पनि अन्न जो तिनीहरूले परमप्रभुलाई चढाउन ल्याउँछन् त्यो तिम्नो हो र तिम्नो परिवारको कुनै पनि शुद्ध व्यक्तिले त्यो खान सक्छ।

२४“इस्त्राएलमा प्रत्येक चीज जो परमेश्वरलाई पूर्णरूपले समर्पण गरिन्छ त्यो तिम्नो हो।

२५“प्रत्येक जेठो चाहे व्यक्ति होस अथवा पशु जो आफ्नो आमाको प्रथम गर्भमा आँउछ र परमेश्वरलाई समर्पण गरिन्छ भने त्यो तिम्नो हुनेछ। तर जेठो जन्मेको पशु होस अथवा मानिस त्यसको तिमीले मोल तिर्नु पर्छ। २६जब नानी एक महीनाको हुँदा तिनीहरूले यसको मोल तिर्नु पर्छ। एक महिनाको नानीहरूको मोल पवित्रस्थानको शेकेल परिमाण अनुसार पाँच सेकेल हुन्छ। एक शेकेल बीस गेराको हुन्छ।

२७“तर पहिले जन्मेको गाई, भेडा अथवा बाख्राको मोल तिर्नु पर्दैन। यी पशुहरू पवित्र हुन र यिनीहरूको रगत वेदीमा छर्किईन्छ अथवा बोसो पोलिन्छ। यो उपहार आगोमा पोलेर दिइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्छ। २८तर यी पशुहरूको मासु भने तिम्नो हुनेछ अनि डोलाइने बलिको ह्याकुलो तिम्नो हुनेछ र अरू बलिको दाहिने साँप्रा पनि तिम्नो हुनेछ। २९मानिसहरूले चढाएको कुनै पनि पवित्र उपहारहरू म, परमप्रभुले, तिमीलाई दिनेछु। म तिम्नो छोरा-छोरीहरू र तिमीलाई दिनेछु र यो नियम सदासर्वदाको निमित्त लागू हुनेछ। यो परमप्रभुसित गरिएको करार हो र भङ्ग गर्न सकिँदैन। म यो प्रतिज्ञा तिमी र तिम्ना सन्तानहरूसित गर्छु।”

३०परमप्रभुले हारूनलाई पनि भन्नुभयो, “तिमीले भूमि पाउनेछैनौ। अनि अरू मानिसहरूले भैं तिमीले

त्यहाँ केही आफ्नो बनाउनु पाउने छैनौ। म परमप्रभु नै तिम्नो हुनेछु। प्रतिज्ञा गरिएको अनुसार इस्त्राएली मानिसहरूले जग्गाजमीनहरू पाउनेछन् तर तिम्नो निमित्त म नै उपहार हुँ।

२१“इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिन्छन्। यसकारण त्यो एक दशांश भाग म लेवीका सन्तानहरूलाई दिन्छु। यो तिनीहरूले भेट हुने पालमा छँदा त्यहाँ काम गरे वापत पारिश्रमिक हो। २२तर अन्य मानिसहरू भेट हुने पालको नजीक जानु हुँदैन। यदि गए तिनीहरू मारिनु पर्छ। २३लेवी मानिसहरू काम गरिरहेको समयमा भेट हुने पालको विरोधमा कुनै पाप कार्य हुन गए त्यस पापको उत्तरदायी तिनीहरू हुनेछन्। यही नियम सदासर्वदाको निमित्त लागू रहेनछ। मैले अरू मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि लेवी मानिसहरूले पाउने छैनन्। २४तर तिनीहरू सँग भएको प्रत्येक चीजको दशांश इस्त्राएली मानिसहरूले मलाई चढाउनेछन् र त्यो दशांश म लेवी मानिसहरूलाई दिनेछु। त्यही कारणले लेवी मानिसहरूको विषयमा मैले यस्तो भने: मैले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि तिनीहरूले पाउने छैनन्।”

२५परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २६“लेवी मानिसहरूसित कुरा गर अनि भन, इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिनेछन् तर त्यसबाट दशांश उपहार स्वरूप परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। २७अनि यो दशांश परमप्रभुको उपहार हो, यो तिमीहरूले कोल अथवा खलाबाट चढाएका बलि भैं हुन्। २८यस्तै प्रकारले इस्त्राएली मानिसहरूले तिमीहरूलाई दशांश दिए जस्तै तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार चढाउनु पर्छ अनि त्यसबाट तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार दिनु पर्छ अनि यो हारूनलाई दिनु पर्छ। २९जब इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूको उपहारहरू परमप्रभुलाई दिन्छन्, तिमीहरूले तिमीहरूमा सबै भन्दा असल अनि महापवित्र परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ सबै त्यो उहाँको कारण हुनेछ।

३०“मोशा, लेवी मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरूले प्रत्येक असल चीज परमप्रभुलाई चढाउछौ जे इस्त्राएली मानिसहरूले दिएका थिए, तब यो सम्झिन्छ कि लेवीहरूको आफ्नै अन्न र अर्धबलि हो। ३१त्यसबाट रहेको अंश तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारले खानेछन्। यो तिमीहरूले भेट हुने पालमा काम गरे वापत मूल्य हो। ३२अनि यदि तिमीहरूले यसको असल सधैं परमप्रभुलाई चढायौ भने तिमीहरू कदापि दोषी हुने छैनौ। तिम्नो आफ्नै निमित्त इस्त्राएलका मानिसहरू द्वारा चढाएका ती पवित्र उपहारहरूको भाग नलैजाऊ अथवा नत्र भने तिमीहरू मर्ने छौ।”

रातो गाईको खरानी

१६ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २“परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञाहरूबाट बनिएको नियम यही हो। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूले एउटा एकदमै निष्प्रोट र कही दाग नभएको कहिले पनि नजोपिएको रातो गाई ल्याऊन। अनि त्यो गाईले कहिले हलो नजोतेको हुनुपर्छ। ३तिमीहरूले त्यो गाई एलाजारलाई दिनुपर्छ र उसले त्यस गाईलाई छाउनी बाहिर ल्याउँछ। यो उसको अधि मारिनु पर्छ। ४त्यसपछि एलाजारले उसको आँलाले केही रगत भेट हुने पालको अधिल्लिर सात पल्ट छर्कनु पर्छ। ५तब उसको सामुन्ने त्यो गाई जलाउनु पर्छ। यसको छाला, मासु, रगत आन्द्रा-भुँडी सबै जलाउनु पर्छ। ६पूजाहारीले देवदारु काठ, हिसप र केही रातो धागो ल्याएर गाई जल्दै गरेको आगोमा पर्याँवुनु पर्छ। ७त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो लाउने लुगा धोएर नुहाई ध्वौँ गरी छाउनीमा जानुपर्छ। तर त्यो पूजाहारी साँभसम्म अशुद्ध रहन्छ। ८त्यो गाई पोल्नेले पनि आफ्नो लुगाहरू धोएर नुहाउनु पर्छ, अनि त्यो पनि साँभसम्म अशुद्ध भईरहन्छ।

९“केही शुद्ध मानिसले जलाएको कोरेलीको खरानी बटुलेर छाउनी देखि बाहिर विधिपूर्वक शुद्ध पारिएको ठाँउमा राख्नु पर्छ। खरानी इस्त्राएलका मानिसहरूलाई सफा गर्नका निम्ति पानीसित राखेका थियो। यो पापबलि हो।

१०“त्यो खरानी बटुल्ने व्यक्तिले पनि आफ्नो लुगा-फाटा धोएर साँभ सम्म अशुद्ध रहोस्।

“इस्त्राएलका मानिसहरू तथा तिनीहरूको माभमा बस्ने कुनै पनि विदेशीको निम्ति यो अन्तको नियम हो। ११एकजना व्यक्ति जसले मुर्दा छुन्छ त्यो सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छ। १२तेस्रो दिनमा त्यो व्यक्तिले आफैलाई त्यही पानीले शुद्ध पार्ने छ र सातौँ दिनमा उ शुद्ध हुनेछ। तर यदि व्यक्तिहरू तिनीहरू आफै तेस्रो दिनमा शुद्ध भएन भने, तब सातौँ दिनमा पनि शुद्ध हुनेछैन। १३यदि कुनै व्यक्तिले मुर्दा छुन्छ र आफैलाई फेरि शुद्ध पार्दैन, त्यसले परमप्रभुको पवित्र पाललाई अशुद्ध पार्छ। यसकारण व्यक्ति इस्त्राएलबाट काटिदिनेछ। जस्तो पवित्र पानी तिनीहरू माथि छर्केको थिएन यसकारण उसको शरीर अशुद्ध रहन्छ।

१४“यदि कुनै मानिस पाल भित्र मरे भने त्यसको नियम यो हो प्रत्येक जो पाल भित्र बस्ने प्रवेश गर्ने र त्यहाँ प्रत्येक नै अशुद्ध हुनेछ र तिनीहरू सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छन्। १५अनि ढकनी बिनाको प्रत्येक भाँडा अथवा बयम अशुद्ध हुन्छ। १६यदि कसैले खुल्ला मैदानमाथि लडीरहेको मृत शरीरलाई छुन्छ वा लड्दैमा मारिएको कुनै मुर्दा छुन्छ वा मनुष्यको हड्डी चिहानलाई हुन्छ भने, उनी सात दिनसम्म अशुद्ध रहनेछ।

१७“त्यो अशुद्ध मानिसको निम्ति जलाइएको गाईको खरानी एउटा भाइमा हाल र त्यसमा बग्दै गरेको पानी यसमा हाल्नु पर्छ। १८कुनै शुद्ध मानिसले त्यस पानीमा हिसप चोपेर भाँडाहरू र मानिसहरू माथि छर्किन पर्छ। अनि कसैले हड्डी अथवा चिहान अथवा एउटा मृत शरीर अथवा एउटा युद्धमा मरेको शरीरलाई छोएर अशुद्ध बनाउँछ। भने, त्यो पानी ऊ माथि छर्कनु पर्छ।

१९“त्यस शुद्ध मानिसले अशुद्ध भएको मानिसमाथि तेस्रो र सातौँ दिन छर्किनु पर्छ। यस प्रकार उसले अशुद्ध मानिसहरूलाई सातौँ दिनमा शुद्ध बनाउँछ। त्यो अशुद्ध मानिसले लुगा धोओस अनि पानीमा नुहाओस् र साँभ सम्म अशुद्ध रहन्छ।

२०“यदि एक जना मानिस जो अशुद्ध भएकहाँ अनि ऊ आफै शुद्ध हुँदैन भने त्यस व्यक्तिलाई आफ्नो समुदायबाट बहिष्कार गरियोस् किनभने त्यसले परमप्रभुको पवित्र स्थान अशुद्ध पार्यो। शुद्धीकरणको पानी ऊ माथि छर्किएन यसकारण त्यो व्यक्ति अशुद्ध रह्यो। २१तिनीहरूको निम्ति यो नियम अनन्त रूपले लागु भइरहन्छ। जो व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छर्किन्छ उसले आफ्नो लुगा-फाटा धुनु पर्छ अनि जुन व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छुन्छ त्यो व्यक्ति साँभ सम्म अशुद्ध भइरहन्छ। २२प्रत्येक कुरा त्यो व्यक्तिले छोए अशुद्ध रहन्छ अनि कुनै व्यक्ति जसले त्यसलाई छुन्छ त्यो साँभ सम्म अशुद्ध रहन्छ।”

मरियम को मृत्यु

२० पहिलो महीनामा इस्त्राएलका मानिसहरू जिन मरूभूमिमा आइपुगे। मानिसहरू कादेशमा बसे अनि त्यही मरियम मरिन् र त्यही ठाउँमा गाडे।

मोशाले एउटा गलित गर्छन

२१त्यस ठाँउमा समुदायको निम्ति पानी थिएन यसकारण मानिसहरू मोशा र हारूनलाई आरोप लगाउन भेला भए। २मानिसहरूले मोशासित भगडा गरेर भने, “जब परमप्रभुको अगाडी हाम्रा दाज्यू-भाईहरू मरे, त्यही समय हामी पनि मर्नु पर्थ्यौं। ४तिमीहरूले किन परमप्रभुको मानिसहरूलाई यस मरूभूमिमा ल्यायौ? के हामी र हाम्रो पशुहरूलाई मार्न चहान्छौ? ५अनि किन यस्तो खराब ठाँउमा ल्याउन हामीलाई मिश्र देशदेखि अगुवाई गर्खो? यस ठाँउमा अन्न हुँदैन, नेभारा, दाख अनि अनारहरू पनि हुँदैन। अनि यहाँ पिउनको निम्ति पानी पनि छैन।”

६यसर्थ मोशा र हारून मानिसहरूको समुदायबाट भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा गए। तिनीहरूले तिनीहरूको शिर भूइमा निहुरयाए अनि परमप्रभुको महिमा तिनीहरू सामुन्ने देखा पार्यो।

७परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ८“तिमी र तिम्रा दाज्यू हारूनले त्यो लौरो लेऊ र मानिसहरूलाई भेला

गर अनि तिनीहरूको सामुनेको चट्टानसित बोल। तब चट्टानले तिमीहरूलाई पानी दिनेछ। यसरी मानिसहरू र तिनीहरूको पशुहरूको निमित्त तिमीहरूले चट्टानबाट पानी दिन सक्छौ।”

६यसकारण परमप्रभुले उसलाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम मोशाले परमप्रभुको अधिबाट लौरो लिए। १०त्यसपछि मोशा र हारूनले मानिसहरूलाई चट्टानको सामुने भेला गराए। तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू विद्रोही हो। सुन, के हामीले तिमीहरूको निमित्त यो चट्टानबाट पानी ल्याउनु?” ११तब मोशाले हात उठाएर त्यस चट्टान माथि दुइ पल्ट आफ्नो लौरोले हिकार्ए अनि प्रशस्त पानी बाहिर निस्कयो। मानिसहरू र पशुहरूले पानी लिए।

१२त्यसपछि परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “इस्त्राएलका सबै मानिसहरू यहाँ भेला भएका थिए तर तिमीहरूले म प्रति सम्मान देखाएनौ। तिमीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई त्यो पानी निकल्ने शक्तिको श्रोत म हुँ भन्ने देखाएनौ। तिमीहरूले उनीहरूलाई यो देखाएनौ की तिमीहरूले म माथि भरोसा गर्छौ। यसकारण यी समुदायलाई मैले दिन्छु भनेको भूमिमा लैजान अगुवाई गर्न पाउने छैनौ।”*

१३यही ठाँउलाई मरीबाको पानी भनिन्छ जहाँ इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु अघि विद्रोह गरेका थिए अनि परमप्रभुले यहाँ नै इस्त्राएली मानिसहरूको बीचमा आफू पवित्र हुँ भन्ने देखाउनु भएको थियो।

एदोमले इस्त्राएललाई जान नदिएका

१४मोशाले कादेशबाट एदोमको राजाकहाँ यो समाचार पुग्दाउन दूतहरू पठाए। तपाईंको भाई इस्त्राएलले यसो भन्छ, “हामीमाथि आई परेका आपदहरू तपाईंलाई थाहा छ। १५धेरै वर्ष अघि हाम्रा पुर्खाहरू मिश्र देश गएका थिए अनि हामी त्यहाँ धेरै समय सम्म बस्यौं। मिश्र देशका मानिसहरू हामी प्रति निष्ठुर थिए। १६तर हामीले परमप्रभुलाई सहायता माग्यौं। परमप्रभुले हाम्रो बित्ति सुन्नु भयो र एउटा स्वर्गदूत हामीकहाँ पठाउनु भयो, परमप्रभुले हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनु भएको छ।

“अहिले हामी तपाईंको सिमाना कादेशमा छौ। १७दया गरी हामीलाई तपाईंको भूमि भएर यात्रा गर्न दिनुहोस्। हामी खेत तथा दाखबारी भएर जानेछौं, त्यस ठाँउको कुवाहरूबाट पानी पिउँने छौं, हामी केवल राजमार्गमा हिँड्नेछौं, कतै दायाँ बाया जाने छैनौं। जब

इस्त्राएलका ... छैनौ मोशा र हारूनको पाप के थियो त्यो मूल पाठबाट प्रष्ट हुँदैन। केही भविष्यवक्ता भन्छन् कि मोशाले चट्टानलाई आज्ञा दिनु पार्थ्यो, यसलाई हिकार्उन हुँदैन थियो। अरुहरू भन्छन् कि मोशाले पमेश्वरमा विश्वास राख्नु भन्दा पूरा रिसार हिकार्ए।

सम्म तपाईंको देशमा यात्रा गर्छौं हामी बाटोमा नै रहनेछौं।”

१८तर एदोमका राजाले उत्तर दिए, “हाम्रो देश भएर तिमीहरू यात्रा गर्न पाउदैनौ। यदि हिँड्ने चेष्टा गरे हामी तरबार लिएर तिमीहरूसित लड्न आउनेछौं।”

१९इस्त्राएलीहरूले उत्तर भने, “हामी खाली मूलबाटै भएर मात्र जानेछौं। अनि यदि हाम्रा पशुहरूले कुनै पानी लिए त्यसको मोल तिर्नेछौं। हामी खाली तपाईंको देशको बाटोमा हिँड्न चाहन्छौं, हाम्रो निमित्त अरू केही चाहदैनौं।”

२०तर फेरि एदोमले उत्तर दिए, “हाम्रो देशमा तिमीहरूलाई आउन दिदैनौं।”

तब एदोमले शक्तिशाली धेरै सेनाहरू भेला पारेर इस्त्राएलका मानिसहरूसित युद्ध गर्न निस्के। २१एदोमले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमिको बाटोबाट यात्रा गर्न दिएनन् तिनीहरू अर्कै बाटो भएर गए।

हारूनको मृत्यु

२२इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले कादेशबाट होर पर्वत सम्म यात्रा गरे। २३होर पर्वत एदोमको सिमाना नजिक थियो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २४“अब हारून उसको पुर्खाहरूसित मिल्नेछ। तिमी र हारूनले मरीबाको पानीमा मैले दिएको आज्ञा पालन नगरेकोले मैले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनेको भूमिमा तिमीहरू पस्न पाउने छैनौ।”

२५“अब हारून र तिनका छोरो एलाजारलाई होर पर्वतमा लिएर आऊ। २६हारूनको लुगा खोलेर उसको छोरो एलाजारलाई लगाई देऊ। हारून त्यहाँ पर्वतमा मर्छ र आफ्नो पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जान्छ।”

२७मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। मोशा, हारून र एलाजार होर पर्वतमा गए। सबै इस्त्राएली मानिसहरूले तिनीहरू गएको देखे। २८मोशाले हारूनको खास लुगाहरू फुकाइदिएर एलाजारलाई लगाई दिए। त्यसपछि हारून त्यही पर्वतमा मरे अनि मोशा र एलाजार पर्वतबाट तल भरे। २९हारून मरेको इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले चाल पाए अनि तीस दिनसम्म शोक पालन गरे।

कनानीहरूसित युद्ध

२१ आरादाका कनानी राजा नेगेवमा बस्थे। उनले इस्त्राएली मानिसहरू अटारीमको बाटो भएर आउँदैछन् भन्ने चाल पाए। यसर्थ तिनी गएर इस्त्राएली मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। तिनले केही मानिसहरूलाई पक्राऊ गरेर कैद गरे। २तब इस्त्राएलका मानिसहरूले विशेष भाकल गरी परमप्रभुलाई पुकारे: “हे परमप्रभु, दया गरी हामीलाई यी मानिसहरूमाथि विजय गराई दिनुहोस् र हामी तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारी दिनेछौं।”

३परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूको पुकार मान्नु भयो र कनानीहरूलाई जित्न तिनीहरूलाई सहायता गर्नु भयो। इस्त्राएलीहरूले तिनीहरू र तिनीहरूका शहर सम्पूर्ण ध्वंश पारे। यसर्थ त्यस ठाँउको नाम होर्मा राखियो।

काँसाको सर्प

४इस्त्राएली मानिसहरू होर पर्वत छोडेर लाल समुद्र जाने बाटोमा हिंड्न लागे। तिनीहरूले एदोम देश वरिपरि जानलाई त्यो बाटो गए। तर मानिसहरू धैर्यहीन भईसकेका थिए। ५मानिसहरूले परमेश्वर र मोशाको विरोधमा कुरा गरे। तिनीहरूले भने, “यो मरूभूमिमा मर्नुको निमित्त किन हामीलाई मिश्र देशबाट ल्याइयो? कारण यहाँ न त पानी छ न रोटी। तुच्छ खाना अथवा रोटी खाँदा खाँदा वाक्क भई सक्यो।”

६यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूको माभ्रमा विषालु सर्पहरू पठाईदिनुभयो र तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई डसेर मार्यो। यसरी इस्त्राएलका धेरै मानिसहरू मरे। ७मानिसहरू आएर मोशासँग भने, “हामी जन्दछौं परमप्रभु र तपाईंको विरोधमा बोलेर हामीले पाप गर्छौं। परमप्रभुसित प्रार्थना गरेर यी सर्पहरू फर्काउन लगाईदिनु होस्।” यसकारण मोशाले मानिसहरूको निमित्त प्रार्थना गरे।

८परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “काँसाको एउटा सर्प बनाऊ र खम्बा माथि राख। सर्पबाट डसिएको कुनै व्यक्तिले त्यो खम्बामाथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्छ त्यो मर्ने छैन।” ९यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा मानी एउटा काँसाको सर्प बनाई खम्बामाथि राखे। त्यसपछि जब कुनै व्यक्तिलाई सर्पले टोके उसले त्यो खम्बा माथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्‍यो र त्यो बाँच्‍यो।

इस्त्राएलीहरू मोआबमा गए

१०इस्त्राएली मानिसहरूले त्यो ठाँउ छोडे अनि ओबोतमा छाउनी हाले। ११त्यसपछि तिनीहरूले ओबोतबाट हिंडी मोआबको पूर्वमा रहेको मरूभूमि ऐ अबारीममा छाउनी हाले। १२तिनीहरूले त्यो ठाँउ पनि छाडी जेरोद बेंसीमा छाउनी हाले। १३त्यहाँबाट पनि गई अर्नोन नदी पारीको मरूभूमिमा छाउनी हाले। यो नदी एमोरीहरूको सिमानाबाट शुरू हुन्थ्यो। त्यो बेंसीमा मोआब र एमोरीहरू बीचको सिमाना थियो। १४यसकारण परमप्रभुको युद्धको पुस्तकमा यी कुरा लेखिएका छन्।

“अनि सूपामा वाहेब अनि अर्नोनको बेंसी १५अनि बेंसीहरूको आरको भिरालोहरू वासस्थान पट्टि जो मोआबको सिमानामा अवस्थित छन्।”

१६इस्त्राएलका मानिसहरू त्यस ठाँउ छोडेर बेओर तिर गए। यस ठाँउमा कूवा थियो र परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मानिसहरूलाई भेला गरेर ल्याऊ,

म तिनीहरूलाई पानी दिनेछु।” १७तब इस्त्राएलका मानिसहरूले यो गीत गाए।

“हे कूवा पानीसित बन्छ। यस विषयमा गीत गाओ।

१८महान व्यक्तिले यो कूवा खने। महान नायकहरूले यो कूवा खने। तिनीहरूले आफ्नो भारदारहरूसँग हिंडने लहुरोहरूले यो कूवा खने। मरूभूमिमा एउटा उपहार रहेको छ।”

यसर्थ मानिसहरूले त्यो कुवाको नाम “मत्ताना” राखे।

१९मानिसहरू मत्तानाबाट नहलीएल गए। त्यसपछि तिनीहरू नहलीएलबाट बामोत गए। २०बामोतबाट मानिसहरू फेरि मोआब बेंसी गए। यस ठाँउमा पिसगा पर्वतको टुप्पो मरूभूमि माथि देखिन्छ।

सीहोन अनि ओग

२१इस्त्राएलले आफ्नो केही मानिसहरू एमोरीहरूका राजा सीहोन कहों पठाए। ती मानिसहरूले राजालाई भने, २२“हामीहरूलाई तपाईंहरूको देश भएर जान दिनुहोस्। हामी तपाईंको दाखबारीहरू तथा खेतमा पस्ने छैनौं, तपाईंको पोखटीबाट पानी पिउने छैनौं। जब सम्म हामी तपाईंको देशको सिमानामा पुग्दैनौं हामी मूल बाटोमा रहने छौं।”

२३तर सीहोनले इस्त्राएललाई तिनको राज्यको सिमाना भित्रबाट हिंड्नु दिएनन् अनि आफ्ना मानिसहरूलाई भेला पारेर इस्त्राएललाई मरूभूमिमा आक्रमण गर्न आए। तिनी यहससम्म आए अनि इस्त्राएलीहरूसित लड्दै गरे।”

२४तर इस्त्राएलीहरूले तिनलाई तरवारको टुप्पोले घोचेर मारे अनि तिनको भूमि अर्नोन नदीदेखि यब्बोक नदी सम्म कब्जा गरे। तिनीहरूले अम्मोनीहरूको सिमानासम्म मात्र लिएर रोकिए कारण अम्मोनीहरूले आफ्नो सिमाना बलियो गरी सुरक्षा गरेका थिए। २५यसकारण इस्त्राएलले एमोरीहरूको सबै शहरहरू कब्जामा लिएर त्यही बस्न शुरू गरे। तिनीहरूले हेशबोन र त्यसको वरिपरिको साना साना शहरहरू पनि आफ्नो अधीनमा लिए। २६हेशबोन त्यो शहर हो जहाँ अम्मोरीहरूका राजा सीहोन बस्थे। सीहोनले मोआबका राजासित युद्ध गरी तिनको भूमि अर्नोन नदीसम्म कब्जामा लिएका थिए। २७यसैकारण गाइनेहरूले यो गीत गाँउछन्।

तिमीहरू हेशबोन शहरमा आऊ, यो पुर्नस्थापित होस्। सीहोन शहर फेरि बनियोस्।

२८किनभने हेशबोन शहरबाट आगो शुरू भएर एउटा ज्वाला सीहोन शहरबाट शुरू भयो। यसले अर र मोआबलाई ध्वंश पार्यो। यसले अर्नोन माथिका उच्च पर्वतहरू जलायो।

२९ए मोआब तँलाई धिक्कारे छ। ए कमोशका प्रजाहरू हो तिमीहरू नष्ट भयौं। यसले आफ्नो छोराहरूलाई भगौटे बनाएर र छोरीहरूलाई कैद गराएर, एमोरीहरूका

रजा सीहोनलाई दिएको छ। ३०तर हामीले ती एमोरीहरूलाई जितेका छौं। हेशबोन देखि दीबोनसम्म, ध्वंश भयो, र हामीले मेदेबाको नजीक नोपा सम्म, तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारेका छौं।

३१यसकारण इस्राएलीहरूले एमोरीहरूको भूमि देखल गरे।

३२मोशाले याजेरको शहरमा खूपियाहरू पठाए। मोशाले यसो गरे पछि इस्राएलीहरूले त्यसका वरिपरिका शहरहरू अधीनमा ल्याए अनि एमोरीहरूलाई लखेटे।

३३त्यसपछि इस्राएलीहरू बाशानतिर जाने बाटो लागे। बाशानका राजा ओग आफ्नो सेनाहरू लिएर इस्राएलीहरूलाई भेट्न अघि बढे अनि एद्रईमा तिनीहरूसित युद्ध गरे।

३४तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो राजासित नडराऊ, म तिमीलाई जिताउनेछु। हेशबोनमा बस्ने एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई जुन व्यवहार गरेका थियौं ओगसित पनि त्यही गर। उसको सबै सेनाहरू र भूमि अधीनमा पार।”

३५यसर्थ इस्राएलीहरूले राजा ओग र उसको सेनाहरूलाई परास्त पारे अनि तिनीहरूले उसको छोराहरू, सेनाहरू तथा उसलाई पनि मारेर उसको भूमि अधीनमा लिए।

बिलाम र मोआबका राजा

२२ त्यसपछि इस्राएलीहरूले मोआबको यर्दन मैदानहरूमा यात्रा गरे। यरीहो पारी पट्टि यर्दन नदी नजिकै तिनीहरूले पाल हाले।

२एमोरीहरूलाई इस्राएलीहरूले गरेको व्यवहार सिप्पोरको छोरो बालाकले देखे। इस्राएलीहरू धेरै संख्यामा भएकोले मोआब डराएका थिए।

४मोआबले मिद्यानीका बूढ़ा-प्राधानहरूसित कुरा गरे, “हरियो मैदानमा गोरूले घाँस खाएर नष्ट पारे भैं यी धेरै संख्यामा आएका मानिसहरूले हाम्रा वरिपरि भएको प्रत्येक चीज नष्ट पार्नेछन्।”

सिप्पोरको छोरो बालाक त्यस समय मोआबका राजा थिए। ५बालकले बओरको छोरा बिलामलाई निमन्त्रण गर्न दूतहरू पठाए जो युफ्रेटिस नदिको नजीकै पातोरमा थिए। तिनीहरूले भने मिश्रबाट एउटा जाति आएका छन् अनि तिनीहरूको छाउनीहरूले सम्पूर्ण भूमि ढाकेको छ। अहिले तिनीहरूले मेरो विपरीतमा छाउनी बसाएका छन्। यसकारण अब आएर मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस, कारण तिनीहरू म भन्दा बलिया छन्। यदि तपाईंले त्यसो गर्नु भए शायद म तिनीहरूलाई परास्त पार्न सक्छु किनभने, मलाई थाहा छ, जसलाई तपाईं आशीर्वाद दिनु हुन्छ, उसलाई आशिर्वाद लाग्छ, र जसलाई तपाईंले सराप्नु हुन्छ उसलाई श्राप लाग्छ।”

७मोआब र मिद्यानका बूढ़ा-पाकाहरू बलामसँग कुरा गर्न भनी बाटो लागे। तिनीहरूले भविष्यवाणीको निम्ति

आफूसित केही पैसा पनि लिएर गए। ८तिनीहरू बिलामकहाँ आएर बालाकले भनेको कुरा सुनाए। त्यसपछि बिलामले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आज राती यहीं बस अनि म तिमीहरूलाई परमप्रभुले मलाई जे भन्नुहुन्छ सो बताउँछु।” यसर्थ मोआबले पठाएका मानिसहरू बिलामसित बसे।

९सपनामा परमेश्वरले बिलामलाई दर्शन दिनु भयो र भन्नुभयो, “तिमीसित भएका यी मानिसहरू को हुन्?”

१०बिलामले परमेश्वरलाई उत्तर दिए, “मोआबका राजा सिप्पोरका छोरा बालाकले मकहाँ दूतहरू पठाएका छन्। ११उनको सन्देश थियो “हेर्नुहोस् यो जाति मिश्रदेशबाट भएको छ र तिनीहरूको छाउनीले देशलाई ढाकी रहेकोछ। अब आउनु होस् र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस। यदि तपाईंले त्यसो गरिदिनु भयो भने सायद म तिनीहरूलाई लैजाईमा जितेर धपाउन सक्छु।”

१२परमेश्वरले बिलामलाई भन्नुभयो, “तिमी तिनीहरूसित नजाऊ, अनि मानिसहरूलाई नसराप किनभने तिनीहरू म द्वारा अशिषित छन्।”

१३त्यसकाण बिहानै उठेर बालाकद्वारा पठाएका बुढ़ा-पाकाहरूलाई बिलामले भने, “तपाईंहरूको देशमा फर्केर जानुहोस् परमप्रभुले मलाई तिमीहरूसित जानु अनुमति दिनु भएन।”

१४यसर्थ मोआबका बूढ़ा-पाकाहरू उठेर बालाककहाँ गएर भने, “बिलामले हामीसित आउनु अस्वीकार गरे।”

१५एक पल्ट फेरि बालाकले बिलामकहाँ मानिसहरू पठाए। दोस्रो चोटीका बुढ़ा-पाकाहरू पहिलेको भन्दा धेरै ठूला र सम्मानित थिए। १६तिनीहरू गएर बिलामलाई भने, “सिप्पोरको छोरो बालाकको भनाई यस्तो छ, दयागरी तपाईं म भए कहाँ आउन तपाईंले आफैलाई नरोक्नु होस्। १७किनभने म तपाईंलाई बढो इज्जत साथ सम्मान चढाउनेछु साथै तपाईंले जे भन्नुहुन्छ म मान्नेछु। दया गरी आउनुहोस र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस्।”

१८तब बिलामले बालाकका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, “यदि बालाकले मलाई सुन र चाँदीले भरिएको महल दिए पनि म मेरो परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञाचाहे ठूलो वा सानो होस नष्ट गर्दिन। १९यसकारण अरूहरू भैं तिमीहरू पनि आज राती यहि बस्। अनि म हेर्छु परमप्रभुले मलाई केही कुरा भन्नु हुन्छ कि।”

२०त्यो राती बिलामलाई सपनामा आएर परमेश्वरले भन्नुभयो, “जब यी मानिसहरू तिमीलाई उनीहरूसित लैजान आएका छन्, तिमी उठेर तिनीहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु त्यो मात्र तिमीले गर्नुपर्छ।”

बिलाम र तिनका गथा

२१यसकारण बिलामले बिहानै उठेर जीन लगाम

कसे। त्यसपछि तिनी ती मोआबबाट आएका बूढा-प्रधानहरू सँग गए। २२बिलाम गएको देखी परमेश्वर रिसाउनु भयो र उसलाई रोक्न परमप्रभुका बाटोमा स्वर्गदूत उभिए। बिलाम गधामा चढेका थिए अनि तिनका दुईजना सेवकहरू पनि तिनीसित थिए।

२३जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई हातमा तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देख्यो त्यसले बाटो छाडेर खेततिर गयो। यसर्थ बिलामले त्यस गधालाई बाटोमा फर्काई ल्याउन हिकायो।

२४त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूत दुवै पट्टि ढुङ्गाको पर्खाल भएको दुइवटा दाखको खेत बीच साँघुरो बाटोमा उभिए। २५जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देख्यो त्यो भित्तमा टाँसियो अनि बिलामको खुट्टा पनि चेप्टाइदियो। यसर्थ बिलामले फेरि त्यसलाई हिकाए।

२६त्यसपछि परमप्रभुको स्वर्गदूत अघि बढेर एउटा एकदमै साधुरो गल्ली जहाँ पसेर दाहिने-देब्रे फर्कन नसकिने ठाँउमा उभिए। २७परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देखेर गधा थचक्क बस्यो। बिलाम रिसले चुर भएर त्यसलाई आफ्नो लौरोले बेस्सरी हिकाए।

२८त्यसपछि परमप्रभुले गधालाई मुख खोल्ने अनुमति दिनुभयो र त्यसले बिलामलाई भन्यो, “मैले तपाईंलाई के गरें ताकि तपाईंले मलाई यस प्रकारले तीन चोटि हिकाउनु भयो?”

२९तब बिलामले गधालाई भने, “तैले मलाई मूर्ख बनाइस्। यदि मेरो हातमा तरवार हुँदो हो त म तपाईं अहिले मार्ने थिएँ।”

३०गधाले बिलामलाई उत्तर दियो, “के म तपाईंले आफ्नो जीवन भरि आज सम्म चढेको गधा होइन्? के मैले यस्तो अघि कहिले गरेको थिए? बिलामले भने, होइन्।”

३१त्यसपछि परमप्रभुले बिलामको आँखा खोली दिनुभयो अनि तिनले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई नाङ्गो तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देखे। तब तिनले आफ्नो शिर निहुस्याए।

३२तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “किन तिमीले गधालाई तीन पल्ट हिकायौ हेर, म तिमीलाई रोक्नको निमित्त बाहिर आए किनभने तिम्रो यात्रा मेरो आज्ञाको विरुद्धमा छ। ३३जब गधाले मलाई देख्यो, त्यो तीन पल्ट मबाट तर्कन खोज्यो। यदि यो मबाट नतर्कको भए यो निश्चय थियो कि म तिमीलाई मार्ने थिएँ, तर गधालाई जिउँदै छाडि दिने थिएँ।”

३४तब बिलामले परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई भने, “मैले पाप गरें कारण मैले जानिन कि तपाईं मलाई रोक्नको निमित्त बाटोमा उभिरहनु भएको थियो। तर यदि मेरो यात्रालाई केही नराम्रो ठान्नु हुन्छ भने म घर फर्कन्छु।”

३५तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “तिमी

यी मानिसहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु तिमी त्यो मात्र बोल। यसकारण बिलाम मोआबबाट आएका बूढा-प्रधानहरूसँग गए।”

३६जब बालाकले बिलाम आउँदैछ भनेको सुने, ऊ मोआबी देशको शहरको उत्तरी सिमाना अर्नोन नदीको नजिक उसलाई भेट्न गए। ३७बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईं मेरोमा आउनुहवस भनी निम्तो दिन मैले मानिसहरू पठाए? तपाईं किन म भएकहाँ आउनु भएन? के म तपाईंलाई सम्मान गर्न योग्यको छैन?”

३८त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “हेर। म तिम्रोमा अहिले आएकोछु। म तिमीलाई अहिले नै केही कुरा भन्न सक्छु? म त्यही कुरा मात्र भन्ने छु जो परमप्रभु परमेश्वरले मलाई भन्न लगाउनु हुन्छ।”

३९त्यसपछि बिलाम बालाकसित गए। अनि तिनीहरू किर्यत-हुसोतमा आए। ४०बालाकले गोरूहरू र भेडाहरू बलि चढाए अनि बिलाम र मोआबबाट आएका बूढा-प्राधानहरूलाई निमन्त्रणा गरे र खान दिए जो ऊसित आएका थिए।

४१भोलिपल्ट बिहानै बालाकले बिलामलाई बमोत-बालमा लिएर गए। त्यहाँबाट तिनले इस्राएली मानिसहरूको केही भाग देखे।

बिलामको प्रथम अगमवाणी

२३ बिलामले भने, “यहाँ सातवटा वेदी बनाऊ। अनि सातवटा साँढे र सातवटा भेडा मेरो निमित्त तयार पार।” २बालाकले बिलामको इच्छा पुरा गरिदियो। ती दुइजनाले एक-एकवटा साँढे र भेडा प्रत्येक वेदिमा बलि चढाए।

३त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “तिम्रो होमबलिको पछिल्लिर तिमी उभिनु अनि म कही जान्छु। शायद परमप्रभुले मलाई भेट्नु हुन्छ होला। उहाँले मलाई जे देखाउनु हुन्छ म तिमीलाई भन्नेछु।” यसर्थ तिनी एउटा पर्वतको शिखरमा गए।

४परमेश्वर बिलामलाई भेट्न आउनुभयो अनि उनले परमेश्वरलाई भने, “मैले सातवटा वेदी बनाएकोछु र एउटा साँढे र एउटा भेडा बलिको निमित्त प्रत्येक वेदीमा चढाइएको छ।”

५तब परमप्रभुले बिलामलाई उसले के भन्नु पर्ने बताउनु भयो, “बालाककहाँ फर्क र उसलाई यो भन।”

६यसर्थ बिलाम बालाककहाँ फर्के। त्यहाँ बलाक आफूले चढाएको बलिको नजिकै अन्य मोआबका मुख्य व्यक्तिहरूसित उभिरहेका थिए। तब बिलामले यी कुराहरू भने:

७बालाक, मोआबका राजाले मलाई यहाँबाट अरामको पूर्वोत्तर पर्वतहरूमा लगे। बालाकले मलाई भने,

“आऊ मेरो निमित्त याकूबलाई शराप। आऊ इस्राएलका मानिसहरूको विरोधमा बोल।”

कसरी म केही कुरालाई सराप्नु जसलाई परमेश्वरले सरापेको छैन; कसरी म कसैको विरुद्धमा बोल्नु जसलाई परमप्रभुले विरोध गर्नु भएको छैन।

६म पर्वतबाट ती मानिसहरूलाई देख्छु, म तिनीहरूतिर अग्लो पर्वतबाट हेर्छु, तिनीहरूले एकान्तमा बस्छन्, तिनीहरू आफैलाई जातिहरू मध्येको एक जाति भनी सोच्छैनन्।

१०याकूबका मानिसहरूलाई कसले गन्न सक्छन्? तिनीहरूको संख्या धूलोको कण जतिकै असंख्य छ। तिनीहरूका चार भागको एक भाग पनि कसैले गन्न सक्तैन। मेरो आत्माले असल मृत्यु पाओस्, मेरो जीवन तिनीहरूको भैं खुशीयालीमा अन्त होस्।”

११त्यसपछि बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईंले मलाई के गर्नु भयो? मैले तपाईंलाई मेरा शत्रुहरूलाई सराप्न ल्याए तर तपाईंले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो।”

१२बिलामले उत्तर दिए, “म परमप्रभुले भन्नु भएको वचन मात्र बोल्नु होशियार रहनु पर्छ।”

१३त्यसपछि बालाकले उसलाई भने, “तपाईं मसँग यता अर्को ठाँउमा आउनु, जहाँबाट ती मानिसहरूलाई अभ्र वेशी सँख्यामा देख्न सक्नु हुन्छ। तपाईंले तिनीहरू सबैलाई देख्न सक्नुहुन्न खाली एक भाग मात्र देख्न सक्नुहुन्छ। त्यहाँबाट तपाईंले मेरो पक्षमा सराप्नु होस्।”

१४तब बालाकले बिलामलाई पिसगा पर्वतको चोटीमा भएको सोफीमको खेतमा लगे अनि त्यहाँ बालाकले सातवटा वेदी बनाई एउटा साँढे र एउटा भेडा प्रत्येक वेदीमा बलि दिए।

१५तब बिलामले बालाकलाई भने, “यो वेदी नजिक तिमी बस। म परमेश्वरलाई भेट्न त्यस ठाँउमा जान्छु।”

१६यसर्थ बिलामलाई परमप्रभुले भेट्नु भयो अनि बिलामले के भन्नु पर्ने बताई दिनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, बालाककहाँ जाऊ अनि यसो भन। १७यसकारण बिलाम बालाकभए कहाँ गए। बालाक होमबलि को छेउमा उभिरहेको थियो उसले अन्य मोआबका बूढा-प्रधानहरूसित बलि चढाए बलाकले सोधे, “परमप्रभुले के भन्नुभयो?”

बिलामको दोस्रो अगमवाणी

१८बिलामले अगमवाणी दिए:

“उठ बालाक अनि म जे भन्छु सुन; सिप्पोरका छोरो, बालाक मेरो कुरा सुन,

१९परमेश्वर मानिस हुनुहुन्न, यसर्थ उहाँ मर्नुहुन्न, परमेश्वर मानव हुनुहुन्न, यसर्थ उहाँको निर्णय परिवर्तन हुँदैन। यदि परमप्रभुले भन्नुहुन्छ-केही

गर्छु, तब उहाँले गर्नुहुन्छ। यदि परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भए, प्रतिज्ञाको कुरो पूर्ण गर्नुहुन्छ।

२०परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ती मानिसहरूलाई आशीर्वाद देऊ, परमप्रभुले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भएकोछ, यसर्थ म त्यो बदलाउन सक्तैन।

२१परमेश्वरले याकूबका मानिसहरूमा कुनै त्रुटी पाउनु भएन, इस्राएलका मानिसहरूमा परमेश्वरले पाप देख्नु भएन। परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ, अनि उहाँ तिनीहरूको साथ हुनुहुन्छ। ती महान राजा तिनीहरूसित हुनुहुन्छ।

२२परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भयो तिनीहरू जंगली साँढे भैं बलिया छन्।

२३याकूबका मानिसहरूलाई परास्त गर्ने अर्को कुनै शक्ति छैन। कुनै यस्तो उपाए छैन कि इस्राएलका मानिसहरूलाई रोक्न सकोस्। याकूब र इस्राएली मानिसहरूको विषयमा, मानिसहरू भन्दछन्, ‘परमेश्वरको महान सृष्टिलाई हेर!’

२४मानिसहरू सिंह भैं बलिया छन् सिंह भैं लड्छन्। अनि आफ्नो शत्रुलाई परास्त नपारे सम्म त्यो सिंह विश्राम गर्दैन। अनि त्यो सिंहले विश्राम नै लिँदैन जब सम्म आफ्नो शत्रु ती मानिसहरूको रगत पिउँदैन।”

२५बालाकले बिलामलाई भने, “आज देखि, तिमी मानिसहरूलाई आशिष अथवा सराप दिनु हुदैन।”

२६बिलामले उत्तर दिए, “मैले तिमीलाई अधि नै भने कि परमप्रभुले जे भन्न लगाउनु हुन्छ म त्यो मात्र भन्छु।”

२७तब बालाकले बिलामलाई भने, “अब मसँग आउनु होस् अर्को ठाँउमा। हुन सक्छ परमेश्वर खुशी भएर ती मानिसहरूलाई सराप्न अनुमति दिनुहुन्छ।”

२८यसर्थ बिलामलाई बालाकले पोर पर्वतको चुचुरामा लगे। यहाँबाट मरूभूमि देखिन्थ्यो।

२९बिलामले भने, “सातवटा वेदी बनाऊ। त्यसपछि वेदीमा बलिको निमित्त सातवटा साँढे र सातवटा भेडाहरू तयार पार।” ३०बालाकले ठीक पारे अनि वेदीहरूमा ती साँढे र भेडाहरू बलि चढाए।

बिलामलाई तेस्रो अगमवाणी

२४ जब बिलामले चाल पाए कि परमप्रभु इस्राएलीहरूलाई आशीर्वाद दिनमा खुशी हुनुहुन्छ, तिनले आफ्नो जादु टुनाहरू प्रयोग गरेनन्, तर तिनी मरूभूमि तिर फर्केर हेरे। रजब बिलामले मरूभूमि तिर हेरे तिनले इस्राएली मानिसहरूलाई आफ्नो-आफ्नो कुल गरि छाउनीहरूमा बसेको देखे। त्यसपछि परमेश्वरको आत्मा तिनीभित्र आयो। ३१अनि बिलामले यो अगमवाणी दिए:

“यो समाचार बओरका छोरो बिलामबाट हो। म ती चीजहरूको विषयमा भन्दैछु जो म स्पष्ट देख्छु।

४म यो वाणी परमेश्वरबाट सुन्छु। परमेश्वर सर्वशक्तिमानले जे देखाउनु भयो मैले त्यो देखें। म जो स्पष्ट देख्छु त्यो विनम्र भई भन्छु।

५“हे याकूबका मानिसहरू हो तिमीहरूका पालहरू कति सुन्दर छन्। हे इस्राएलका बासिन्दाहरू हो! तिमीहरूका छाउनीहरू कति राम्रा छन्।

६तिमीहरूको पालहरू नदी किनारका बाँचाहरू जस्तै एकै पँक्तीमा रोपिएका ताडका रुखहरू फैलिए जस्तै, परमप्रभुले रोप्नु भएको घिउकुमारी जस्तै, पानी नेरको देवदारहरू जस्तै फैलिएका छन्। ७तिनीहरूका बाल्टीहरू पानीले भरिएर पोखिनेछन्। अनि तिनीहरूका बीउहरूले प्रशस्त पानी पाउने छन्। तिनीहरूका राजा अगाग भन्दा ठूलो हुनेछ, अनि तिनीहरूको राज्य बढ्नेछ।

८“परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट ल्याउनु भयो, तिनीहरूको निमित्त जङ्गली सौँढेको सीड जस्तै शक्तिशाली हुनुहुन्छ। ती इस्राएलीहरूले आफ्नो शत्रुहरूलाई निल्नेछन् र तिनीहरूको हड्डी फुटेर चूर पर्नेछ अनि तिनीहरूलाई आफ्नो बाणहरूले छेड्नेछ।

९“विश्राममा तिनीहरू सिंहभैँ सुत्नेछन् अनि सिंहभैँ-तिनीहरूलाई कसले बिउँभाउने? “तिनीहरूलाई आशिर्वाद दिने आशीषित हुन् अनि तिनीहरूलाई सराप्ने श्रापित हुन्।”

१०बिलामसित बालाक रिसाएर हात पड्काए, तिनले बिलामलाई भने, “मैले तिमीलाई मेरा शत्रुहरूलाई सराप्न बोलाएको थिएँ तर तिमीले तिनीहरूलाई तीन पल्ट आशीर्वाद दियो। ११अब तिमी भट्टै आफ्नो घरमा जाऊ। मैले भनेको थिएँ कि म तिमीलाई ठूलो सम्मान दिनेछु, तर परमप्रभुले तिमीलाई सम्मान पाउनुबाट बञ्चित गराउनु भयो।”

१२बिलामले बालाकलाई भन्यो, “के मैले तिम्रा दूतहरूलाई भनेको थिएँइन। १३‘यदि बालाकले सुन र चाँदीले परिपूर्ण महल दिए पनि म परमप्रभुको आज्ञा विरुद्ध केही गर्दिन?’ म त्यही गर्छु जो परमप्रभुले भन्नुहुन्छ। १४अब म आफ्नो घरमा फर्केर जान्छु। तर म तिमीलाई चेतावनी दिन्छु कि यी इस्राएलका मानिसहरूले तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई भविष्यमा के गर्नेछन्, सुन।”

बिलामको अन्तिम अगमवाणी

१५तब बिलामले यी कुराहरू भने:

“यो बओरको छोरो बिलाम जसले आफ्नो आखाँले सफासँग देख्न सक्छ,

१६कसले परमेश्वरको वचन सुन्न सक्छ अनि कसले सर्वउच्च परमेश्वरबाट ज्ञान प्राप्त गर्न सक्छ? सर्वशक्तिमान परमेश्वरले यो कुराहरू देखाउनु भयो त्यो मैले देखें। म नम्रता पूर्वक तपाईंलाई भन्छु के म स्वच्छ देख्छु।

१७“म परमप्रभुलाई देख्न सक्छु, तर अहिले होइन, म उहाँलाई देख्न सक्छु, तर नजीकबाट होइन। एउटा राजा तारा जस्तै याकूबको वंशबाट आउनेछ, इस्राएलका मानिसहरूबाट एक जना शासक जन्मनेछ। मोआबी मानिसहरूको त्यस शासकले टाउको किच्चयाउनुहुनेछ अनि शेतको वंशनै ध्वंश पार्नु हुनेछ।

१८इस्राएलको शत्रु सेईरको भूमि इस्राएलको दखलमा हुनेछ, एदोमको भूमि पनि तिनीहरूकै दखलमा रहनेछ जब इस्राएलले बहादुरी देखाउनेछ। १९“याकूबको वंशबाट शासक आउनेछ, र त्यस शहरमा बाँचेकाहरूलाई ध्वंश पर्नेछ।”

२०बिलामले अमालेकी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी दिए:

“राष्ट्रहरूमा अमालेक सबै भन्दा शक्तिशाली हो। तर ध्वंश हुनेछ अमालेक पनि।”

२१तब बिलामले कनानी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी बोले:

“चट्टानमा बनिएको गुँड जस्तै तिमीहरू सुरक्षित छौ।

२२तर केनीहरू पनि ध्वंश पारिनेछन् जब अशशूरले तिमीहरूलाई कैदी बनाउँनेछ।”

२३बिलामले तब फेरि अगमवाणी बोले:

“हाय! को जीवित रहनु सक्छ जब परमेश्वरले यस्तो गर्नु हुन्छ? २४जहाजहरू कितीमको किनारबाट आउनेछन् र तिनीहरूले अशशूर र एबरलाई परास्त पार्नेछन्। तर तिनीहरू पनि ध्वंश गराइनेछन्।”

२५त्यसपछि बिलाम उठेर घर फर्के अनि बालाक पनि आफ्नो बाटो लागे।

पोरमा इस्राएलीहरू

२५ शितीममा जब इस्राएलीहरू बस्दै थिए, त्यति बेला इस्राएली पुरुषहरूले मोआबी स्त्रीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख्न थाले। २मोआबी स्त्रीहरूले तिनीहरूलाई आफ्नो पूजा आजामा भाग लिन बोलाए। यसर्थ तिनीहरूले आफ्नो देवताहरूलाई चढाएको बलिहरू इस्राएली मानिसहरूले खाए अनि ती देव-देवताहरू पूज्न थाले। ३यसरी इस्राएलीहरूले पोरको बाल-देवता पूज्न

थाले। यसकारण परमप्रभु तिनीहरूसित क्रोधित हुनु भयो।

४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यो मानिसहरूका सबै नायकहरूलाई बोलाऊ र तिनीहरूलाई परमप्रभु अघि लगेर समान्य जनसाधारणको सामुन्ने भुण्डाई देऊ। त्यस पछि परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरूसित रिसाउनु हुनेछैन।”

५मोशाले इस्राएलका न्यायकर्तालाई भने, “तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो परिवार समूहमा त्यस्ता व्यक्तिहरू खोज्नु पर्छ जसले मानिसहरूलाई पोरको बाललाई भूटा देवतालाई पूजन प्रोत्साहन दिए। तब तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई मारुपर्छ।”

६जाति बेला मोशा अनि इस्राएली समूह भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला भएका थिए त्यति बेला एक इस्राएली पुरुषले एउटी मिद्यानी स्त्रीलाई उसको पालमा ल्यायो। त्यो मोशा तथा अन्य सबै इस्राएली मानिसहरूले देखिरहेका थिए। तिनीहरू रून थाले। ७हारूनको नाति एलाजारका छोरो पीनहासले त्यसरी एउटी स्त्रीलाई पालभित्र लगेको देख्यो। यसर्थ पीनहासले सभा त्यागेर आफ्नो भाला बोकेर। ८त्यस इस्राएली व्यक्तिलाई पछ्याउँदै पालभित्र गयो। त्यसपछि पालभित्रै त्यस स्त्री र इस्राएली पुरुषको शरीरमा भाला रोपी मारी दियो। त्यस बखतमा त्यहाँ इस्राएलीहरू महामारीको प्रकोपमा थिए अनि जब पीनहासले ती दुइजनालाई मास्यो त्यो महामारी थामियो। ९त्यस महामारीको प्रकोपमा २४,००० मानिसहरू मरे।

१०परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ११“एलाजारको छोरो पूजाहारी हारूनको नाति पीनहासले इस्राएलका मानिसहरूलाई मेरो क्रोधबाट बचायो। उसले यो काम गस्यो किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो। यसकारण क्रोधित हुँदा इस्राएलका मानिसहरूलाई मारिन। १२यसै कारणले पीनहासलाई भनिदेऊ, म ऊसित शान्तिको करार राख्नेछु। १३शान्तिको सम्भौता यो हो: ऊ अनि उसका आउने भावि सन्तान सदा सर्वदाको निमित्त पूजाहारीहरू भई रहनेछन्। किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो र उसले इस्राएली मानिसहरूलाई प्रायश्चित्त गस्यो।”

१४जो व्यक्ति मिद्यानी स्त्रीसित मस्यो। त्यो थियो शिमोन कुल परिवारको प्रमुख सालूको छोरो जिम्नी। १५त्यो मर्न स्त्रीको नाम सूरकी छोरी कोजबी थिई। सूर मिद्यानी वंश घरानाको मुखिया थियो।

१६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १७“मिद्यानी मानिसहरूसित शत्रु भई तिनीहरूलाई परास्त गर। १८किनभने छल गरेर भूटा देवता पूजन लगाई, मिद्यानका मुखियाकी छोरी कोजबी जो पोर घटनाको कारणले इस्राएलीहरूमा महामारीले सताएको वखतमा मारिंकी थिई, यसकारण तिमीहरू तिनीहरूको शत्रु बने।”

मानिसहरूको गन्ती

२६ त्यो डरलाग्दो महामारी पछि परमप्रभुले मोशा र पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजारलाई भन्नुभयो, २“सम्पूर्ण इस्राएली मानिसहरूको समुदायमा जो बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरका छन्। तिनीहरूलाई गन र तिनीहरूलाई लडाईमा जान उपयुक्त हुने परिवार अनुसार सूची बनाऊ।”

३यसकारण मोशा र पूजाहारी एलाजारले तिनीहरूसित यरीहोको पारी यर्दन नदीको नजिक मोआबको मैदानमा कुरा गरे। “तिनीहरूले भने, ४“इस्राएलका सबै मानिसहरू जो बीस वर्ष अनि अधिको छ गन्ती गर, परमप्रभुले मोशा र इस्राएलीहरूलाई आज्ञा गर्नु भए जस्तो जो मिश्रबाट बाहिर आए।”

५रूबेन इस्राएलको जेठो छोरो हो। रूबेनका सन्तान यस प्रकारले छन्:

हनोकबाट हनोकीहरूको कुलसमूह, पल्लूबाट पल्लूईहरूको कुल समूह,

६हिस्नोनबाट हिस्नोनीहरूको कुलसमूह, कर्मीबाट कर्मीहरूको कुल समूह।

७रूबेनहरूका कुलका कुलसमूह यिनीहरू नै थिए। मानिसहरूको जन संख्या ४३,७३० थियो।

८पल्लूका छोरो एलीआब थिए। ९एलीआबका छोराहरू नमूएल, दातान र अबीराम थिए। यी तिनै दातान र अबीराम हुन् जसलाई समुदायबाट चुने अनि तिनीहरू नै मोशा र हारूनको विरोधमा गए। जब तिनीहरूले परमप्रभुको विरोध गरे दातान र अबीराम कोरहको अनुयायीहरूको वीचमा थिए। १०अनि पृथ्वी चर्किएर मुख बायो अनि कोरह र तिनीहरूलाई निल्यो। जब कोरहको अनुयायीहरू मरे अनि जब २५० जना मानिसहरूलाई आगोले भस्म पास्यो मानिसहरूलाई चेतावनीको निमित्त एउटा दृष्टान्त भयो। ११तर कोरहका छोराहरू मरेनन्।

१२कुलसमूह अनुसार शिमोनको सन्तानहरू यी नै हुन्:

नमूएलबाट नमूएलको कुलसमूह, यामीनबाट यामीनीहरूको कुलसमूह, याकीनबाट याकीनीको कुलसमूह,

१३जेरहबाट जेरहीहरूको कुलसमूह, शाऊलबाट शाऊलहीहरूको कुलसमूह,

१४शिमोनहरूका कुलका कुलसमूहहरू यी नै थिए। तिनीहरूमा जम्मा २२,२०० मानिसहरू थिए।

१५तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार गादको कुलसमूह यस प्रकारको थियो:

सपोनबाट सपोनीहरूको कुलसमूह, हागगैबाट हागगैहरूको कुलसमूह, शूनीबाट शूनीहरूको कुलसमूह,

१६ओजनीबाट ओजनीहरूको कुलसमूह, एरीबाट एरीहरूको कुलसमूह,

१७ अरोदाबाट अरोदाहरूको कुलसमूह अरेलीबाट अरेलीहरूको कुलसमूह भए।

१८ गादाहरूको कुलका कुलसमूहहरू यस प्रकारका थिए र तिनीहरूको जन संख्या ४०,५०० थियो।

१९-२० यहूदाका छोराहरू एर र ओनान थिए र तिनीहरू कनान देशमा मरे। तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार यहूदाको सन्तान यस प्रकारको थियो:

शोलहबाट शोलानीहरूको कुलसमूह, पेरेसबाट पेरेसीहरूको कुलसमूह, जेरहबाट जेरहातीहरूको कुलसमूह भए।

२१ पेरेसका सन्तानहरू यस प्रकारका थिए: हेस्रोनबाट हेस्रोनीहरूको कुलसमूह, हमूलबाट हामूलीहरूको कुलसमूह।

२२ यहूदाको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जम्मा जन-संख्या ७६,५०० थियो।

२३ तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार इस्साकारको सन्तान यस प्रकारको थियो:

तोलाबाट तोलाहीहरूको कुलसमूह, पुव्वाबाट पुव्वाहीहरूको कुलसमूह।

२४ याशूबबाट याशबीहरूको कुलसमूह, हिम्रोनबाट हिम्रोनीहरूको कुलसमूह।

२५ इस्साकारको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जनसंख्या ६४,३०० थियो।

२६ तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार जबूलनको सन्तान यस प्रकारको थियो:

सेरेदबाट सेरेदीहरूको कुलसमूह, एलोनबाट एलोनीहरूको कुलसमूह, यहल्लेबाट यहल्लेलीको कुलसमूह भए।

२७ जबूलनको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जनसंख्या ६०,५०० थियो।

२८ यूसुफका मनश्शे र एप्रैम नाम गरेका दुई जना छोराहरू थिए। २९ मनश्शेबाट भएका सन्तानहरू यिनीहरू नै हुन्

माकीरबाट माकीरी कुलसमूह, (मकीर गिलादका बाबु थिए) गिलादबाट गिलादीहरूको कुलसमूह,

३० गिलादबाट भएका सन्तानहरू: ईएजेरेबाट ईएजेरीहरूको कुलसमूह, हेलेकबाट हेलेकीहरूको कुलसमूह,

३१ अस्त्रीएलबाट अस्त्रीएलीहरूको कुलसमूह, शेकेमबाट शेकेमीहरूको कुलसमूह,

३२ शमीदाबाट शमीदीहरूको कुलसमूह, हपेरबाट हपेरीहरूको कुलसमूह

३३ सलोफाहद हपेरका छोरो थिए। यिनीबाट कुनै छोरो जन्मेन तर छोरीहरू मात्रै जन्मे। शलोफाहदका छोरीहरू थिए महला, नोआ, होग्लाह, मिल्का अनि तिसा। ३४ मनश्शेको कुलको कुलसमूहहरू यस प्रकारको छ। तिनीहरूको जन संख्या ५२,७०० थियो।

३५ एप्रैमको कुलसमूह यस प्रकार छ:

शूतेलहबाट शूतेलहीहरूको कुलसमूह, बेकेरबाट बेकेरीहरूको कुलसमूह, तहनबाट तहनीहरूको कुलसमूह।

३६ शूतेलहका कुलसमूह यस प्रकारका थिए: एरानबाट एरानीहरूको कुलसमूह।

३७ एप्रैमको कुलका कुलसमूहहरू यस प्रकार थिए अनि तिनीहरूको जन-संख्या ३२,५०० थियो। यूसुफको कुल कुलसमूहहरू तिनीहरू नै हुन्।

३८ बिन्यामीनका कुलसमूहहरू यिनीहरू हुन्:

बेलाबाट बेलाही कुलसमूह, अशबेलबाट अशबेलिहरूको कुलसमूह, अहीरामबाट अहीरामीहरूको कुलसमूह,

३९ शूपामबाट शूपामीहरूको कुलसमूह हूपामबाट हूपामीहरूको कुलसमूह भए।

४० अर्द र नामन बेलाका छोराहरू हुन्: अर्दबाट अर्दीहरूको कुलसमूह, नामानबाट नामानीहरूको कुलसमूह भए।

४१ बिन्यामीनको कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए। तिनीहरूको जन-संख्या ४५,६०० थियो।

४२ दानका कुलसमूह यिनीहरू हुन्: सूहामबाट सूहामीहरूको कुलसमूह

४३ दानको कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए अनि सबै सूहामीहरूको जन-संख्या ६४,४०० थियो।

४४ आशेरको कुलसमूहहरू यस प्रकार थिए: यिम्नाहबाट यिम्नानीहरूको कुलसमूह, यिशवी बाट यिशवीहरूको कुलसमूह, बेरीयहबाट बेरीयाहरूको कुलसमूह,

४५ बेरीयाहबाट यी परिवारहरू थिए: हेबेरबाट हेबेरीहरूको कुलसमूह, मल्कीएलबाट मल्कीएहरूको कुलसमूह।

४६ (आशेरको सेरह नाम गरकी छोरी थिई)।

४७ कुलसमूह अनुसार आशेरकुलका यही कुलसमूहहरू थिए र तिनीहरूको जन-संख्या ५३,४०० थियो।

४८ कुलसमूह अनुसार नप्तालीबाट यी कुलसमूहहरू थिए:

यहसेलबाट यहसेलीहरूको कुलसमूह, गुनीबाट गुनीहरूको कुलसमूह

४९ येसेरेबाट येसेरीहरूको वशं शिल्लेमबाट शिल्लेमीहरूको कुलसमूह।

५० कुलसमूह अनुसार नप्ताली कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए अनि यिनीहरूको जन-संख्या ४५,४०० थियो।

५१ यसर्थ इस्त्राएली मानिसहरूको जन-संख्या ६,०१,७३० थियो।

५२ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ५३ "यी मानिसहरू माभ्र भूमि वितरण गरिन्छ र तिनीहरूलाई दिइन्छ। यसरी ती सबै गन्तीमा परेका मानिसहरू प्रत्येकले प्रशस्त भूमि पाउनेछन्। ५४ ठूलो परिवारले धेरै र सानो परिवारले कमती गरी भूमि पाउनेछन्। तिनीहरूलाई

दिइएको भूमि गन्ती गरिएका मानिसहरू बराबर हुनेछ। ५५तर कसले कुन इलाका पाउने हो त्यो चिट्ठा द्वारा निर्णय गरिनेछ अनि आफ्ना पुर्खाका कुल अनुसार नाममा तिनीहरू आफ्नो इलाका निर्धारित हुनेछ। ५६प्रत्येक कुल समूहको अंश चिट्ठा द्वारा निर्धारण गरिनेछ।”

५७कुलसमूह अनुसार गन्ती गरिएका लेवीकुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै हुन्।

गेशोनबाट गेशोनीहरूको कुलसमूह कहातबाट कहातीहरूको कुलसमूह मरारीबाट मरारीहरूको कुलसमूह भए।

५८लेवी कुलको कुलसमूहहरू यी नै हुन्।

लिब्नीहरूको कुलसमूह, हेब्रोनीहरूको कुलसमूह, महलीहरूको कुलसमूह, मूशीहरूको कोरहीहरूको कुलसमूह।

कहात अम्रामका पिता थिए। ५९अम्रामकी पत्नीको नाम योकेबेद थियो अनि तिनी लेवी कुलसमूहकी थिइन्। तिनी मिश्रदेशमा लेवी कुलमा जन्मेकी थिइन्। अनि योकेबेल आम्रामका निम्ति, हारुन, मोशा र मरियमलाई जन्माईन्।

६०हारुन नादाब, अबीहू, एलाजार अनि इतामारका पिता थिए। ६१तर नादाब र अबीहू परमप्रभुको अघि अनुमति नभएको आगोमा बलि चढाएको कारणले मरे।

६२एक महीना र अधिक उमरेका पुरुष गन्दा लेवीहरूको संख्या २३,००० थियो। तिनीहरू मानिसहरूसित गनिएनन कारण तिनीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूसित भूमिमा अंश पाएनन्।

६३यी मानिसहरूको गन्ती मोशा र पूजाहारी एलाजारले गरेका थिए। मोशा र एलाजार पूजाहारीले इस्त्राएली मानिसहरूको गन्ती यरीहोको पारी यर्दन नदीको किनार मोआबको मैदानमा गरेका थिए। ६४धेरै दिन अघि सिनै मरूभूमिमा मोशा र हारुनले जुन इस्त्राएली मानिसहरूको गन्ती गरेका थिए तिनीहरू मरिसके अनि तिनीहरूमा कोही पानि जीवित थिएनन्। ६५किन? किनभने तिनीहरू मरूभूमिमा मर्छन भनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो। तिनीहरू मध्ये वँचकाहरू हुन यपुन्नेको छोरो कालेब र नूनका छोरो यहोशू।

सेलोफाकी छोरीहरू

२७ सेलोफादका पाँच जना छोरीहरू थिए (सेलोफा हेपेरको छोरा थिए, हेपेर गिलादका छोरा थिए, गिलाद माकीरका छोरा थिए, माकीर मनशशेका छोरा थिए र मनशशे यूसुफका छोरा थिए। तिनीहरूको नाम यस प्रकारको थियो: महला, नोआ होग्ला, मिल्का र तिसा। २तिनीहरू भेट हुने पालमा मोशा, पूजाहारी एलाजार, नायकहरू र सारा इस्त्राएली समुदायको सामुन्ने उभिएर भने,

३“हाम्रा पिता मरूभूमिमा मर्नुभयो। उहाँ कोरहका

अनुयायीहरू जो परमप्रभुको विरुद्धमा गए, तिनीहरूसित हुनु हुँदैन थियो। उहाँ पुत्रहीन हुनुहुन्थ्यो र आफ्नै पापले मर्नुभयो। ४उहाँको छोरो थिएन भन्दैमा किन उहाँको नाम आफ्नो वंशमा रहँदैन? हामीलाई पनि हाम्रो पिताको दाज्यू-भाईहरूको बराबरमा जमीन दिनुहोस्।”

५यसर्थ मोशाले यो मामिला परमप्रभु अघि राखे। ६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ७“सेलोफाकी छोरीहरूले गरेको बिन्ति न्यायसंगत छ र तिनीहरूले आफ्नो पिताको दाज्यू-भाईहरूसितै जमीनको अंश पाउनु पर्छ। यसर्थ जुन जमीन तिमीले तिनीहरूको पितालाई दिने थियौ त्यो जमीन तिनीहरूलाई देऊ।

८“इस्त्राएलका मानिसहरूको निम्ति यो नियम बनाएर राख, ‘यदि पुत्रहीन व्यक्ति मरे उसको सबै सम्पत्ति उसकी छोरीहरूले पाउनेछन्। ९उसकी छोरी पनि नभएको खण्ड त्यो सम्पत्ति उसको आफ्नो दाज्यू-भाईले पाउनेछ। १०फेरि यदि उसको दाज्यू-भाई नभएको खण्डमा उसको काका-बडा-बाबुले पाउनेछ। ११उसको काका-बडा-बाबुहरू पनि नभएको खण्डमा उसको सम्पत्ति आफ्नो साख्खै आफन्तहरूले पाउनेछन्। इस्त्राएलका मानिसहरूमा यो नियम रहन्छ। यो आज्ञा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको हो।”

यहोशू नयाँ अगुवा

१२त्यस पछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यर्दन नदीको मरूभूमिको पहाडमा जाऊ। त्यहाँ तिमीले मैले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिन लागेको भूमि देख्नेछौ। १३त्यो भूमि देखे पछि तिम्रो दाज्यू हारुन जस्तै तिमी पनि मर्नेछौ। १४किनभने, सीनको मरूभूमिमा मानिसहरूले पानीको निम्ति मसँग भदा तिमीले मेरो आज्ञा उलघन गरेका थियौ। तिनीहरूको सामुन्ने तिमीले मलाई सम्मान राखेनौ।” (यो घटना सीन मरूभूमिमा कादेश नजिकको मरीबाको पानीहरूमा भएको थियो।)

१५मोशाले परमप्रभुलाई भन्नुभयो, १६“परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मानिसहरूले के सोचिरहेकाछन् चाल पाउनु हुन्छ। हे परमप्रभु। म प्रार्थना गर्छु कि यी मानिसहरूको निम्ति एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु हुनेछ। १७म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंले एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु होस् ताकि उसले यी मानिसहरूलाई यस भूमि देखि नयाँ भूमिमा अगुवाई गरेर लानेछ। त्यसो भए परमप्रभुका मानिसहरू गोठाला बिनाका भेँडाहरू जस्ता हुने छैनन्।”

१८त्यसकारण परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यहोशू नूनको छोरो यी मानिसहरूका नयाँ अगुवा हुनेछन्। ऊसित आत्माको ज्ञान छ तिम्रो हातहरू उसको शिर माथि राखेर उसलाई अगुवा भै नियुक्त गर। १९तिनलाई पूजाहारी एलाजार अनि सारा मानिसहरूको अघि राख र अगुवा बनाऊ।

२०“उसलाई अधिकार देऊ यसकारण इस्राएलका सम्पूर्ण समुदायले उसलाई सुन्ने छ। २१यदि यहोशूले कुनै विषयमा निर्णय लिनु परे तिनी पूजाहारी एलाजार कहौं जानेछन् अनि एलाजारले परमप्रभुको उत्तर जान्नको निम्ति ऊरीम प्रयोग गर्नेछन्। त्यस पछि यहोशू र अन्य सबै इस्राएलीहरू परमप्रभुको आज्ञा अनुसार चलनेछन्। यदि उहाँ भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरू युद्धमा जाऊ,’ तब युद्धमा जानेछन् र यदि तिमीहरू, ‘घरमा जाऊ’ भनि भन्नु हुन्छ भने, ‘तब तिनीहरू घर जानेछन्।”

२२परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले गरे। उनले यहोशूलाई इस्राएलका सारा समुदाय तथा पूजाहारीको सम्मुख उभ्याए। २३त्यसपछि यहोशू माथि मोशाले हात राखे अनि परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा दिए।

दैनिक बलिहरू

२८ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूलाई यो आज्ञा देऊ। मेरो बलिहरू ल्याउनु निश्चय हुओ आगो द्वारा चढाइने मेरो भोजन मिठो बसना आउने उपहार सही समयमा चढाऊ। ३अनि तिनीहरूलाई भन, “प्रत्येक दिन नियमित रूपमा एक वर्षे दुइवटा निष्खोट थुमाहरू निरन्तर होमबलि चढाउनु पर्छ। ४एउटा थुमा बिहान र अर्को एउटा घाम अस्ताइ सकेपछि तर अँध्यारो हुन अघि चढाउनु पर्छ। ५अन्नबलिको निम्ति हीनको एक पावा भद्राक्षको तेलमा मिसाएको एको दशौं भाग मसिनो पीठो पनि चढाउनु पर्छ।” ६परमप्रभुको निम्ति मीठो वास्ना आउने बलि नियमित रूपले सौनै पर्वतमा दिन थालिएको हो। ७एउटा थुमासित हीनको एक पावा गरेर अर्घबलि पनि दिनुपर्छ। त्यो पेय उपहार चाँहि पवित्र स्थानमा परमप्रभुलाई चढाऊ। ८त्यसपछि गोधूली बेलामा दोस्तो थुमासित अन्न बलि र अर्घबलि परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्न सुगन्धित वासाना आउने उपहार भै चढाऊ।”

विश्राम का बलिहरू

९“विश्रामको दिनमा पनि एक वर्षे निष्खोट दुइवटा थुमा, एको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो अर्घबलिसित चढाऊ। १०नियमित रूपमा चढाउने गरेको दैनिकबलिसित विश्रामको दिनमा पनि होमबलि गर।”

मासिक बैठक

११“प्रत्येक महीनाको पहिलो दिन वथानबाट दुइवटा जवान गोरूहरू, एउटा भैँडा एक वर्ष सातवटा थुमाहरू होमबलिमा तिमीहरूले चढाउनु पर्छ। ती सबै बलिमा चढाइएका पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ। १२प्रत्येक साँढिसित तेलले मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड

मसिनो पीठो अनि प्रत्येक भेडासित तेलले मुछेको एको दश खण्डको दुई खण्ड अन्नबलिको निम्ति र १३प्रत्येक थुमासित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ। १४प्रत्येक गोरूको निम्ति आधा हीन दाखरस, प्रत्येक भेडाको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड र प्रत्येक थुमाको निम्ति हीनको चार खण्डको एक खण्ड अर्घबलि स्वरूप दाखरस चढाउनु पर्छ। वर्षको प्रत्येक महीनाको हरेक औंसीमा चढाउनु पर्ने होमबलि यही हो। १५होमबलिको अर्घबलि अतिरिक्त तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ।

निस्तारका चाड

१६“पहिलो महीनाको चौधौं दिन परमप्रभुको निम्ति निस्तार चाड मनाऊ। १७त्यही महीनाको पन्ध्रौं दिनमा अखमिरी रोटी सात दिन सम्म खाने शुरू हुन्छ। १८यो चाडको पहिलो दिन एउटा विशेष सभा राखियोस्। त्यसदिन तिमीहरूले केही काम गर्नु हुँदैन। १९त्यस समयमा तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति होमबलि चढाउनेछौ, त्यस होमबलिमा दुइवटा बहर एउटा भैँडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू हुनुपर्छ। तिनीहरू सबै निष्खोट हुनु पर्छ। २०तिनीहरूसित प्रत्येक साँढिसित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड, मसिनो पीठो, भेडासित एको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो, २१र सातवटा थुमाहरूसित प्रत्येकको एको दश खण्डको एक खण्ड गरी मसिनो पीठोको अन्नबलि चढाउनु पर्छ। २२तिनीहरूलाई प्रायश्चित गर्नका निम्ति पापबलिको लागि एउटा बाखा बलि चढाउनु पर्छ। २३तिमीहरूले प्रत्येकदिन बिहान दिने बलिहरूको अतिरिक्त यी बलिहरू चढाउनु पर्छ।

२४“यस्तै प्रकारले मिठो सुगन्धित उपहार परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउन होमबलि र अन्नबलि चढाउनु पर्छ। बलिहरू मानिसहरूको निम्ति भोजन हुनेछ। यो बलि प्रत्येक दिन चढाइने होमबलि र अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२५“सातौं दिन तिमीहरूले आफ्नो कुनै कार्य नगर्नु र त्यसदिन एउटा विशेष सभा राख्नु।

सातौं दिनका चाडहरू (पेन्तिकोस)

२६“अगौंटे फलहरूको दिनहरूमा, सातौं दिनका चाडहरूमा, तिमीहरूले परमप्रभुलाई नयाँ अन्नको बलि चढाउनुपर्छ त्यस दिन तिमीहरूले एउटा पवित्र सभा बोलाउनुपर्छ। तर त्यसदिन तिमीहरूले कुनै कार्य गर्नुहुँदैन। २७तिमीहरूले परमप्रभुलाई मिठो गन्धले खुशी पार्नको निम्ति दुइवटा बहर, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलि चढाउनु पर्छ। २८प्रत्येक बाखासित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो

पीठो भेड़ासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो, २६अनि सातवटा थुमाहरू प्रत्येकको निम्ति एपाको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलि चढाउनु पर्छ। ३०तिमीहरूको प्रायश्चितको निम्ति एउटा बोको पनि बलि चढाउनु। ३१तिमीहरूले नित्य चढाउने होमबलि र अन्नबलि वाहेक यी बलिहरू र अर्घबलि पनि चढाउनु पर्छ। बलि चढाइने पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ।

तुरहीको चाड

२६ “सातौँ महीनाको पहिलोदिन तिमीहरूको निम्ती एउटा विशेष सभा डाकिनु पर्छ। त्यस दिन तिमीहरूले कुनै अरू परिश्रम गर्नु हुँदैन। त्यो दिन तिमीहरूको निम्ति तुरही बजाउने दिन हुन्छ। २तिमीहरूले एउटा बाछा बथानबाट, एउटा भेड़ा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू परमप्रभुलाई मिठो सुगन्ध दिने होमबलि चढाउने छौ। यी पशुहरू सबै निष्खोट हुनुपर्छ। ३परमप्रभुलाई अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो साँढिसित, एपाको दश खण्डको दुई खण्ड भेड़ासित, ४अनि एपाको दश खण्डको एक खण्ड गरी सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येक थुमाहरूसित चढाउनु पर्छ। ५तिमीहरूले एउटा बाख्रा तिम्नो पाप प्रायश्चित गर्नका निम्ति बलि चढाउ। ६ती औसीको बलिहरू प्रत्येक महिनाको निम्ति चढाइने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाइने अन्नबलि, प्रत्येक दिन चढाइने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलि देखि वाहेक हुन्। यी बलिहरू नियम रूपमा हुनु पर्छ र यी बलिहरू आगोद्वारा चढाइनु पर्छ र सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द तुल्याउनेछ।

प्रायश्चितका दिन

७“सातौँ महीनाको दशौँ दिन त्यहाँ तिमीहरूको निम्ति एउटा विशेष सभा हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरू उपवास बस्नु पर्छ अनि कुनै काम गर्नु हुँदैन। ८परमप्रभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्नाको रूपमा एउटा बाछा एउटा भेड़ा अनि सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलिमा चढाइनुपर्छ। ती पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट रहनु हुँदैन। ९अनि तिमीहरूले त्यो होमबलिको साँढिसित तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो, भेड़ासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो, १०अनि सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येकको एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो चढाउनुपर्छ। ११पापबलिको निम्ति तिमीहरूले एउटा बोका पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि चाँहि प्रायश्चित बलिको अतिरिक्त हो र नियमित रूपले चढाएको दैनिक अन्नबलि र अर्घबलिको पनि अतिरिक्त हो।

छाप्रो-बासको चाड

१२“सातौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन तिमीहरूले एउटा विशेष सभा राख्न अनि त्यसदिन कुनै दैनिक काम नगर्नु। परमप्रभुको सम्मानमा सात दिनसम्म उत्सव मनाउनु। १३तिमीहरूले बथानबाट तेहवटा बहर गोरू दुइवटा भेड़ा र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू परमप्रभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्ना बनाउनलाई होमबलि चढाउनुपर्छ। यी पशुहरू निष्खोट हुनुपर्छ। १४यो होमबलिसित एपाको दश खण्डको तीन खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो प्रत्येक जवान साँढिसित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलसित मिसिएको मसिनो पीठो प्रत्येक भेड़ासित १५र प्रत्येक थुमासित एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो होमबलि चढाउनु पर्छ। १६यसैसित पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनुपर्छ। यो नित्य चढाइने होमबलि र अन्नबलिको अतिरिक्त हो।

१७“उत्सवको दोस्रो दिन तिमीहरूले बाह्रवटा बहर गोरू, दुइवटा भेड़ाहरू र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू बलि चढाउनुपर्छ। यी बलि दिइने पशुहरूमा कुनै खोट नहोस्। १८तिमीहरूले यी साँढि, भेड़ाहरू तथा थुमाहरूसित यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार सही परिमाणको अन्नबलि तथा अर्घबलि पनि चढाउनु पर्छ। १९तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा वोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र यससित चढाइने अन्नबलि र अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२०“उत्सवको तेस्रो दिन तिमीहरूले एघारवटा बहर गोरू, दुइवटा भेड़ा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनुहुँदैन। २१तिमीहरूले यी बहर, भेड़ा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ। २२पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाइने अन्न बलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२३“उत्सवको चौथो दिन तिमीहरूले दशवटा बहर गोरू, दुइवटा भेड़ा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन। २४तिमीहरूले यी बहर गोरू, भेड़ा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनुपर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनुपर्छ। २५पापबलिको निम्ति एउटा वोको पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२६“उत्सवको पाँचौँदिन तिमीहरूले नौवटा बाछा, दुइवटा भेड़ा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु

पछ। यी चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन। २७तिमीहरूले यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ। २८पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२९“उत्सवको छौँटौँ दिन तिमीहरूले आठवटा बाछा, दुइवटा भेडो र चौधवटा एक बर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन। ३०तिमीहरूले यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनु पर्छ। ३१पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा पेयबलिको अतिरिक्त हो।

३२“उत्सवको सातौँ दिन तिमीहरूले सातवटा बाछा, दुइवटा भेडो र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको निष्षोट हुनु पर्छ। ३३तिमीहरूले यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउन पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनु पर्छ। ३४पाप-बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

३५“उत्सवको आठौँ दिनमा एउटा विशेष सभा हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरूले परिश्रमको कार्य गर्नु हुँदैन। ३६त्यस दिन तिमीहरूले परमप्रभुलाई मीठो वास्नाले खुशी तुल्याउनको निम्ति एउटा बाछा, एउटा भेडो र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। ती बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै खोट हुनुहुँदैन। ३७यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनुपर्छ। ३८तिमीहरूले पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

३९“विशेष उत्सवहरूमा होमबलि, अन्नबलि, अर्घबलि तथा मेलबलि तिमीहरूले परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउनु खोजेको कुनै विशेष बलि तथा कुनै भाकल बलिको अतिरिक्त हो।”

४०परमप्रभुले मोशालाई आज्ञादिनुभए अनुसार तिनले सबै कुराहरू इस्राएली मानिसहरूलाई बताए।

भाकल दिँदा मान्नु पर्ने विधिहरू

३० मोशाले इस्राएलीहरूका वुलनायक व्यक्तिहरूलाई भने परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको कुराहरू यही हुन्:

२“जब एकजना व्यक्तिले परमप्रभुलाई केही चढाउछ भनी विशेष शपथ गर्छ अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन गर्छ भने उसले त्यो शपथ अथवा वाचा बन्धन खेर फाल्नु हुँदैन। उसको मुखबाट निस्केको वचन पुरा गर्ने पर्छ।

३“तर केही जवान स्त्री तिनको बाबुको घरमा रहँदा नै परमप्रभुलाई केही चढाउँछु भनी विशेष भाकल गरेकी छे अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन खाएकी भए। ४र उसको बाबुले सुनेर पनि केही आपत्ति नगरे उसले त्यो आफ्नो भाकल अथवा वाचा बन्धन पुरा गर्नेपर्छ। ५तर यदि तिनका बाबुले यसको बारेमा सुने भने र उनलाई त्यसो गर्नबाट रोके भने, उनले प्रतिज्ञा गरेको कुरा पूरा गर्नु पर्दैन। किनभने उनको बाबुले उनलाई मनाही गरे र परमप्रभुले उनलाई क्षमा दिनेछन्।

६“अनि यदि तिनी एउटा पतिसित विवाह गरेकी छिन् अनि यस्तो केही गर्ने शपथ अथवा प्रतिज्ञा बनाइन् भने। ७अनि यदि तिनका पतिले यस विषयमा सुनेर र तिनलाई रोक्दैनन् भने, तिनले तिनका भाकलहरू अथवा वाचाहरू गर्नु पर्छ। ८तर उसको लोग्नेले कुनै दिन चाल पाएर विरोध गरे उसको भाकल अथवा वाचा बन्धन भङ्ग हुन्छ अनि परमप्रभुले पनि उसलाई क्षमा दिनुहुन्छ।

९“विधवा अथवा आफ्नो पतिसित छुटानाम गरेकी स्त्रीले प्रत्येक भाकल वा शपथ पूरा गर्नु नै पर्छ। १०“तर कुनै विवाह भएकी स्त्रीले आफ्नो पतिको घरमा आएर भाकल गर्छ वा वाचा बन्धन खान्छे ११अनि उसको लोग्नेले चाल पाएर पनि कुनै विरोध नगरे तब उसको सबै शपथ वा वाचा बन्धन पूरा गर्नुपर्छ। १२तर यदि उसको लोग्नेले चाल पाएर उसले विरोध गरे उसको शपथ वा वाचा बन्धन त्यहाँ अवैध हुन्छ। उसको लोग्नेले विरोध गरेकोले परमप्रभुले उसलाई क्षमा गर्नुहुनेछ। १३पतिले उसकी पत्नीलाई उसको शपथ वा वाचा बन्धन पूरा गर्न पनि दिन सक्छ वा विरोध गरेर भङ्ग पनि गराउनु सक्छ। १४यदि पत्नीले गरेको शपथ वा खाएको वाचा बन्धनको विषय लोग्नेले चाल पाएर पनि त्यस दिन विरोध नगरे त्यस स्त्री आफ्नो शपथ वा वाचा बन्धनको प्रत्येक चीज पूरा गर्नु पर्छ। कारण उसले चाल पाएर पनि विरोध गरेको छैन। १५तर पत्नी गरेको शपथ वा वाचा बन्धन चाल पाएर पतिले भङ्ग गरी दिन्छ भने शपथ वा वाचा बन्धन भङ्ग गरिदिएकामा उत्तरदायी तिनकी लोग्ने हुनेछ।”

१६लोग्ने-पत्नी तथा विवाह पूर्व आफ्नो आमा-बाबुको घरमा बसेकी जवान केटीको विषयमा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको नियमहरू यिनीहरू नै हुन्।

इस्त्राएलीहरूको मिद्यानीहरूसित युद्ध

३१ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“मिद्यानीहरूले इस्त्राएलीहरू माथि गरेको अन्यायमा तिनीहरूलाई दण्ड देऊ। त्यस पछि, मोशा, तिमी तिम्रा पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जानेछौ।”

३यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई यसो भने, “मिद्यानीहरूसित बद्ल्या लिन युद्ध गर्नको निम्ति तिमीहरूले आफ्नो मानिसहरूबाट सेनाहरू तयार पार। ४इस्त्राएलीहरूको प्रत्येक कुलबाट एक हजार मानिसहरू निकाल्नु पर्छ। ५इस्त्राएलीहरूको बाह्र कुलहरूबाट बाह्र हजार सेनाहरू हुनेछन्।”

६मोशाले बाह्र हजार इस्त्राएलीहरू युद्धमा पठाए। तिनले पूजाहारी एलाजारको छोरो पीनहासलाई पनि तिनीहरूसित पठाए। पीनहासले आफूसित पवित्र चीजहरू युद्ध-ध्वनी तथा तुरहीहरू लिएर गए। ७परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम इस्त्राएली सेनाहरू मिद्यानी मानिसहरू विरुद्ध लडे। तिनीहरूले त्यस अञ्चलमा भएका प्रत्येक मिद्यानी पुरुषलाई मारे। ८तिनीहरूले एवी, रेकेम, सूर, हूर र रेवा गरी पाँच जना मिद्यानी राजाहरू मारिदिएर बोसको छोरो बिलामलाई पनि तिनीहरूले मारे।

९इस्त्राएली मानिसहरूले मिद्यानी स्त्रीहरूलाई र बाल-बच्चाहरूलाई कैद गरे अनि तिनीहरूको सबै सम्पत्ति, सबै गाई-वस्तु तथा भेडाहरू पनि लगे। १०तिनीहरूले मिद्यानीहरूको गाँउ-वस्ती तथा शहरहरू पनि जलाई दिए। ११इस्त्राएलीहरूले तिनीहरूको मानिस तथा पशुहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार अनि १२इस्त्राएली अरू मानिसहरूकहाँ ल्याए। युद्धमा तिनीहरूले जे जति लिए सबै इस्त्राएलीहरूको छाउनीमा ल्याए। इस्त्राएली मानिसहरूको छाउनी मोआबको यर्दन बेंसीमा थियो। त्यो यरीहोदेखि पारी यर्दन नदीको पूर्वपट्टि थियो। १३तब मोशा पूजाहारी एलाजार तथा इस्त्राएली प्रमुख व्यक्तिहरू छाउनीबाट बाहिर ती सेनाहरूलाई भेट्न गए।

१४मोशा इस्त्राएली एक हजार सेनाका सेनापति र एक सय सेनाका सेनापतिहरूसित जो युद्धबाट फर्केका थिए अत्यन्तै क्रोधित भएका थिए। १५मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यी स्त्रीहरूलाई तिमीहरूले किन जिउँदो राख्यौ? १६छुट्टानाम भएका स्त्रीहरूले बिलामको उपदेश अनुसार इस्त्राएलीका मानिसहरूलाई यी स्त्रीहरूले परमप्रभु देखि टाढा गराउन प्रभावित गराएका थिए। यही कारणले मानिसहरूमा विपत्ति पनि आइलागेको थियो। १७यसकारण ती सबै बालकहरूलाई मार र ती पुरुषहरूसित सहवास भएका सबै स्त्रीहरूलाई मार। १८तर शारीरिक सम्बन्ध नगरेका कन्ये केटीहरूलाई तिमीहरूको निम्ति राख।

१९तिमीहरू सात दिन सम्म छाउनी बाहिर रहनु पर्छ। तिमीहरू मध्ये प्रत्येक व्यक्ति अथवा तिमीहरूका कैदीहरू जसले कुनै व्यक्तिलाई मारेको छ अथवा मरेको लाश छोएकोछ उसले आफैलाई तेस्रो दिन र सातौँ दिनमा शुद्ध पार्नुपर्छ। २०तिमीहरूले प्रत्येक लुगा, छलाले बनिएको प्रत्येक चीज, बाख्राको भुत्लाले बनिएको प्रत्येक चीज तथा काठले बनिएको प्रत्येक चीज सबै शुद्ध पार्नुपर्छ।”

२१त्यसपछि पूजाहारी एलाजारले युद्धमा गएका सबै सेनाहरूलाई भने, “परमप्रभुले मोशालाई यस्तो आज्ञा गर्नु भएको छ, २२सुन, चाँदी, काँसो, फलाम, जस्ता र सीसा चीजहरू २३आगोलाई प्रतिरोध गर्ने प्रत्येक कुरालाई आगो प्रयोग गरेर शुद्ध पार्नु पर्छ अनि यसलाई शुद्धीकरणको पानीले शुद्ध गर्नुपर्छ, तब यो शुद्ध हुनेछ। तिमीहरूले प्रत्येक कुरालाई पानीसित अवश्यै शुद्ध गर्नु पर्छ त्यो आगोले प्रतिरोध गर्ने सकिदैन। २४सातौँ दिनमा आफ्नो लुगा-फाटाहरू धुनु पर्छ अनि तिमीहरू शुद्ध हुनेछौ। त्यसपछि तिमीहरू छाउनीभित्र पस्नु।”

२५त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २६“पूजाहारी एलाजार सारा समुदायका प्रधानहरू र तिमीले सबै कैदीहरू, पशुहरू र सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका सबै चीजहरू गन। २७तब युद्धमा गएका सेनाहरू र अरू बाँकी इस्त्राएली मानिसहरू माभ्र भाग लगाऊ। २८मानिस, गाई-वस्तु, भेडा र गधा यी सब सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका प्रत्येक पाँच सय चीजहरूबाट परमप्रभुको निम्ति एउटा कर हिसाबमा राख। २९तिनीहरूको अशंको आधा अंश यी चीजहरू लिएर परमप्रभुको निम्ति भेटी स्वरुप पूजाहारी एलाजारलाई देऊ। ३०प्रत्येक पचास चीजहरूबाट (जो मानिसहरू गाइहरू, गधाहरू, भेडा र अन्य पशुहरूलाई समिलित गर्छ) आधा भाग इस्त्राएलीहरूलाई दिएकाबाट एउटा लिएर लेवीहरूलाई देऊ जसले परमप्रभुको पवित्र पालको हेर चाह गर्छ।”

३१परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार मोशा र पूजाहारी एलाजारले इस्त्राएली सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका समानहरू वितरण गरे। ३२इस्त्राएली सेनाहरूले युद्धबाट यी पशु र मानिसहरू ल्याएका थिए: भेडा ६,७५,०००, ३३गाई-गोरू ७२,०००, ३४गधा ६१,००० अनि ३५स्त्रीहरू ३२,०००। यी स्त्रीहरू हुन जसले पुरुषसित शारीरिक सम्बन्ध राखेका थिएनन्। ३६ती सेनाहरू जो युद्धमा गएका थिए तिनीहरूले ३,३७,५०० भेडाहरू पाए। ३७तिनीहरूले आफ्नो भागबाट ६७५ वटा भेडाहरू परमप्रभुलाई चढाए। ३८तिनीहरूले पाएका ३६,००० गाई-गोरूहरूबाट परमप्रभुलाई ७२ वटा कर हिसाबमा चढाए। ३९तिनीहरूले ३०,५०० गधाहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई ६१ वटा कर हिसाबमा चढाए। ४०तिनीहरूले १६,०००

स्त्रीहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई ३२ जना कर हिसाबमा चढाए। ४१परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए भैं मोशाले यी सब उपहारहरू परमप्रभुको निम्ति पूजाहारी एलाजारलाई दिए।

४२युद्धमा गएका सेनाहरूले ल्याएको सम्पत्तिबाट मोशाले बाँडेको इस्त्राएली मानिसहरूको आधा भाग यस्तो थियो: ४३भेडा ३,३६,५००, ४४गाई-गोरू ३६,०००, ४५गधा ३०,५००, ४६स्त्रीहरू १६,०००। ४७यसरी इस्त्राएली मानिसहरूको भागमा परेका पशु र मानिसहरूबाट प्रत्येक पचासमा एउटा गरी लिएर मोशाले परमप्रभुको पवित्र पालको रक्षा गर्ने लेवीहरूलाई दिए। परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम मोशाले यसो गरे।

४८त्यसपछि एक हजार इस्त्राएली सेनाका कप्तानहरू र एक सय सेनाका कप्तानहरू मोशाकहाँ आए। ४९तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवकहरूले हाम्रा अधीनमा रहेका सबै सेनाहरू गन्थौ तिनीहरू मध्ये हामीले कसैलाई पनि गुमाएनौं। ५०हामीले सुनका चीजहरू: पैरा, बाला, छाप, औंठी, कुण्डल र बाजूहरू ल्यो हामीले हाम्रो परमप्रभुलाई उपहार जस्तै परमप्रभुको अघि हाम्रो आफ्नै प्रायश्चित्तको निम्ति चढायौं।”

५१मोशा र एलाजारले तिनीहरूबाट सुनको गहनाहरू थापे। ५२ती सबै एक हजार सेनाहरूका र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूले चढाएको सुनको ओजन १६,७५० शेकेल* थियो।” ५३सेनाहरू मध्ये प्रत्येकले आफ्नो निम्ति केही चीजहरू लिएका थिए। ५४यसर्थ मोशा र पूजाहारी एलाजारले परमप्रभु अघि इस्त्राएली मानिसहरूको स्मृति चिन्ह स्वरूप ती सुनको गहनाहरू एक हजार र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूबाट लिएर भेट हुने पालमा राखे।

यर्दन नदीको पूर्व पट्टि बसेका कुल समूहहरू

३२ रूबेन र गाद वंशका मानिसहरूको धेरै धेरै गाई-वस्तुहरू थिए। यसर्थ जब तिनीहरूले याजेर र गिलादको भूमि देखे तिनीहरूले ती ठाँउहरू पशुपालनको निम्ति उपयुक्त सम्भे। यसर्थ रूबेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार तथा इस्त्राएली मानिसहरूको प्रधानहरूकहाँ गई भने, ३“अतारोत, दीबोन, याजेर, निम्ना, हेसबोन, एलाले, सबाम, नबो अनि बओन ४जुन भूमि परमप्रभुले इस्त्राएली मानिसहरूको निम्ति जित्नु भएको थियो, ती भूमिहरू पशु पालनको निम्ति उचित रहेकोले र हामी तपाईंको सेवकहरूकहाँ गाई-वस्तु धेरै भएकोले। ५यदि तपाईं हामीसित खुशी हुनुहुन्छ भने ती भूमिहरू हामीलाई दिइयोस। हामी यर्दन नदी पारी जानु नपरोस।”

६मोशाले रूबेनका मानिसहरू र गादका कुल समूहलाई भने, “तिमीहरूका दज्यू-भाइहरू युद्धमा जानु पर्छ। जब तिमीहरू यहाँ सदा सर्वदा बस्दा?” ७यर्दन नदी पारी परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिन चहानु भएको भूमिमा जानलाई किन तिमीहरू इस्त्राएली मानिसहरूलाई निरूत्साहित पार्न चेष्टा गरिरहेकाछौं? ८तिमीहरूका बाबुहरूले पनि त्यसै गरेका थिए जति बेला मैले तिनीहरूलाई कादेश-बर्नेबाट त्यो भूमिको जाँच गर्न पठाएको थिएँ। ९तिनीहरू एशकोल बेंसी सम्म पुगे अनि त्यो भूमिको निरीक्षण पनि गरे तर तिनीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको भूमिमा जान हतोत्साहित बनाए। १०यसर्थ ती मानिसहरूसित परमप्रभु रिसाउनु भयो र शपथ गर्नु भयो कि, ११“बीस अनि बीस भन्दा वेशी उमेर पुगेका मानिसहरू जो मिश्रबाट आएका छन् तिनीहरूलाई मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन्। १२कनजी किनभने यपून्नेका छोरो कालेब र नूनका छोरो यहोशू बाहेक तिनीहरू कसैले पनि मलाई पूर्ण रूपले विश्वास गरेनन्। यपून्नेका छोरो कालेब र नूनका छोरो यहोशूले मात्र मलाई विश्वास गरे।”

१३“इस्त्राएली मानिसहरूसित परमप्रभु क्रोधित हुनुभयो र उहाँको नजरमा ती मानिसहरू जसले दुष्टता देखाएका थिए सबै नष्ट नहोउञ्जेल चालीस वर्ष सम्म उहाँले तिनीहरूलाई मरूभूमिमा यता उता डुलाउनु भयो। १४हे पापिष्टका सन्तानहरू हो। तिमीहरू इस्त्राएली मानिसहरूमाथि परमप्रभुको क्रोध पार्न तिमीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूको जग्गा ओगटेका छौ। १५यदि तिमीहरूले उहाँलाई पछ्याउन छोडे इस्त्राएली मानिसहरूलाई उहाँले यही मरूभूमिमा नै त्याग्नु हुनेछ र तिमीहरूले सबै मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नेछौ।”

१६तर रूबेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशाकहाँ गए भने, “हामी यहाँ आफ्नो गाई वस्तुहरूको निम्ति गोठ तथा जहान बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहर तयार पार्छौं। १७तब यहाँ भएका मानिसहरूबाट हाम्रा नानीहरूको बचाऊ हुन्छ। तर हामी अन्य इस्त्राएली मानिसहरूलाई सहर्षसाथ उनीहरूको भूमिमा पुर्खाउन सहायता गर्छौं। १८जबसम्म ती मानिसहरूले आफ्नो-आफ्नो हिस्साको भूमि पूरै देखलमा गर्दैनन तबसम्म हामी आफ्नो घर फर्केर आउने छैनौं। १९यर्दन नदी पारिको जमीन हामी लिने छैनौ कारण हाम्रो जमीन यर्दन नदी वारि पूर्व पट्टि नै हुनेछ।”

२०तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यी सब कामहरू गर्छौ भने यो भूमि तिमीहरूकै हुन्छ। तर तिमीहरूका सेनाहरू परमप्रभु सम्मुख युद्धमा जानै पर्छ। २१तिमीहरूका सेनाहरूले यर्दन नदी पार गरी शत्रुहरूलाई बलपूर्वक त्यो भूमिबाट निकाल्नु नै पर्छ। २२तिमीहरू त्यति बेला आफ्नो घर फर्कनु सक्छौ जब परमप्रभुले

हामीलाई पूरा भूमि लिन सहायता गर्नु हुन्छ। तब परमप्रभु र इस्त्राएलका मानिसहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठराउदैनन्। परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमीहरूको भूमि ग्रहण गर्न दिनु हुन्छ। २३तर यदि तिमीहरूले यी कामहरू गरेनौ भने तिमीहरू परमप्रभुको इच्छा विरुद्ध पाप गर्नेछौ र तिमीहरू निश्चय जान्दछौ कि तिमीहरूले त्यो पापको निम्ति दण्ड पाउनेछौ। २४गाई-वस्तुहरूको निम्ति गोठ र बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहरहरू बनाऊ, तर याद गर कि तिमीहरूले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नपर्छ।”

२५त्यसपछि रूबेन र गाद कुलका मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवक हौं, हजूर हाम्रा मालिक हुनुहुन्छ र हजूरले भन्नु भएको काम हामी निश्चय गर्नेछौं। २६हाम्रा जहान बाल-बच्चाहरू र गाई-वस्तुहरू यही गिलाद शहरमा रहनेछ। २७तर हामी हजूरका दासहरू, जस्तो मालिकको हुकुम हुन्छ परमप्रभुको अधिबाट यर्दन नदी पार गरी युद्धमा जानेछौं।”

२८तब मोशा, पूजाहारी एलाजारले आज्ञा दिए, नूनको छोरो यहोशू अनि इस्त्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्नेछ। २९मोशाले तिनीहरूलाई भने, “गाद र रूबेनका मानिसहरू यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हिँड्दै युद्धमा जानेछन् र तिमीहरूलाई भूमि देख्न गर्नु सहायता गर्नेछन्। अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई गिलादको भूमि तिनीहरूकै भाग पार्न दिनेछौ। ३०तर यदि तिनीहरू तिमीहरूसित युद्धमा गएन भने, तिमीहरूले कनान भूमिमा तिमीहरूसित उत्तराधिकार भाग मात्र पाउने छन्।”

३१गाद र रूबेनका मानिसहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभुबाट जो आज्ञा हुन्छ त्यो पूरा गर्न हामी प्रतिज्ञा गर्छौं। ३२हामी यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हुँदै कनानको भूमिमा जानेछौं। अनि हाम्रो भूभाग यर्दन नदीको पूर्व भाग हुनेछ।”

३३यसकारण मोशाले त्यो भूमि गादका मानिसहरू रूबेनका मानिसहरू अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूलाई दिए। (मनश्शे यूसुफका छोरा थिए।) त्यो भूमि एमोरीहरूको राज्य सीहोन र ओगका राज्य, बशानका राजा सम्मिलित हुन्छ। त्यो भूमिमा वरिपरिका सबै शहरहरू सम्मिलित भए। ३४गातका मानिसहरूले दीबोन, अतारोत, अरोएर शहरहरू बनाए। ३५अतारोत-शोपान, याजेर, योगबहा, ३६वेत-निम्रा, अनि बेथारान जुन चाहि सुरक्षित शहरहरू थिए अनि तिनीहरूको भुण्डको निम्ति भेडाको खोरहरू निर्माण गरेका थिए।

३७रूबेनका कुलले हेशबोन, एलाले, कियतैम, ३८नबो, बालमोन र सिब्मा यसलाई नयाँ बनाए। तिनीहरूले नेबो र बालमोन नाम परिवर्तन गरिदिए अनि तिमीहरूले शहरहरूलाई आफ्नै नाम दिए जुन तिनीहरूले निर्माण गरेका थिए।

३९मनश्शेका छोरो माकीरको वंशका मानिसहरू गिलाद गए। तिनीहरूले एमोरीहरूका शहर जितेर त्यही बसे। ४०यसकारण मनश्शेका छोरो माकीरलाई मोशाले गिलाद दिए अनि तिनीहरू त्यही स्थायी भई बसे। ४१मनश्शे कुलका याईर गई त्यहाँका साना साना शहरहरू जिते। तब तिनीहरूले ती शहरहरूको नाम ‘याईरका शहरहरू’ स-साना राखे। ४२नोबहले केनात र यसका स-साना शहरहरू पराजित गरे उसलाई सबै ठाउँहरूलाई उसको आफ्नै नाम नोबह* दिए।

मिश्रदेशबाट इस्त्राएलीहरूको यात्रा

३३ मोशा र हासूनको नेतृत्वमा दल-दलमा आएका इस्त्राएलीहरूको यात्रा विवरण यस प्रकारका छन्। तिनीहरूको यात्रा विवरण सहित यिनै जग्गाहरूबाट यात्रा गरेका हुन्। २मोशाले इस्त्राएलीहरूको यात्रा विवरण परमप्रभुको इच्छा अनुसार लेखे।

३पहिलो महीनाको पन्ध्रौं दिन तिनीहरूले रामसेसबाट यात्रा शुरू गरे। निस्तार-चाडको पछिल्लो बिहान इस्त्राएलीहरूले मिश्र देशवासिहरूको सामुन्नेबाट साहसिलो प्रकारले यात्रा गरे। ४त्यस समय मिश्रीहरूले तिनीहरूको पहिला जन्मेका छोराहरूलाई गाड्दै थिए जब तिनीहरूलाई र तिनीहरूका देवताहरूलाई परमप्रभुले न्याय गरेका थिए।

५इस्त्राएलका मानिसहरू रामसेसबाट यात्रा गरी सुक्कोत पुगे। ६सुक्कोतबाट तिनीहरूले एताम पुगेर मरूभूमिको किनारमा छाउनी हाले। ७तिनीहरूले एतामबाट यात्रा गरेर बाल-सपोनको नजीक पी हहीरोतमा गए। तिनीहरूले मिगदोल नजीक छाउनी हाले।

८ती यात्रीहरू पीहहीरोतबाट गएर समुद्रको बीचबाट मरूभूमिमा पसे एतामको मरूभूमिमा तीन दिन सम्म यात्रा गरी तिनीहरूले मारामा छाउनी बसाले।

९तिनीहरूले माराबाट यात्रा गरी एलीम पुगे। त्यहाँ बाह्रवटा पानीको फोहराहरू सत्तरीवटा खजूरको रूखहरू थिए। यसकारण तिनीहरूले त्यही छाउनी बसाले।

१०ती मानिसहरूले एलीमबाट यात्रा गरी लाल-समुद्र नजीक छाउनी हाले।

११तिनीहरूले लाल-समुद्रबाट यात्रा गरी सीन मरूभूमिमा छाउनी हाले।

१२ती मानिसहरूले सीन मरूभूमिबाट यात्रा गरी दोफकामा छाउनी हाले।

१३ती मानिसहरूले दोफकाबाट यात्रा गरी आलूशमा छाउनी हाले।

१४ती मानिसहरूले आलूशबाट यात्री गरी रपीदीममा छाउनी हाले। त्यस ठाँउमा मानिसहरूको निम्ति पिउने पानी थिएन।

नोबह यो एउटा व्यक्ति हो।

१५ती मानिसहरूले रपीदीमबाट यात्रा गरी सीनै मरूभूमिमा आफ्नो छाउनी हाले।

१६ती मानिसहरूले सीनै मरूभूमिबाट यात्रा गरी किब्रोथ-हत्तावामा छाउनी हाले।

१७ती मानिसहरूले किब्रोथ-हत्तावाबाट यात्रा गरी हसेरोतमा छाउनी हाले।

१८ती मानिसहरूले हसेरोतबाट यात्रा गरी रिन्तामा छाउनी हाले।

१९ती मानिसहरूले रिन्ताबाट यात्रा गरी रिम्मोन परेशमा छाउनी हाले।

२०ती मानिसहरूले रिम्मोन-पेरेशबाट यात्रा गरी लिब्नामा छाउनी हाले।

२१ती मानिसहरूले लिब्नाबाट यात्री गरी रिस्सामा छाउनी हाले।

२२ती मानिसहरूले रिस्साबाट यात्रा गरी केहेलातामा छाउनी हाले।

२३ती मानिसहरूले केहेलाताबाट यात्रा गरी पर्वत शेपेरमा छाउनी हाले।

२४ती मानिसहरूले पर्वत शेपेरबाट यात्रा गरी हरदादामा छाउनी हाले।

२५ती मानिसहरूले हरदादाबाट यात्रा गरी मखेलोतमा छाउनी हाले।

२६ती मानिसहरूले मखेलोतबाट यात्रा गरी तहतमा छाउनी हाले।

२७ती मानिसहरूले तहतबाट यात्रा गरी तेरहमा छाउनी हाले।

२८ती मानिसहरूले तेरहबाट यात्रा गरी मित्कामा छाउनी हाले।

२९ती मानिसहरूले मित्काबाट यात्रा गरी हरामोनामा छाउनी हाले।

३०ती मानिसहरूले हरामोतबाट यात्रा गरी मसेरोतमा छाउनी हाले।

३१ती मानिसहरूले मसेरोतबाट यात्रा गरी बनि-याकानमा छाउनी हाले।

३२ती मानिसहरूले बेनियाकानबाट यात्रा गरी होरहगिद-गादमा छाउनी हाले।

३३ती मानिसहरूले होरहगिद-गादबाट यात्रा गरी योतबातामा छाउनी हाले।

३४ती मानिसहरूले योतबाताबाट यात्रा गरी अब्रोनामा छाउनी हाले।

३५ती मानिसहरूले अब्रोनाबाट यात्रा गरी एस्योन-गेबेरमा छाउनी हाले।

३६ती मानिसहरूले एस्योन-गेबेरबाट यात्रा गरी सीन मरूभूमिको कादेशमा छाउनी हाले।

३७ती मानिसहरूले कादेशबाट यात्रा गरी होरमा छाउनी हाले। यो ठाँउ एदोम देशको सिमानाको पर्वत हो। ३८परमप्रभुको आज्ञालाई पालन गरेर, पूजाहरू

हारून होर पर्वत माथि गए अनि त्यहाँ मरे। हारून मरेको दिन पाँचौं महीनाको पहिलो दिन थियो र इस्त्राएलीहरूले मिश्र छोडेको चालीस वर्ष पुगेको थियो। ३९जब हारूनको मृत्यु होर पर्वतमा भयो तिनको उमेर १२३ वर्ष भएको थियो।

४०कनान देशको नेगवमा अराद भन्ने एउटा शहर थियो। त्यस ठाँउमा कनानको राजाले इस्त्राएली मानिसहरू आइरहेको सुने। ४१ती मानिसहरूले होर पर्वतबाट यात्रा गरी सल-मोनामा छाउनी हाले।

४२ती मानिसहरूले सल-मोनाबाट यात्रा शुरू गरी पूनोनमा छाउनी हाले।

४३ती मानिसहरूले पूनोनबाट यात्रा गरी ओबोतमा छाउनी हाले।

४४ती मानिसहरूले ओबोतबाट यात्रा गरी मोआबको सिमानामा रहेको इय्ये-अबारीममा छाउनी हाले।

४५ती मानिसहरूले इय्ये-अबारीमबाट यात्रा गरी दीबोन-गादमा छाउनी हाले।

४६ती मानिसहरूले दीबोन-गादबाट यात्रा गरी अल्मोन-दिब्लातैममा छाउनी हाले।

४७ती मानिसहरूले अल्मोन-दिब्लातैमबाट यात्रा गरी नबोको नजीक अबारीमको पर्वतमा छाउनी हाले।

४८ती मानिसहरूले अबारीमको पर्वतबाट यात्रा गरी यरीहोको पारीको यर्दन नदीको नजीक मोआबको यर्दन बेंसीमा छाउनी हाले। ४९मोआबको मैदानमा ती मानिसहरूले यर्दन नदीको किनार यर्दन बेंसीमा बते-योशी-मातदेखि आबेल-शीत्तिम सम्म छाउनी हाले।

५०येरीको पारि यर्दन नदी नजीकै मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, इस्त्राएलीहरूलाई भन,

५१“जब तिमीहरू कनान भूमिमा यर्दन नदी पार गर्छौं,

५२तिमीहरूले ती कनानमा बस्नेहरूलाई जबरजस्ती खेदनु पर्छ। तिमीहरूले तिनीहरूका सबै खोपेर बनाएको मूर्तिहरू र धातुको मूर्तिहरू नष्ट पारिदिनु पर्छ। तिनीहरूको

डाँडाका थानहरू सब भत्काइदिनु पर्छ। ५३मैले तिमीहरूलाई त्यो भूमि आफ्नो देखलमा राख्न दिएकोले

तब तिमीहरूले त्यसमा बसो बास गर्नु पर्छ। ५४तिमीहरूको सम्मानित राजवंश अनुसार तिमीहरूका भूमिका भागहरू

चिट्ठा लगाएर लेजाऊ। ठूला भागहरू ठूला परिवारहरूलाई अनि साना भाग साना परिवारहरूलाई देऊ। जहाँ जहाँ

चिट्ठा पर्छ त्यही भूमि लेऊ तिनीहरूले तिमीहरूको भाग तिमीहरूको पिता-पूर्वाहरूको परिवार अनुसार पाउँनेछौं।

५५“यदि तिमीहरूले ती त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई बलपूर्वक लखेटेनौं भने त्यहाँ रहेकाहरू तिमीहरूको

निमित्त तिनीहरू आँखामा विभेको छेस्का अथवा शरीरमा बिभेको काँडा भैं हुनेछ। तिमीहरू बसेको भूमिमा

तिनीहरूले तिमीहरूलाई भंभट्टमा फसाउनेछन्। ५६तब म तिमीहरूलाई त्यही व्यवहार गर्नेछु जो मैले तिनीहरूसित

गुर्छ भनी योजना बनाएकोछु।”

कनानको सिमानाहरू

३४ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई यो आदेश देऊ: जब तिमीहरू कनान देशमा पर्नेछौ, तिमीहरूलाई दिइएको भूमिको सिमाना यस प्रकार हुनेछ। ३त्यस भूमिको दक्षिण तिर एदोमको नजीक सीन मरूभूमिको केही भाग रहनेछ। त्यस भूमिको दक्षिणी सिमाना खारा समुद्रको पूर्व भागबाट नै शुरू हुनेछ। ४यो सिमानाले अक्राबीमको दक्षिणी भाग नाघेर सीन मरूभूमि हुँदै यसको दक्षिण भागको सिमाना कादेश-वर्ने पर्नेछ। यस सिमानाले हसर अद्दार पुगेर आस्मोन नाघ्नेछ। ५सिमाना अस्मोनबाट मिश्र नदी तिर जानेछ र यो भूमध्य समुद्रमा गई टुङ्गिन्छ। ६यसको पश्चिमी सिमाना भूमध्य समुद्रको किनार हुनेछ र यो तिमीहरूको देशको पश्चिमी सिमाना हो। ७अब आयो तिमीहरूको भूमिको उत्तरी सिमाना: यो सिमाना भूमध्य समुद्र हुँदै होर पर्वतसम्म जानेछ। ८होर पर्वतबाट उत्तरी सिमाना फैलिएर सोभो लेबो-हमात पुग्नेछ र त्यसपछि यो सदादसम्म फैलिएर जानेछ। ९तिमीहरूको उत्तरी सिमाना फैलिएर सिप्रोन सम्म गई हसर एनानमा टुङ्गिनेछ। १०तिमीहरूको देशको पूर्वीय सिमाना हसर-एनान देखि शपाम सम्म जानेछ। ११शपेमबाट यो सिमाना ऐनको पूर्व भाएर रिब्लासम्म जान्छ र पहाडबाट ओह्रालो हुँदै गालील समुद्रको* छेउ सम्म जानेछ। १२त्यसपछि सिमाना यर्दन नदी तिर फैलिँदै खारा समुद्रमा अन्त हुनेछ। तिमीहरूको भूमिको वरिपरिका सिमानाहरू यिनै हुन्।”

१३यसर्थ मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई यो आदेश दिए, “तिमीहरूले पाउने भूमि यही नै हो। तिमीहरूले आफ्नो नौ कुलहरू र मनशशे कुलको आधा समूहहरू गरी साढे नौ कुलहरूमा चिट्ठा गरेर भूमि वितरण गर्नेछौ। १४रूबेन, गाद आफ्नो निम्ति भूमिको हिस्सा लिई सके। १५ती अढाई कुलका समूहहरूले यर्दन नदी पूर्व यशीहोको नजीक आफ्नो निम्ति भूमि लिए।”

१६त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १७“यी मानिसहरू पूजाहारी एलाजार अनि नूनका छोरो यहोशूले तिमीहरूलाई भूमि वितरणमा सहायता गर्नेछन्। १८प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना प्रमुखले पनि भूमि वितरण कार्यमा सहायता गर्ने छ। १९ती कुलसमूह नायकहरूको नाम यस प्रकार छ:

यहूदाको कुलबाट यपूनेका छोरो कालेब,

२० सिमोनको कुलबाट अम्मीहूदको छोरो शेमूएल,

२१ बिन्यामीनको कुलबाट किसलोनको छोरो एलीदाद,

२२ दानको कुलबाट योगीलीको छोरो बुक्की,

- २३ यूसुफको सन्तानहरू मनशशे कुलबाट एपोदको छोरो हन्नीयल,
 २४ यूसुफको छोरो एप्रेम कुलबाट सिप्तानको छोरो कमूएल,
 २५ जबूलून कुलबाट पर्नाकको छोरो एलीशापन,
 २६ इस्साकार कुलबाट अज्जानको छोरो पलतीयल,
 २७ आशेरको कुलबाट शलोमीको छोरो अहीहूद,
 २८ नप्तालीको कुलबाट अम्मीहूदका छोरो पदहेल।”

२९इस्त्राएली मानिसहरूलाई भूमि वितरण कार्यमा परमप्रभुले यी मानिसहरूलाई नियुक्त गर्नुभयो।

लेवीहरूको शहर

३५ येरीहोदेखि पारी मोआबमा यर्दन नदीको नजिकै यर्दन बेंसीमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूको हिस्सामा परेको भूमिका केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिऊन। तिनीहरूले ती शहरहरूको वरिपरि रहेका खर्कको भूमि पनि दिऊन। ३लेवीहरू ती शहरहरूमा बस्नेछन् तथा ती गौचर भूमिमा आफ्नो गाई-वस्तुहरू चर्नेछन्। ४तिमीहरूले लेवीहरूलाई शहरहरूका जुन जुन खर्कहरू दिनेछौ त्यो शहरहरूको पर्खालबाट १,००० हात क्षेत्र फैलिएको हुनुपर्छ। ५तिमीहरूले शहरहरूलाई माभमा राखी त्यसको पूर्व पट्टि २,००० हात, पश्चिम पट्टि २,००० हात, उत्तर पट्टि २,००० हात र दक्षिण पट्टि २,००० हात गौचर भूमि हुनु पर्छ। तिनीहरूको शहरहरूको निम्ति गौचर भूमि यही हुनेछ। ६तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिएको शहरहरूबाट छवटा शहरहरू बचाऊ शहरहरूको निम्ति रहनेछ। यदि कसैले अज्जानमा कसैलाई मारे त्यो व्यक्ति भागेर त्यहाँ आफ्नो रक्षाको निम्ति बस्न सक्नेछ। यी छवटा शहरहरू बाहेक तिमीहरूले लेवीहरूलाई ब्यालीसवटा शहरहरू दिनेछौ। ७यसर्थ तिमीहरूले लेवीहरूलाई जम्मा अठचालीसवटा शहरहरू र ती शहरहरूको परिपरिको खर्कहरू दिनेछौ। ८इस्त्राएलका ठूलो परिवार समूहले धेरै भूमि पाउँछ र इस्त्राएलका सानो परिवार समूहले थोरै भूमि पाउँछ जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले धेरै शहरहरू दिनु पर्छ अनि ती जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिनु पर्छ।”

९परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १०“इस्त्राएली मानिसहरूलाई भन ‘जब तिनीहरू यर्दन नदी तरेर कनान देशमा पर्नेछन्, ११तिनीहरूले केही शहर चुन्नु पर्छ र तिनीहरूलाई सुरक्षा शहरहरू भैं तयार गर्नु पर्छ। यदि कुनै व्यक्तिले कुनै अर्को व्यक्तिलाई अज्जानमा हत्या गरे, त्यो हत्या आफ्नो सुरक्षाको निम्ति त्यहाँ गई बस्नु सक्छ। १२त्यो हत्या मारिने मानिसको आफन्तहरूको बद्लालिने विचारबाट अनि अदालतले हत्याको कसुरमाथि

न्यायोचित विचार नगरुञ्जेल सम्म त्यहाँ सुरक्षित रहनु सक्छ। १३यस्ता बचाऊ शहरहरू छवटा हुनेछन्। १४जसमा यर्दन नदीको पूर्वमा तीनवटा र कनान देशभित्र तीनवटा हुनेछन्। १५यी शहरहरू, इस्त्राएलका मानिसहरूका निमित्त सुरक्षा का शहरहरू हुनेछन् विदेशीहरू र यात्रीहरू त्यहाँ बस्नेछन्। यी मानिसहरू मध्ये यदि कसैले अज्ञानमा कुनै अर्को व्यक्तिको हत्या गरे त्यो व्यक्ति ती शहरहरू कुनैमा गएर शरण लिन सक्छ।

१६“कसैलाई मार्न यदि कुनै व्यक्तिले फलामको हतियार प्रयोग गरे त्यो हत्या हो र त्यसले प्राण दण्ड पाउने पर्छ। १७यदि कुनै व्यक्तिले ढुङ्गाले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने, त्यो व्यक्ति पनि हत्या नै हो र त्यसलाई पनि प्राण दण्ड दिने पर्छ। १८यदि कसैले दाउराले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने त्यो पनि हत्या नै हो र त्यसले पनि प्राण दण्ड पाउने पर्छ। १९यदि हत्या भएको परिवारको कुनै सदस्यले ज्यानको साटो ज्यानै लिन चहान्छ भने उसले त्यो हत्यारालाई खोजी मार्न सक्छ।

२०“यदि कसैले कसैलाई घृणा गरेर घचेटछ भने अथवा ऊसमाथि केही चीज फ्याँक्छ अनि उ त्यसैले मर्छ, २१अथवा घृणा गरेर उसलाई हातले हिकाउँछ र त्यसको चोटले त्यो व्यक्ति मर्छ भने त्यो हिकाउँने व्यक्ति हत्या ठहरिन्छ, र उसलाई प्राण दण्ड दिनुपर्छ। त्यो मर्ने व्यक्तिको आफन्तले उसलाई भेटेर मार्छ भने उसले मार्न सक्छ।

२२“तर यदि कसैले कसैलाई अज्ञानमा मारेको हो, अनि त्यो मर्ने व्यक्तिमाथि मार्ने व्यक्तिको शत्रुता होइन, अथवा एक व्यक्तिले केहि चीज फ्याक छ र संयोग वश कसैलाई मार्छ भने यो मर्ने व्यक्तिमाथि घृणा थिएन, २३अथवा उसले मारु भनी घचेटेको, कुनै प्रहार गरेको होइन अथवा मार्ने व्यक्तिको त्यस्तो कुनै योजना नै थिएन भने, अथवा त्यो व्यक्तिले केही फ्याँक्दा कसैलाई लाग्यो अनि त्यो मर्छ भने त्यो अज्ञानमा घटेको घटना हो। २४तब समुदायले मार्ने व्यक्ति र मर्ने व्यक्तिका आफन्तहरू र हत्यारा बीचमा नियम अनुसार न्याय गर्नुपर्छ। २५त्यो न्यायालयले मानिसलाई मर्ने मानिसका आफन्तहरूबाट मार्न देखी बचाउँछ। र उसलाई फेरि सुरक्षित शहरमा पठाइदिन्छ। हत्यारा त्यही शहरमा रहनु पर्छ जब सम्म प्रधान पूजाहारीले तेलसित अभिषेक गर्दैन मर्दैन।

२६“तर यदि त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरको सिमानाबाट बाहिर जान्छु, जुन घरमा त्यो आफ्नो सुरक्षाको निमित्त पुगेको थियो, २७अनि मारिने व्यक्तिका आफन्तहरूले सुरक्षित शहर सिमाना बाहिर हत्यारालाई भेटे हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूले त्यसलाई मार्न सक्छन्। हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूको कुनै दोष हुने छैन। २८किनभने त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरमा प्रधान

पूजाहारीको मृत्यु पर्यन्त बस्नु पर्ने थियो। प्रधान पूजाहारीको मृत्यु पछि तिनी आफ्नो घर फर्कनु सक्छ। २९यी नियमहरू ती मानिसहरू जहाँ कहीं बसे पनि तिनीहरूको निमित्त सदा-सर्वदाको निमित्त कानून भएर रहनेछ।

३०“यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेको पूरा साक्षीहरू भए मात्र उसलाई मृत्यु दण्ड दिन सकिन्छ। एकजना व्यक्तिले दिएको गवाहीमा मृत्यु दण्ड दिन सकिदैन।

३१“यदि एक व्यक्ति हत्या हो भने उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ। पैसा लिएर अथवा घूस खाएर प्राण दण्ड बदलि गर्न पाँडैन। उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ।

३२“यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेर सुरक्षित शहरमा आश्रय लिनु गएको छ भने, त्यो व्यक्ति प्रधान पूजाहारी नमरूञ्जेल सम्म त्यहाँ बस्ने पर्छ, पैसा दिएर त्यो व्यक्ति आफ्नो घर फर्कन सक्तैन।

३३“निर्दोष व्यक्तिको रगतले तिमीहरूको भूमिलाई दोषित नतुल्याऊ। यदि कसैले हत्या गर्छ भने त्यसको औषधी एउटै छ, त्यो हो प्राण दण्ड। अरू कुनै त्यस्तो पथ छैन कि हत्यालाई मुक्त पार्ने। ३४म परमप्रभु हुँ। म सधैं इस्त्राएली मानिसहरूको साथमा तिनीहरूको भूमिमा रहनेछु। म त्यँही हुनेछु, यसर्थ त्यस भूमिलाई निर्दोष मानिसहरूको रगतले दोषित नबनाऊ।”

सलोफादकी छोरीहरूको देश

३६ मनश्शेको नाति माकीरको छोरो गिलादको सन्तानका प्रधानहरू अघि आए अनि मोशा र इस्त्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूलाई भने, २“परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई चिट्टाद्वारा भूमि वितरण गरिदिनु भनी हजूरलाई हुकुम दिनु भएको थियो। अनि हजूर हाम्रा मालिकलाई परमप्रभुले हाम्रा सन्तान सलोफादको अंश चाँहि उनकी छोरीहरूलाई दिनु भनी दिनु भएको थियो। ३अब यदि ती कन्याहरूको विवाह इस्त्राएलीहरू मध्येकै अन्य कुलका मानिसहरूसित भए त्यो तिनीहरूले पाएको भाग जमीनको हाम्रो कुलको भागबाट काटिएर ती केटीहरूलाई विवाह गर्नेहरूकै भागमा मिल्ने छ। यसर्थ यस प्रकारले हामीले चिट्टामा पाएको भूमिको केहि अंश गुमाउने छैनौं। ४इस्त्राएलीहरूको पुनर्स्थापनाको समय* आउँछ र ती केटीहरूको पैतृक सम्पति तिनीहरूले विवाह गरेको पुरुषहरूकोसित कुलमा मिल्नेछ र यसरी हामीले हाम्रो पिता-पूर्वाहरूबाट पाएको हाम्रो देशको भूमि गुमाउने छौं।”

५यसर्थ परमप्रभुको निर्देशन अनुसार मोशाले इस्त्राएलीहरूलाई यस्तो आदेश दिए: “यूसुफ कुलका मानिसहरूले जे भन्दैछन त्यो सही हो। ६सलोफादकी छोरीहरूको सम्बन्धमा परमप्रभुले दिनु भएको आदेशहरू

पुनर्स्थापनाको समय अर्थात जुबिलि वर्ष।

यी हुन, हुन त तिनीहरूले आफूले मन पराएकोसित विवाह गर्न सक्छन्। तर तिनीहरूले आफ्नै पिता-पुर्खाहरूको सन्तान भित्र विवाह गर्नुपर्छ। ७इस्त्राएलीहरूले पाएको भूमिको अंश अर्को कुलका मानिसहरूलाई हस्तान्तरण गर्न सकिदैन। प्रत्येक इस्त्राएली आफ्नो पैतृक सम्पत्ति भित्र पर्नुपर्छ। ८इस्त्राएली कुलको प्रत्येक छोरी जसले पिता-पुर्खाहरूको सम्पत्ति पाएको छ उसले आफ्नो कुल भित्रैको पुरुषसित विवाह गर्नुपर्छ ताकि पिता-पुर्खाहरूको नामको भूमि आफ्नो कुल देखि बाहिर नजावोस। ९यसर्थ एक कुलको मानिसहरूको भूमि अर्को कुलको मानिसहरू माथि हस्तान्तरण गर्नु नपरोस। आफ्नो कुलको

भूमि आफ्नै कुलमा रही रहोस्।” १०सलोफादकी छोरीहरूले त्यसै गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आदेश दिनु भएको थियो। ११तिनकी छोरी महला, तिसा, होग्ला, मिल्का र नोआले आफ्नै काकाको छोराहरूसित विवाह गरे। १२तिनीहरूले यूसुफका छोरा मनश्शेका कुलहरूमा नै विवाह गरे र तिनीहरूको पैतृक भूमि तिनीहरूकै पिता-पुर्खाहरूको वंशभित्रै रह्यो।

१३यरीहोको पारिपट्टि र्यदन नदीको किनार नजिक मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशा मार्फत इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिनु भएको आदेश र नियमहरू यी नै हुन्।